

ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

นางสาวอังคณา ยอดสร้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทาง
การศึกษา

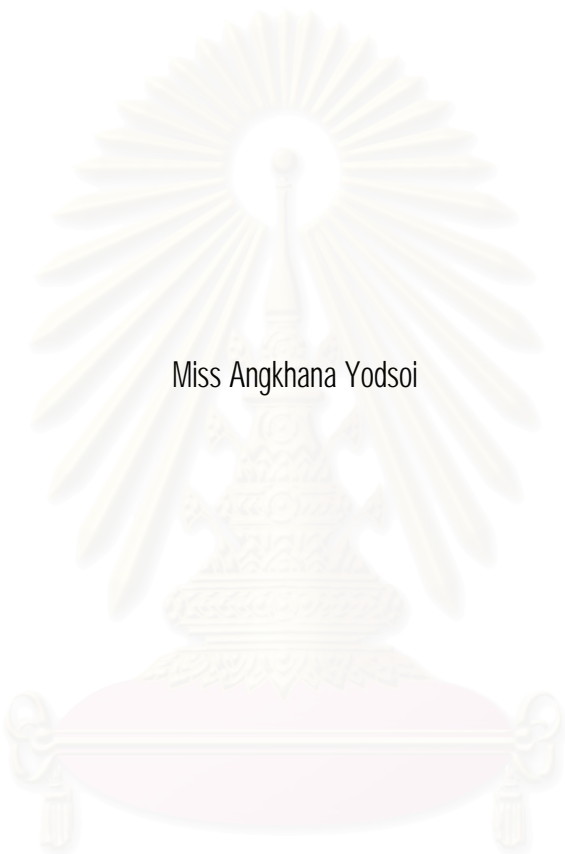
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-17-63662

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NON-FORMAL EDUCATION NEEDS AND GUIDELINES OF ORGANIZING NON-FORMAL
EDUCATION ACTIVITIES FOR FEMALE INDUSTRIAL WORKERS, THE EASTERN SEABOARD

Miss Angkhana Yodsoi

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Non-Formal Education
Department of Educational Policy, Management, And Leadership

Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2004
ISBN 974-17-6366-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการการศึกษานอกระบบ โรงเรียนและแนวทางการจัดกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก
โดย	นางสาวอังคณา ยอดสร้อย
สาขาวิชา	การศึกษานอกระบบโรงเรียน
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อังคณา ยอดสร้อย : ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก.(NON-
FORMAL EDUCATION NEEDS AND GUIDELINES OF ORGANIZING NON-FORMAL
EDUCATION ACTIVITIES FOR FEMALE INDUSTRIAL WORKERS, THE EASTERN
SEABOARD) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล, จำนวนหน้า 396 หน้า.
ISBN 974-17-6366-2.

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และเนื้อหาการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน (2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการศึกษาของแรงงานสตรี จำแนกตาม อายุ
ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรม
(3) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ แรงงานสตรี จำนวน 810 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม
โดยภาพรวม มีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาการศึกษา โดย
ภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง

2) การเปรียบเทียบความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี จำแนกตาม
อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรม
ความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการไม่แตกต่างกัน ส่วนวิธี
การจัดการศึกษาแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรมที่ต่างกัน มี
ความต้องการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 จำแนกออกเป็น 9 ข้อ คือ (1)นโยบายการจัดการศึกษา (2)หน่วยงานที่จัด (3)
การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงงาน (4)รูปแบบและเนื้อหาการศึกษา (5)วัตถุประสงค์การจัด
การศึกษา (6)การมีส่วนร่วมของแรงงานสตรี (7)ประโยชน์ที่ได้ (8)ปัญหา (9)สถานที่ใช้จัด

ภาควิชา...นโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....การศึกษานอกระบบโรงเรียน.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2547.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....-

##483531 27: MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

**KEY WORD:/NON-FORMAL EDUCATION NEEDS/FEMALE INDUSTRIAL WORKERS/
THE EASTERN SEABOARD**

**ANGKHANA YODSOI: NON-FORMAL EDUCATION NEEDS AND GUIDELINES OF ORGANIZING
NON-FORMAL EDUCATION ACTIVITIES FOR FEMALE INDUSTRIAL WORKERS, THE EASTERN
SEABOARD. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. ARCHANYA RATANAUBOL, PH.D., 396pp
ISBN 974-17-6366-2.**

The purposes of this research were to: (1) investigate the non-formal education needs of female industrial workers, the eastern seaboard for the organizing non-formal education activities and contents in 7 areas, consisting of basic and continuing education, professional skills development, news and information providing, health and environment, society and economy, religious tradition and culture and personal development activity; (2) compare the non-formal education needs of female industrial workers, the eastern seaboard among age, educational level, income, marital status, industrial size and industrial type and (3) propose the guidelines of organizing non-formal education activities based on National Education Act, B.E. 2542. The research samples were 810 female industrial workers in the eastern seaboard. The research instruments were questionnaire of non-formal education contents and activities needs for female industrial workers and interview form for industry 54 administrators.

The research finding were as follows:

1) Non-formal education needs of methods for female industrial workers in organizing Non-formal education activities were at the moderate level. Female industrial workers' needs of contents were at the high level on the news and information ,and were at the moderate level at the society and economy ,health and environment.

2) The comparison of non-formal education needs of female industrial workers in the eastern seaboard for areas among age, educational level, income, marital status, industrial size and industrial type were not significant different.

2.1 The comparison of non-formal education needs of methods for female industrial workers in organizing Non-formal education activities were significant different.

3) The guidelines of organizing non-formal education activities based on National Education Act, B.E. 2542 were classified in to 9 parts; (1) Policy of educational management. (2) Organizations of educational management. (3) Places of educational management. (4) The participation of Industries. (5) Models and contents (6) The purposes of educational management. (7) The participation of female industrial workers. (8) The advantage of educational management. (9) Problem of educational management.

Department....Policy Management And Leadership In Education.....Student's signature.....
Field of study.....Non-Formal Education.....Advisor's signature.....
Academic year.....2004.....Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้โอกาส ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่อง ให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เสียสละเวลาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้ง ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล และแรงงานสตรี ใน โรงงานอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์อუნตา นพคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล และคณาจารย์ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียนทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ของการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำองค์ความรู้เหล่านั้น มาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ การดำเนินชีวิต และการทำงานในภายภาคหน้า

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณศรีสุดา ประสงค์ผลชัย (พี่ศรี) คุณรักชนก ช่างไม้ (พี่นก) และคุณวรรณมา เลิศรัตน์ (พี่เล็ก)เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการบัณฑิตศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในทุกๆด้าน อีกทั้งเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ โกศล คุณแม่ศิริรัตน์ และนายวชิรพันธ์ ยอดสร้อย ที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ เป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนและวางรากฐานทางการศึกษาที่ดีให้กับผู้วิจัยตลอดมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ

บทที่

1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	12
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับแนวทางการ จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	13
ความหมายและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	18
การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงาน.....	43
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ.....	49
แรงงานสตรี.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
สรุปกรอบความคิดในการวิจัย.....	64
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74

บทที่

หน้า

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
5. สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	291
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	291
อภิปรายผล.....	350
ข้อเสนอแนะ.....	361
รายการอ้างอิง.....	366
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถามสำหรับแรงงานสตรี.....	372
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร.....	381
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	385

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จำแนกตามจังหวัด ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม.....	66
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี แบ่งตามจำนวนโรงงานที่ได้รับการสุ่ม....	67
2.1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับไปและได้รับกลับคืนสมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่าง แรงงานสตรีในโรงงาน จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	73
3 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของแรงงานสตรี จำแนกตามอายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม.....	76
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา นอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาต่าง ๆ ในภาพรวม.....	81
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง.....	82
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ.....	83
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล.....	84
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม.....	85
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ.....	86
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม.....	87
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา ของแรงงานสตรี ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล.....	88
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการการศึกษา ด้านวิธีการจัดการศึกษา.....	89
13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม ตามอายุ.....	91

ตาราง	หน้า
14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามอายุ.....	94
15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามอายุ.....	97
16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามอายุ.....	100
17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ.....	103
18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ.....	106
19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ.....	109
20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามอายุ.....	112
21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามอายุ.....	115
22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านเนื้อหาต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	120
23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	123
24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	127
25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	131
26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	134
27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	137
28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	140

ตาราง	หน้า
29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	143
30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	147
31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านเนื้อหาต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้.....	153
32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามรายได้.....	156
33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามรายได้.....	159
34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลต่างๆ จำแนกตามรายได้.....	162
35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้.....	165
36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้.....	168
37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้.....	171
38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามรายได้.....	174
39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามรายได้.....	177
40 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านเนื้อหาต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	182
41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	185
42 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	188
43 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลต่างๆ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	191

ตาราง	หน้า
44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	194
45 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	197
46 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	200
47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	203
48 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	206
49 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเนื้อหาต่างๆ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	211
50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	214
51 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	217
52 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	220
53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	223
54 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	226
55 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	229
56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	232
57 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	235
58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการเนื้อหาต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน.....	239

ตาราง	หน้า
59 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	242
60 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม....	246
61 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลต่างๆ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	250
62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	253
63 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	256
64 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	259
65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	263
66 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความ ต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	267
67 จำนวนและร้อยละของนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับแรงงานสตรี.....	273
68 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่ไม่มีการจัดการศึกษา ให้แก่แรงงานสตรี.....	274
69 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่จัดการศึกษา ให้แก่แรงงานสตรี.....	275
70 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษา ให้แก่แรงงานสตรี.....	276
71 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่จัดการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้แก่แรงงานสตรี.....	277
72 จำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงงาน.....	278
73 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี.....	279
74 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาที่จัดอบรมในโรงงานให้แก่แรงงานสตรี.....	280
75 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาที่จัดอบรมภายนอกโรงงานให้แก่แรงงานสตรี.....	281
76 จำนวนและร้อยละของหลักสูตรการศึกษาที่จัดให้แก่แรงงานสตรี.....	282
77 จำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี.....	283
78 จำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมของแรงงานสตรีในการจัดการศึกษา.....	284

ตาราง		หน้า
79	จำนวนและร้อยละของผลประโยชน์ที่โรงงานได้รับจากการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี.....	285
80	จำนวนและร้อยละของปัญหาการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี.....	286
81	จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี.....	287
82	จำนวนและร้อยละของสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการศึกษา.....	289

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) บัญญัติถึงศึกษานอกระบบโรงเรียน (Nonformal Education) ว่าเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม สุมาลี สังข์ศรี (2540) ได้ให้ความหมายของศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า หมายถึงประสบการณ์และกิจกรรมทางการศึกษาทุกรูปแบบที่จัดให้แก่ประชากรก่อนวัยเรียน ประชากรที่อยู่ในวัยเรียนแต่พลาดโอกาสเข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ และประชากรที่มีอายุพ้นวัยเรียนในระบบโรงเรียนไปแล้วทั้งในวัยแรงงานและวัยอื่น ๆ โดยไม่จำกัดวัย เพศ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ ความสนใจ มีความยืดหยุ่นในเรื่องช่วงเวลาเรียน สถานที่เรียน ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจหรือถนัดได้ รวมทั้งผู้ที่ต้องการจะเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและให้มีความรู้ทั่วไปที่จำเป็นตลอดจนข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิต พัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถเผชิญกับสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ได้รู้จักคิดวิเคราะห์ แสวงหาความรู้และข้อมูลมาแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างเหมาะสมให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังที่สุมาลี สังข์ศรี (อ้างถึงใน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ได้กล่าวไว้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา (มาตรา 6) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยมีหลักการในการจัดการศึกษา มาตรา 8 (1,2) คือเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่วนแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรา 22 ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การดำเนินงานศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว มีความจำเป็นและสำคัญมาก เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของศึกษานอกระบบโรงเรียน เช่น แรงงานอุตสาหกรรมที่มีการศึกษาน้อย ผู้ที่พ้นวัยเรียนมาแล้ว ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนแต่พลาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระบบ แรงงานสตรี เป็นต้น มีจำนวนประมาณ

40 ล้านคน กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้มีความหลากหลายในสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการในการเรียนรู้และวัฒนธรรมการเรียนรู้ รูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงต้องหลากหลายเหมาะสม น่าสนใจเพื่อส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัวยุคและสังคม ได้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (อุดม เขยกิจวงศ์, 2544)

ตลอดระยะเวลาสี่ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายต่างก็นำแนวคิดเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Development) มาพัฒนาประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม (Industrialization) เพราะเชื่อว่าอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้พยายามจะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม

เนื่องจากที่ประเทศไทยพยายามที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม จึงเป็นสาเหตุที่สำคัญที่รัฐบาลจะต้องลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัดได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา

ปัจจุบันการพัฒนาอยู่ภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ในช่วงระยะที่ 2 (ปี พ.ศ. 2538 – ปัจจุบัน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกจากกรุงเทพมหานครไปสู่ภูมิภาคในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกอย่างเป็นระบบเป็นแหล่งจ้างงานและที่พักอาศัยใหม่และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันกับตลาดโลก

สำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า มีสถานประกอบการทั้งหมด 2,867 แห่ง (คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก, 2547) ข้อมูลการใช้แรงงานในการประกอบการผลิตสถานประกอบการอุตสาหกรรมใน 3 จังหวัดนี้มีคนที่มีการทำงานทั้งสิ้น 324,173 คน เป็นแรงงานสตรีประมาณ 176,662 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 แรงงานชายประมาณ 147,511 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดนี้มีแรงงานสตรีมากกว่าแรงงานชาย โดยมีการแบ่งประเภทอุตสาหกรรมได้ 6 ประเภท (จัดตามมาตรฐานการจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) คือ 1)การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ 2)การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ 3)การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ รวมทั้งเครื่องเรือน 4)การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน ยางและพลาสติก 5)การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ 6)อุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ที่มีได้จำแนกประเภทไว้ข้างต้น

จะเห็นได้ว่าถึงแม้แรงงานสตรีจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นในสังคมกว่าเดิม แต่คุณภาพชีวิตยังไม่ได้มีการยกระดับตามไปด้วย ดังจะเห็นได้จากสถิติสถานะการใช้แรงงานในการประกอบการผลิต เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับระดับการศึกษาของแรงงาน ปรากฏว่าแรงงานส่วนใหญ่เป็นสตรี (ร้อยละ 54.50) มีการศึกษาระดับไม่เกินประถม

ศึกษา ประมาณร้อยละ 19.20 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 14.90 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 8.40 ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอยู่ร้อยละ 7.0 และ 5.0 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2547) แสดงให้เห็นได้ว่า การที่แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากแรงงานสตรีเหล่านี้ ประสบปัญหาความยากจน หรือปัญหาอื่นใดก็ตาม ทำให้ไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาในระดับที่สูง ต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัว จากข้อมูลข้างต้นนี้จึงเป็นสาเหตุสำคัญให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ปัจจุบันสตรีมีบทบาทในสังคมมากกว่าสตรีในอดีต โดยเฉพาะการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาบทบาททางเศรษฐกิจเงินและชีวิตแบบสมัยใหม่ที่เป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิชาการแขนงต่าง ๆ ทำให้สตรีต้องเข้ามามีบทบาทในการหารายได้เพิ่มให้แก่ครอบครัว โดยการออกไปหางานทำนอกบ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำและปานกลาง (คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, 2535-2554)

โดยสภาพการณ์ในอดีต สตรีไทยยังไม่มีคามจำเป็นที่จะต้องออกมาทำงานนอกบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีในชนบทซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตร ต้องช่วยเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผลตามฤดูกาล ก็มักทำงานในขอบข่ายของครอบครัว ดังนั้นสตรีจึงมีบทบาทสำคัญภายในครัวเรือนในฐานะมารดาและภรรยา ส่วนบทบาทในสังคมนอกบ้านนั้นสตรีมีบทบาทเพียงส่วนน้อยหรือแทบไม่มีเลย การฝึกอบรมบุตรสาวในอดีตจึงเน้นการฝึกเป็นแม่บ้านแม่เรือน และเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาสูงนัก (คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, 2535-2554) แต่ในขณะที่สตรีมีบทบาทมากขึ้นกว่าเดิมในการออกไปหางานทำนอกบ้าน ซึ่งสตรีส่วนมากจะเลือกทำงานในภาคอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีการกระจุกตัวของโรงงานอุตสาหกรรมสูง เช่น กรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา เป็นต้น กลายเป็นแรงงานสตรีในภาคอุตสาหกรรม

ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้มีผู้ที่หวังใฝ่ และเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานเป็นอย่างยิ่งและเน้นให้ใช้การศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาแรงงานสตรีในด้านความรู้การศึกษา เช่น

ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี “สังคมปัจจุบันมีความเชื่อมโยงกันทั่วโลก จำเป็นต้องให้ประชาคมมีความรู้ก้าวหน้าทันเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลง และคิดว่าสถานประกอบการทุกชนิดทั้งในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต้องเป็นแหล่งเพื่อพัฒนาความรู้ให้กับแรงงานเหล่านี้”

ดร.รุ่ง แก้วแดง “การจัดการศึกษาให้แก่คนงาน เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งในงานอุตสาหกรรม สถานประกอบการสามารถทำได้ทั้งการให้ความรู้พื้นฐาน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำงานและพัฒนาบุคลากร”

นายอานันท์ ปันยารชุน “การศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องลงทุน ขอให้ภาครัฐกิจเจ้าของกิจการหันมาลงทุนด้านการศึกษาบ้างเพราะแรงงานทั้งหลายมีการศึกษาน้อย”

นางจันทร์หา ปิตรชาติ “การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรดั้งเดิมเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ เป็นการตั้งใจให้เกิดมีการกระตุ้นและผลักดันให้เกิดการอุตสาหกรรมขึ้นมา ดังนั้นประชาชนโดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรม จึงเตรียมตัวไม่ทันเพราะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนไป และปัจจุบันสังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมใหม่ ฉะนั้นจึงควรแสวงหาแนวทางในการให้การศึกษากับแรงงานสตรีอย่างจริงจัง”

สาเหตุที่ต้องจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีจากความเป็นมาดังกล่าวสามารถสรุปสาเหตุของการที่ต้องจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ดังนี้ 1.การขาดความรู้พื้นฐานและด้อยการศึกษา จากรายงานผลการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2547 พบว่าแรงงานสตรีอุตสาหกรรมการผลิต ในพื้นที่ 3 จังหวัด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีจำนวน 205,553 คน คิดเป็นร้อยละ 51.39 อันดับที่ 2 แรงงานสตรีมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 101,728 คน คิดเป็นร้อยละ 25.43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมยังด้อยการศึกษาอยู่มาก 2.ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งในภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ฉะนั้นต้องให้ความรู้แก่แรงงานสตรีมากขึ้น แต่จากการที่ความสามารถของแรงงานยังไม่เพียงพอเพราะยังด้อยในความรู้พื้นฐาน 3.การใช้ชีวิตในสังคมอุตสาหกรรมของแรงงานสตรี แรงงานสตรีที่เข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น การปรับตัวจากที่เดิมทำงานอย่างไม่รีบร้อน แรงงานสตรีต้องปรับตัวให้เป็นที่ต้องทำงานอย่างรีบเร่ง เป็นต้น

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดปัญหาทั้งโรงงานและแรงงานสตรี ดังนี้ 1.เกิดปัญหาการที่แรงงานสตรีประสบปัญหาอันตรายและการเจ็บป่วยด้วยโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน ซึ่งเกิดจากการที่แรงงานขาดความรู้ และขาดการเอาใจใส่ 2.ปัญหาเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการทำงาน เนื่องจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกับภาคเกษตรกรรมเป็นอย่างมาก 3.ปัญหาส่วนตัวของแรงงานสตรี เช่น ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ยาเสพติด, การพนัน 4.ปัญหาครอบครัว การที่แรงงานสตรีใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงาน ทำให้แรงงานสตรีมีเวลาให้กับครอบครัวลดลง เมื่อใดที่แรงงานสตรีประสบปัญหาครอบครัว แรงงานจะไม่สามารถแบ่งแยกการทำงานกับปัญหาครอบครัวได้ ปัญหานี้จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานผลงานที่ได้ 5.ปัญหาการขาดความมั่นคงในการทำงานและขาดความก้าวหน้าในการทำงาน ส่งผลให้แรงงานสตรีขาดความรู้สึกรักองค์กรและการเป็นเจ้าของร่วมกัน

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา 1.แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยจบการศึกษาในระดับต่ำ ดังนั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานและการอยู่ในสังคมได้ดีขึ้น ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาดังกล่าวคือ ต้องจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีเพื่อให้เตรียมตัวพร้อมสำหรับการทำงาน

2.การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีเป็นการพัฒนามนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการให้การศึกษาแก่แรงงานสตรีจึงเท่ากับเป็นการเตรียมคนให้รับรู้และยอมรับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงพร้อมที่จะปรับปรุงความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิต 3.การจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ถือว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่แรงงานสตรี เพราะถ้าแรงงานได้รับการอบรมความรู้ต่าง ๆ แรงงานก็สามารถปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในขณะที่ทำงานอยู่ เป็นการลดอุบัติเหตุในขณะที่ทำงาน 4.การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี เป็นการใช้กระบวนการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ ปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษา ปี2542

ส่วนสภาพและปัญหาในการจัดกิจกรรมการศึกษา ตามผลการวิจัยของปีتما ธรรมเจริญ ศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการการศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

สภาพและปัญหาในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงาน

1.สภาพการจัดการศึกษาให้แก่แรงงาน โรงงานส่วนใหญ่ยังมีสภาพการจัดที่น้อย เนื่องจากโรงงานให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรียังอยู่ในระดับน้อย

2.การจัดการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการจัดอบรมในงาน คือเป็นการศึกษาในวงแคบมีเนื้อหาเฉพาะ มุ่งแต่วิธีการทำงานแต่การจัดอบรมนอกงานคือการศึกษาเพื่อยกระดับความรู้ยังน้อย

3.ความรู้เนื้อหาที่จัด ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเทคนิควิชาชีพ แต่การให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่แรงงานสตรีซึ่งสามารถช่วยให้แรงงานสตรีมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น กลับมีน้อย

4.ผู้บริหาร โรงงานมีความเข้าใจคิดในเรื่องรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษา โดยเข้าใจว่าการศึกษา คือการเรียนที่เรียนในห้องเรียนเท่านั้น ไม่เข้าใจว่า การจัดบอร์ดความรู้ วิทยุกระจายเสียง ต่างก็เป็นรูปหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

5.ปัญหาการจัดการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่โรงงานเห็นว่าการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีนั้นไม่คุ้มกับการลงทุน เพราะแรงงานสตรีที่มีความรู้สูงขึ้นแล้วจะไปสมัครงานที่อื่น จึงทำให้โรงงานจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีมีอยู่น้อย

จากสภาพ และปัญหาการจัดการศึกษาต่าง ๆ ข้างต้น เป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกัน เป็นลูกโซ่ต้องใช้ระยะเวลาในการแก้ปัญหา และต้องอาศัยความร่วมมือในการจัดการศึกษาทั้งโรงงานและแรงงานสตรี หากมีการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี จะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นได้

การศึกษาความต้องการด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี โดยให้ความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานสตรีให้ดีขึ้นด้วยเหตุนี้ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาที่เหมาะสมและสามารถเกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง จึงควรต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของแรงงานสตรี ดังนั้นหน่วยงานที่จัดหลักสูตรการศึกษาจึงควรจะต้องทราบถึงสภาพปัญหาและความต้องการของแรงงานสตรีเป็น

สำคัญ และมุ่งสนับสนุนให้แรงงานสตรีเหล่านั้นสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตของตน ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับภูมิหลังแรงงานของพรรณทิพา งามสม(2531) ศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ:การศึกษากรณีโรงงานทอผ้าไทยเทียน พบว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุน้อยกว่ามีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุมากกว่า และการศึกษาระดับรายได้ของพรรณทิพา งามสม (2531) พบว่าผู้ใช้แรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลและด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า การศึกษารายได้ของสุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534) ทำการเปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน พบว่ากลุ่มแรงงานสตรีตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ (4,000 บาทต่อเดือนลงไป) มีความสนใจจะศึกษาสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูง (มากกว่า 4,000 บาท) เรื่องการเรียนเพื่อสอบเทียบ การศึกษาสถานภาพสมรสของสุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534) ศึกษาเรื่องความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี กรณีศึกษาเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจโดยรวมทุกข้อสูงกว่า สตรีที่ยังเป็นโสด การศึกษาของเจตนา มีแสงเพชร (2542) เรื่องการให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในทศวรรษหน้า พบว่าโรงงานที่มีขนาดต่างกัน มีลักษณะการให้การศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมสารสนเทศ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของแรงงานสตรี
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่

1.1 การศึกษาระดับพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง

- 1.2 การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
- 1.3 การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ
- 1.4 การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- 1.5 การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ
- 1.6 การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
- 1.7 การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรม

3. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

สมมติฐานของการวิจัย

การกำหนดสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม 7 ด้าน ได้แก่ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง, การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ, การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ, การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม, การศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ, การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม, การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยนำมาเป็นกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรที่ทำให้แรงงานสตรี มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ใน 7 ด้าน ที่แตกต่างกันดังนี้

อายุ อายุอาจเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้แรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ใน 7 ด้านที่แตกต่างกัน ดังที่ พรณทิพา งามสม (2531) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ : การศึกษากรณีโรงงานทอผ้าไทยเทียร์ พบว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุน้อยกว่ามีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุมากกว่า

ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาอาจเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้แรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกัน ดังที่พรณทิพา งามสม (2531) พบว่าผู้ใช้แรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลและด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

รายได้ รายได้เป็นตัวกำหนดในด้านความแตกต่างของ ความต้องการการศึกษา

นอกระบบโรงเรียน ดังที่สุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534) ทำการเปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่ากลุ่มแรงงานสตรีตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ (4,000 บาทต่อเดือนลงไป) มีความสนใจจะศึกษา สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูง (มากกว่า 4,000 บาท) ในเรื่องการเรียนเพื่อสอบเทียบ ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำสัตว์

สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสอาจเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกผมเสริมสวย และการเลี้ยงตัวในการกำหนดความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังที่สุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534) ศึกษาเรื่องความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี กรณีศึกษาเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจโดยรวมทุกข้อสูงกว่า สตรีที่ยังเป็นโสด

ขนาดของโรงงาน ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นตัวกำหนดในด้านความแตกต่าง และจากการศึกษาของ เจตนา มีแสงเพ็ชร (2542) เรื่องการให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในทศวรรษหน้า พบว่าโรงงานที่มีขนาดต่างกัน มีลักษณะการให้การศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมสารสนเทศ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

1. แรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกัน
2. แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกัน
3. แรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกัน
4. แรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกัน
5. แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมต่างขนาดกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกัน
6. แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม ทั้ง 7 ด้านได้แก่

- 1.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง
- 1.2 การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
- 1.3 การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ
- 1.4 การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- 1.5 การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ
- 1.6 การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
- 1.7 การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

2. ประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้าได้แก่

- แรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวนแรงงานสตรีทั้ง 3 จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 110,462 คน โดยทำการแบ่งกลุ่มประชากรแรงงานออกเป็น 6 กลุ่ม ตามประเภทอุตสาหกรรม (ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2546)

- ผู้บริหาร, ผู้จัดการ โรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ทั้ง 3 จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 766 คน (ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2546)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วยพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรม

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม ใน 7 ด้าน คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง, ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ, การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ, ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม, ด้านสังคม และเศรษฐกิจ, ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ความต้องการหรือความจำเป็น หรือความสนใจด้านการศึกษาของแรงงานสตรีในแต่ละคน ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่าง เกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนในด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง เป็นการศึกษาที่มีวิธีการเรียนซึ่งยึดเอาตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักสูตรที่เรียนมักเป็นหลักสูตรระยะสั้น มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ทันที สามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอาชีพที่ทำ

3 แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษา หมายถึง บทสรุปของความต้องการการศึกษาด้านวิธีการจัดการศึกษาและเนื้อหาการศึกษาของแรงงานสตรี และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดกิจกรรมการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะได้จากผู้บริหาร , ผู้จัดการ, เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วพบว่า แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาโดยภาพรวม ควรแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือด้านเนื้อหาการศึกษา และวิธีการจัดการศึกษาของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

4. เนื้อหาของการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง เนื้อหาหรือหลักสูตรที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่

4.1 การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การศึกษาที่มุ่งส่งเสริมความรู้และความสามารถขั้นพื้นฐาน ในด้านการอ่านออกเขียนได้ การคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รวมถึงการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

4.2 การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ หมายถึง การศึกษาที่มุ่งพัฒนาความรู้ ทักษะที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพตามความต้องการในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสาขาเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปกรรม และหัตถกรรม เช่น การปลูกพืช การประกอบอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

4.3 การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ หมายถึง การศึกษาข่าวสาร ข้อมูลทั่วไป โดยเน้นการใช้สื่อเป็นตัวถ่ายทอด ความรู้ ข่าวสารต่าง ๆ ได้แก่ การจัดห้องสมุดในโรงงาน วิทยูและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เป็นต้น

4.4 การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม หมายถึง การศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว ชุมชนและสิ่งแวดล้อม ให้ดีขึ้น ได้แก่ การป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ การจัดสิ่งแวดล้อมในบ้าน เป็นต้น

4.5 การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ หมายถึง การศึกษาที่มุ่งศึกษาความรู้ทั่วไปด้านสังคมและเศรษฐกิจ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและงานที่ทำ ได้แก่ การเสียภาษี การใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น

4.6 การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม หมายถึง การศึกษาที่มุ่งเน้นด้านศาสนา ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรม ได้แก่ จัดกิจกรรมสำคัญทางศาสนา การจัดประเพณีท้องถิ่น

4.7 การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล หมายถึง การศึกษาความรู้แบบเสรีตามความสนใจของแต่ละบุคคล เน้นกิจกรรมนันทนาการ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ การเล่นดนตรี การกีฬา ท่องเที่ยว

5. แรงงานสตรี หมายถึง กลุ่มผู้หญิงที่ทำงานโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยได้รับค่าตอบแทน หรือเงินเดือนจากโรงงาน

6. ผู้บริหารโรงงาน หมายถึง เจ้าของโรงงาน หรือผู้จัดการ ,เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีหน้าที่การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

7. พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หมายถึง จังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยที่รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นเขตพื้นที่อุตสาหกรรม ประกอบไปด้วย 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา

8. อายุ หมายถึง อายุเต็มบริบูรณ์นับถึงวันเกิดครั้งสุดท้ายก่อนวันสำรวจ

9. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาสูงสุดที่จบจากโรงเรียนสายสามัญทั่วไป หรือการศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย

10. รายได้ หมายถึง เงินเดือน หรือ เงินค่าจ้าง / ค่าตอบแทน ทั้งหมดต่อเดือน ที่ได้รับจากการทำงานในโรงงาน

11. โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมภาคการผลิต ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก แบ่งเป็น 3 ขนาด ได้แก่

11.1 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนแรงงานสตรีตั้งแต่ 20-50 คน

11.2 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนแรงงานสตรีตั้งแต่ 51-200 คน

11.3 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนแรงงานสตรีตั้งแต่ 201 คนขึ้นไป

12. ประเภทอุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งจำแนกออกได้ 6 ประเภท ได้แก่

12.1 การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ

12.2 การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกายและผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์

- 12.3 การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ รวมทั้งเครื่องเรือน
- 12.4 การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม
- 12.5 การผลิต ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์
- 12.6 อุตสาหกรรมการผลิตประเภทอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลความต้องการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากจะทำให้สามารถกำหนดกิจกรรมการศึกษาได้ตรงประเด็นตามความต้องการของแรงงานสตรี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อแรงงานสตรีโดยไม่ส่งผลกระทบต่อในทางเสียหายต่อหน้าที่การงานของแรงงานและโรงงานอุตสาหกรรม

2. ได้แนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีเนื้อหาเรียงลำดับดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
2. ความหมายและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ
5. แรงงานสตรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการ ประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก

- 4) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการ รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่า ใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่ สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาส ได้รับความการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 14 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชา ชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุน หรือจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
- เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด 3 ระบบการศึกษา

มาตรา 15 การศึกษามีสามรูปแบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา 18(3) การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้ ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานศึกษาที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา 20 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรบวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

- 1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
- 3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
- 4) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
- 5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
- 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตาม

ความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สารของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนาระหว่างชุมชน

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้

1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาบริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

มาตรา 61 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราต่าง ๆ ข้างต้น สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม โดยยึดหลักที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการเรียนการสอนต้องเน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนหลักการในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ก็ต้องมีความยืดหยุ่นในกฎระเบียบ เงื่อนไขต่าง ๆ จะต้องไม่ตายตัว จะต้องปรับเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสเข้าศึกษาได้ เนื้อหาหลักสูตร วิธีการสอนต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของกลุ่มเป้าหมายและสิ่งแวดล้อม ต้องมีกิจกรรมที่หลากหลายประเภท หลากหลายเนื้อหา ให้กลุ่มเป้าหมายเลือกได้ตามความสนใจ และความต้องการ การจัดกิจกรรมการศึกษาต้องเข้าถึงทุกเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ได้ง่าย และเปิดโอกาสอย่างกว้างขวางให้เื่อต่อกลุ่มเป้าหมายทุกลักษณะ ซึ่งจะเข้าศึกษาได้ จัดแหล่งการเรียนรู้ที่ใกล้ตัวที่กลุ่มเป้าหมายจะเข้าถึงได้สะดวก ให้โอกาสทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีข้อจำกัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา ถึงแม้ว่า เพศ อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ จะแตกต่างกันก็ตาม การเรียนรู้ต้องผสมกลมกลืนกับการดำเนินชีวิต ซึ่งประเด็นนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะต้องให้ผู้เรียน เรียนสิ่งที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตโดยตรง วิธีการเรียนต้องไม่แยกกลุ่มเป้าหมายออกจากการดำเนินชีวิตประจำวัน และอาชีพการงานต้องให้เรียนไปกับการดำเนินชีวิต นำสิ่งที่เรียนมาใช้ฝึกกับการดำเนินชีวิต นำมาฝึกกับการทำงาน เป็นต้น (สุมาลี สังข์ศรี ,2545 : อ้างถึงในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

2. ความหมายและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่จัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียน ไม่ว่าจะการศึกษานั้นจะจัดขึ้นเป็นกิจกรรมการศึกษาโดยเฉพาะหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่น เพื่อมุ่งให้รู้จักแก้ปัญหา ฝึกอาชีพ หรือพัฒนาความรู้เฉพาะอย่างตามความต้องการและความสนใจของพลเมือง นี่เป็นการให้ความหมายของสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2529) และสุนทร สุนันท์ชัย (2529) สรุปไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนคือ ระบบการศึกษาที่ไม่เน้นหนักในระเบียบแบบแผน มีลักษณะยืดหยุ่นมากกว่ามุ่งสนองวัตถุประสงค์โดยเฉพาะเจาะจงมากกว่าการศึกษาในระบบโรงเรียน

ปฐม นิคมานนท์ (2523) กล่าวว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นกระบวนการพัฒนาทุกด้าน ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ อาชีพ เศรษฐกิจ ความเป็นพลเมืองดี มีลักษณะสำคัญคือ เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตและมีลักษณะบูรณาการ

เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2530) สรุปไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนคือ กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นได้ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน โดยไม่มีรูปแบบที่แน่นอนจัดขึ้นตามความ

เหมาะสมและความต้องการของผู้เรียน ยึดหลักปรัชญาที่ว่า การศึกษาคือชีวิต ชีวิตคือการศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้รู้จักใช้ความคิดตัดสินใจ รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยตนเอง มีอิสระภาพจากสิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยมีวิชาการเป็นเพียงส่วนประกอบที่จะทำให้คนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเท่านั้น จึงเป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อคนทุกคนในสังคม

จะเห็นได้ว่ามีนักการศึกษาพยายามให้ความหมายและคำจำกัดความไว้หลายท่านพอจะสรุปได้ดังนี้คือ การศึกษานอกระบบโรงเรียนหมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นตามความต้องการความสามารถตลอดจนโอกาสที่ผู้เรียนจะมาเรียนได้เป็นสำคัญ หลักสูตรการเรียนการสอนจะสอดคล้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน ในลักษณะของการให้ความรู้ทั่ว ๆ ไปเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในงานประจำวัน หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้บุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเอง ทำให้สามารถเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ รู้จักคิดสร้างสรรค์ รู้จักกำหนดทางเลือกและตัดสินใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อันเป็นกระบวนการการศึกษาตลอดชีวิต

แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรี

แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้มีผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชาที่จัดให้สำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม ได้มีผู้ให้ข้อคิดเห็น อาทิเช่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ตลอดจนประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย การเมือง และการปกครอง, ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเรื่องการจัดการ การใช้และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา, การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข, และความรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ ดังนั้น

กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม จึงแบ่ง ได้เป็น 5 ด้าน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้แก่ ด้านการศึกษาพื้นฐาน ด้านทักษะอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

สุมาลี สังข์ศรี (2545 : อ้างในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ได้จัดการศึกษานอกระบบเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตร ว่าควรเป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

- เนื้อหา เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ การอ่าน การเขียน การคำนวณ ทักษะการติดต่อสื่อสาร หน้าที่พลเมือง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม กีฬา ภูมิปัญญาไทย คุณธรรม จริยธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม

- เนื้อหาในวิชาสาขาต่าง ๆ ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ

- เนื้อหา เป็นความรู้และทักษะที่จะช่วยในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่าง

ต่อเนื่อง

- เป็นความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เช่น ด้านสุขภาพ ชุมชน ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อฝึกให้คิดวิเคราะห์

เนื้อหาที่กล่าวมาทั้งหมดเหล่านี้จะสอดแทรกไปในกิจกรรมแต่ละประเภทตามความเหมาะสม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2545) นโยบายและยุทธศาสตร์การศึกษานอกโรงเรียน ประจำปีงบประมาณ 2546 ได้จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านเนื้อหาสาระ แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การศึกษาพื้นฐาน , การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ , การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต, การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน

- การศึกษาพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ และพัฒนาทักษะพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต การทำงานและการศึกษาต่อ (ในกรณีที่ต้องการ) การศึกษาพื้นฐานเป็นการศึกษาที่ไม่เบ็ดเสร็จสำเร็จในตัวเอง แต่ต้องนำความรู้และทักษะที่ได้นี้ไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ ประการสำคัญที่จะต้องเข้าใจให้ชัดเจนก็คือ การศึกษาพื้นฐานที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดขึ้นไม่ใช่การศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างที่จัดตามนิยามของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่โรงเรียนทั่ว ๆ ไปจัดอยู่ แม้จะมีเนื้อหาสาระในทำนองเดียวกัน แต่ก็มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพราะการศึกษานอกโรงเรียนตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียน/กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่ จึงต้องใช้จิตวิทยาผู้ใหญ่ในการออกแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นรูปแบบและวิธีการเรียนของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันออกไป

- การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคล

- การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ซึ่งต้องจำแนกเนื้อหาสาระทั้งที่เป็นทักษะชีวิตแกนกลางที่ทุกคนในสังคมไทยจะต้องเรียนรู้ โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษา เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับการมีจิตใจเป็นอาสาสมัคร ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันส

ธารณภัย การจลาจล การดูแลสุขภาพอนามัย การป้องกันแก้ไขปัญหาโรคเอดส์, ยาเสพติด การเข้าสังคม การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ

- การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน เป็นการจัดการศึกษาที่บูรณาการความรู้ และทักษะจากการศึกษาที่ผู้เรียนมีอยู่หรือได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนเข้ามาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและชุมชน เนื้อหาสาระที่จะเน้นหนักในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและชุมชน เช่น สังคมประชาธิปไตย ความสงบสุขในสังคม การพัฒนาที่ยั่งยืน สิ่งแวดล้อม วิชากิจชุมชน เป็นต้น

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) (1976) ได้แบ่งประเภทของเนื้อหาวิชาที่จะจัดให้แก่แรงงาน ออกเป็น 4 ประเภท

- การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Basic Skills) เป็นการให้การศึกษาวិชาสามัญ เพื่อให้ผู้อ่านออกเขียนได้ และเพิ่มพูนความรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสหภาพแรงงาน การที่จะให้ความรู้พื้นฐานให้สมาชิกได้มีความคิดอ่านกระจ่าง มีความรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน มีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างดี เหล่านี้เป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์มากสำหรับสหภาพแรงงาน

- การศึกษาทางด้านเทคนิคและวิชาชีพ (Technical & Vocational Training) เป็นการให้การศึกษเพื่อทำงานและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความรู้ในงานมากขึ้น โดยหน้าที่หลักแล้วก็เป็นารรับผิดชอบของรัฐเช่นเดียวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นเรื่องที่น่าจ้างจะมีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาลูกจ้างของตนเองด้วย

- การศึกษาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Social & Economic Education) เป็นการให้การศึกษากว้างไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการแรงงาน การบริหารสหภาพแรงงาน ความรับผิดชอบของสหภาพแรงงาน ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ การศึกษาในส่วนนี้ของลูกจ้างรวมถึงการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาของคนในสังคมทั่วไปทั้งในฐานะที่เขาเป็นผู้ใช้แรงงานและพลเมืองของประเทศ

- การศึกษาทางด้านวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ (Cultural and Scientific Education) เป็นการศึกษากว้างขึ้น นอกจากการเรียนหรือการฝึกอบรม คือ ขยายไปถึงการอบรมพิเศษทางด้านวัฒนธรรม และนันทนาการ ซึ่งลักษณะนี้มักพบในประเทศที่พัฒนาแล้ว

สมพร ใจฟูง (2521) ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนในโรงงาน พบว่าองค์การเกี่ยวกับแรงงาน และรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ได้ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานอย่างกว้างขวาง โดยมีจะครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

- อบรมเกี่ยวกับวิธีการทำงาน การใช้เครื่องมือ การป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อช่วยใ้คนงานสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ฝึกอบรมเกี่ยวกับเจตคติที่ถูกต้อง ฝึกรวินัย ฝึกนิสัยที่ดีในการทำงาน และฝึกความรับผิดชอบ

- อบรมความรู้ทั่วไป ทั้งที่เกี่ยวกับแรงงาน การบริหารองค์การเกี่ยวกับแรงงาน และวิชาการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม

- สอนวิชาสามัญเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ และเพื่อยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้น

2. ด้านรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรี ด้านรูปแบบกิจกรรม มีดังนี้

อัญมณี บูรณกานนท์ (2526) ศึกษาเรื่องการศึกษานอกระบบของลูกจ้างไทย พบว่ารูปแบบของกิจกรรมการศึกษาที่ผู้ใช้แรงงานต้องการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การจัดอบรมเป็นชั้นเรียนมีวิทยากรเป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 31.95) อันดับสอง คือ จัดให้มีหนังสือสำหรับอ่านเอง (ร้อยละ 16.92) อันดับสามคือ จับกลุ่มพูดคุยกันเอง (ร้อยละ 11.84) อันดับห้า คือ การจัดทำประกาศสำหรับศึกษาเอง (ร้อยละ 9.40) นอกจากนี้ มีการเสนอจัดทำชุดความรู้แบบเบ็ดเสร็จ (ร้อยละ 6.39) มีการจัดศึกษาทางวิทยุและโทรทัศน์ (ร้อยละ 6.20)

อรรรณพ จินะวัฒน์ (2529) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าการจัดรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงาน ควรให้ความรู้ที่จะได้ผลดีต่อผู้ใช้แรงงานเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ การจัดให้มีแหล่งข่าวทางการศึกษาในโรงงาน เช่น ป้ายประกาศ จัดทำวารสาร การจัดให้มีห้องสมุดในโรงงาน การจัดให้มีการฝึกปฏิบัติในงาน

ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่ารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ควรจัดให้สำหรับแรงงาน ในประเภทสื่อที่ใช้ควรเป็นประเภทวิทยุ

โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ป้ายประกาศ

นฤมล นิราทร (2532) กล่าวถึงรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดให้สำหรับแรงงาน มีดังนี้

1. การให้การศึกษาในสถานประกอบการ หมายถึงการให้การศึกษาที่ลูกจ้างไม่ต้องออกไปศึกษาภายนอกสถานประกอบการ ลักษณะนี้แบ่งเป็น

- โรงเรียนคนงาน ซึ่งสอนวิชาต่าง ๆ ทางสายสามัญเพื่อให้ความรู้พื้นฐาน
- การฝึกอบรมตามโปรแกรมต่าง ๆ ทางสายสามัญเพื่อให้ความรู้พื้นฐาน
- การจัดมุมอ่านหนังสือ ห้องสมุด บริการจัดฉายภาพยนตร์
- การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กลุ่มสร้างคุณภาพงาน

2. การให้การศึกษานอกสถานประกอบการ หมายถึง การที่ลูกจ้างต้องออกไปหาความรู้นอกสถานประกอบการ เช่น

- การเข้ารับการศึกษานในสถาบันต่าง ๆ ศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การศึกษาในลักษณะนี้อาจจะเป็นการศึกษาทั้งสายสามัญ สายอาชีพ หรือการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะในการทำงาน

- การเข้ารับการฝึกอบรมนอกสถานที่

- การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุ หรือไปรษณีย์ เป็นต้น

จําเนียร จวงตระกูล (2532) กล่าวถึง รูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดให้สำหรับแรงงาน มีดังนี้

1. การฝึกอบรมในงาน (On the job training) เป็นการให้การศึกษาในวงแคบ หรือมีเนื้อหาเฉพาะ มุ่งเรื่องทำงานเป็นส่วนใหญ่ เพื่อยกระดับฝีมือให้แรงงานทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อให้ได้ค่าตอบแทนสูงขึ้น เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ นอกจากนี้แล้วยังมุ่งที่จะยกระดับทัศนคติหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติของแรงงานให้เป็นที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2. การฝึกอบรมนอกโรงงาน เป็นการให้การศึกษาที่ขยายขอบเขตมากกว่าการฝึกอบรมในงาน การฝึกอบรมลักษณะนี้ ได้แก่

- การฝึกอบรมเพื่อยกระดับการศึกษา แต่ละสถานประกอบการอาจจะมีกิจกรรมส่งเสริมให้การศึกษาต่อเนื่อง และมีวิธีการจัดแตกต่างกัน เช่น การอนุญาตให้แรงงานมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือบางครั้งสถานประกอบการก็สนับสนุนให้แรงงานได้ศึกษาต่อในด้านที่สถานประกอบการต้องการ เช่น ด้านเทคนิคต่าง ๆ

- การศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยให้แรงงานได้รับความรู้ที่จำเป็น และถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัว เช่น การวางแผนครอบครัว การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ เป็นต้น

3. โรงเรียนในโรงงาน โดยสถานประกอบการจะจัดให้มีระบบโรงเรียนในโรงงาน เพื่อเปิดโอกาสให้แรงงานได้เรียนรู้ และอาจจะขยายถึงสมาชิกในครอบครัวและชุมชน

ปัทมา ธรรมเจริญ (2538) ศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาแก่

ลูกจ้าง ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร พบว่ารูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ควรจัดให้แรงงานสตรี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ อันดับหนึ่งคือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร อันดับสองคือ การจัดกิจกรรมนันทนาการ อันดับสามคือ การจัดส่งลูกจ้างไปอบรมภายนอกโรงงาน อันดับสี่คือ การจัดฝึกอบรมในโรงงาน อันดับห้าคือ การจัดบริการห้องสมุดในโรงงานและอันดับสุดท้ายคือ การจัดการศึกษา นอกโรงเรียนในโรงงาน

คณัช เทียนพุ่ม (2539) กล่าวถึงรูปแบบกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดให้สำหรับแรงงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ จะต้องสอดคล้องประสานระหว่างบุคคล กลุ่มคน องค์กร คือ

- การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Acting Learning) เกิดขึ้นเมื่อเราเรียนรู้ด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนความรู้ เลียนแบบผู้อื่น ลองผิดลองถูก จนพัฒนากรอบความคิดเข้าใจในงานและสิ่งแวดล้อม คือ สถานที่ทำงาน

- การฝึกอบรมในงาน (On the job training) โดยการลงมือทำโดยต้องกำหนด “สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จ” “กลวิธีในการเรียนรู้” และบทเรียนสำเร็จรูปที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ “รูปแบบของการเรียนรู้”

- การเรียนรู้ในที่ทำงาน (Workplace Learning) แบบไม่เป็นทางการและตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เช่น การศึกษาด้วยตนเอง โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ การสอนและแนะนำงานโดยผู้เชี่ยวชาญและทีมโครงการ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 มาตรา 5 กำหนดว่าการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน หมายความว่า การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ดังนั้นจากพระราชบัญญัติ ฯ ได้จัดรูปแบบการฝึกอาชีพไว้ 3 ระดับ ได้แก่

- การฝึกเตรียมเข้าทำงาน หมายความว่า การฝึกอบรมแรงงานก่อนเข้าทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น

- การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างมิได้ปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

3. ด้านบทบาทการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เป็นแนวความคิดที่ว่า เมื่อแรงงานได้รับการศึกษาคืบขึ้นแล้ว จะมีผลกระทบอย่างไรต่อโรงงาน มีแนวคิดดังนี้

กาญจนา ฉวรรณกุล (2521) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอน โปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญกับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ในโรงงาน พบว่าเมื่อเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานแรงงานได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จะทำให้ผู้ใช้งานมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น รวมทั้งให้เขาได้ตระหนักถึงความสำคัญของตนเองที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัวและชาติบ้านเมือง ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่ม กระตือรือร้น และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ในยุคที่ประเทศชาติมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีความก้าวหน้าของการใช้เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการผลิต มีการพัฒนาขึ้น การศึกษาจะช่วยให้แรงงานสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปได้ และจะได้ปรับปรุงการผลิตให้มีทั้งปริมาณและคุณภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับ เอกศักดิ์ เกษฎาภิบาล (2521) ศึกษาเรื่องสภาพความต้องการและทัศนคติของผู้ใช้แรงงานต่องานสังคมสงเคราะห์ เห็นว่าการที่ผู้ใช้งานได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ใช้งานเกิดความกระตือรือร้น ตั้งใจทำงานเพราะช่วยให้ผู้ใช้งานมีโอกาสก้าวหน้า มีหลักประกันดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม

ชนิดา ปัทมินทร์ (2523) กล่าวถึงการริเริ่มโครงการให้การศึกษาคนงานใน

โรงงานว่า “ทางกรมแรงงานพิจารณาว่า หากจัดการศึกษาให้กับคนงานในโรงงานจะอำนวยผลประโยชน์ต่อนายจ้าง และลูกจ้าง นายจ้างก็จะได้แรงงานที่มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะได้ช่วยเพิ่มผลผลิต”

สมพร ใจฟุ้ง (2521) ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนในโรงงาน พบว่าการที่ผู้ใช้งานได้รับการศึกษาสูงขึ้นจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานและการดำเนินชีวิตส่วนตัวที่จะมีสภาพดีขึ้นด้วย และยังเป็นการช่วยลดปัญหาการขัดแย้งทางด้านแรงงานสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและผู้ใช้งานได้ ปัญหาความขัดแย้งทางแรงงานสัมพันธ์ ในกรณีของ ชาญ มนุชธรรม (2520)

พบว่า บางครั้งการเกิดความไม่สงบในโรงงานอุตสาหกรรม เพราะ ผู้ใช้แรงงานยื่นข้อเรียกร้องอย่างไม่มียึดจำกัด ส่วนฝ่ายนายจ้างก็ไม่ยอมเสียสละโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ทั้งนี้เพราะกลุ่มบุคคลทั้ง 2 กลุ่มขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องสวัสดิการแรงงาน แนวทางแก้ไขคือ ควรให้ความสำคัญของการศึกษาด้านแรงงานสำหรับทั้งนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน

4. ด้านการดำเนินการศึกษานอกระบบโรงเรียน

บทบาทของหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยตรง ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพ ทุกพื้นฐานการศึกษา ทุกสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งให้ทุกกลุ่มได้รับการศึกษาต่อเนื่องและได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2545) ซึ่งการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะเน้นจัดการศึกษาให้กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่

- กลุ่มเยาวชนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่ได้ศึกษาต่อ ต้องเข้าสู่ตลาด

แรงงานโดยมีการศึกษาน้อย

- กลุ่มแรงงานที่มีการศึกษาน้อย
- กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น สตรี ผู้สูงอายุ
- กลุ่มคนพิการ เด็กเร่ร่อน ผู้ต้องโทษ และผู้ด้อยโอกาสในลักษณะอื่น
- กลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งต้องดูแลบุตรหลานก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษา
- กลุ่มผู้นำชุมชน กรรมการชุมชน องค์กรท้องถิ่นที่จะมีส่วนในการจัดการศึกษาในชุมชน

(สุมาลี สังข์ศรี, 2545 : อ้างอิงในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

นโยบายและกลยุทธ์การศึกษานอกโรงเรียน ประจำปีงบประมาณ 2546 กรมการศึกษานอกโรงเรียนเน้นหนักกิจกรรมสำคัญ เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยแบ่งแนวทางในการจัดการศึกษาออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การศึกษาพื้นฐาน , การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ, การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต, การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ให้ความสนใจในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยได้ร่วมมือกับกองทุนโครงการ กรมแรงงาน ได้จัดทำโครงการโรงเรียนในโรงงานขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่แรงงานสตรีในโรงงาน ทั้งนี้เนื่องจากกองทุนโครงการ กรมแรงงาน ได้สำรวจพบว่า คนงานสตรีส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นอกจากนี้คนงานบางกลุ่มไม่เคยได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนเลย ยังอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้จึงมักประสบปัญหาในการทำงานเป็นต้นว่า เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับเจตนาของฝ่ายบริหาร ไม่สามารถอ่านคำแนะนำหรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ รวมทั้งไม่สามารถรักษาสีทึบของตนเอง กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ร่วมมือกับกรมแรงงาน ในการจัดโปรแกรมการศึกษาสายสามัญ ให้แก่คนงานในโรงงาน โครงการ

โรงเรียนในโรงงานนี้ได้เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517 โดยเปิดสอนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับที่ 3 เทียบความรู้เท่ากับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ได้เปิดเป็นแห่งแรกที่โรงงานทอผ้าคูราโบ จังหวัดปทุมธานี (ชำนาญ นิสารัตน์, 2518) ผลการดำเนินงานได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี แต่หลังจากดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งก็ต้องพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่สำคัญ ดังที่ ศรีสุวรรณค์ แสงวิจิตร (2531) สรุปไว้มี 4 ประการ ดังนี้

1. ระเบียบและหลักสูตรในสมัยนั้นกำหนดว่าผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ จึงจะมีสิทธิ์สอบ ซึ่งมีปัญหาสำหรับผู้เรียนมากในเรื่องที่มีเวลาไม่พอเพียง เนื่องจากในช่วงที่เรียนมีงานพิเศษต้องทำนอกเวลา

2. ปัญหาสถานที่เรียน โดยเฉพาะคนงานที่พักอยู่รวมกันห้องละหลาย ๆ คน การเปิดไฟท่อน้ำส้วมในขณะที่คนอื่นต้องการนอน หรือการขาดสมาธิจากการที่เพื่อนส่งเสียงดัง ทำให้ต้องเลิกเรียนไป

3. ปัญหาที่ชั้นเรียนมีผู้เรียนน้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คือมีไม่ถึง 20 คน ทำให้ต้องยุบชั้นเรียน

4. ปัญหาที่ครูสอนลาออกกลางคัน เมื่อได้งานที่มั่นคงกว่า

นอกจากปัญหา 4 ประการข้างต้นแล้ว ก็มีปัญห่อื่น ๆ อีก ได้แก่การไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของคนงาน โดยเฉพาะแรงงานสตรี เมื่อเหน็ดเหนื่อยจากการประกอบอาชีพแล้วยังต้องรีบกลับไปปรับผิชอบต่อครอบครัวด้วย เช่น หุงหาอาหาร ดูแลบุตร นอกจากนี้ก็มีปัญหาเนื่องจากขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังของฝ่ายโรงงานเอง และอีกส่วนหนึ่งแรงงานสตรีส่วนใหญ่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับแล้วจึงไม่สนใจเรียนในระดับที่จัดให้ จากปัญหาดังกล่าว โครงการโรงเรียนในโรงงานดำเนินการได้เพียง 4 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง

กระทรวงแรงงาน ซึ่งเริ่มโครงการฝึกอบรมผู้ใช้แรงงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา สุภาพร จันทร์จำเริญ (2524) โดยได้รับทุนอุดหนุนจาก ILO กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบต่อผู้ใช้แรงงานให้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ยังเล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใช้แรงงาน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโอกาสที่จะได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมกัน

ดังนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ได้จัดตั้งโครงการ “โรงเรียนในโรงงาน” เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีความรู้อันจะนำไปสู่กระบวนการปลูกฝังจิตสำนึกในการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถที่จะนำความรู้ด้านวิชาชีพไปประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น ปัจจุบันโครงการโรงเรียนในโรงงาน ปีงบประมาณ 2546 ได้รับความร่วมมือจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน นายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการ กรมพัฒนาฝีมือ

แรงงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา สร้างโอกาสในการศึกษาสายสามัญ/สายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตลอดจนระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- เพื่อส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ผู้ใช้แรงงาน โดยการจัดตั้งโรงเรียนใน

โรงงานให้แก่ผู้ใช้แรงงานในสถานที่ทำงาน

- เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ใช้แรงงานสนใจและเห็นความสำคัญของการศึกษา เพิ่มพูนความรู้ และเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง
- เพื่อสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- เพื่อส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสใช้กระบวนการเรียน การสอนในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ฝึกทักษะ การคิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น

ด้านการดำเนินการ “โรงเรียนในโรงงาน” เริ่มต้นนำร่องและเป็นตัวอย่าง ณ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีเป็นแห่งแรกที่ บริษัทศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด(มหาชน) เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2546 ลักษณะการดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงานขึ้นในสถานประกอบการที่มีความพร้อม ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับ ลูกจ้าง และดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน โดยมีนิคมอมตะนคร เป็นศูนย์กลางเพื่อรองรับ ลูกจ้างที่ประสงค์จะศึกษา แต่สถานประกอบการไม่มีความพร้อมที่จะตอบสนองให้แก่ลูกจ้าง ได้ โดยการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงานทางหน่วยงานรัฐ จะส่งเสริมให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป การดำเนินการโรงเรียนในโรงงานมีระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ 2546-2549 เป็นต้นไป โดยมีสำนักคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ (สำนักคุ้มครองแรงงาน, 2546)

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มีขอบข่ายอำนาจหน้าที่ในการจัด กิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงาน ดังนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาด้านหลักสูตรการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนา อุปกรณ์ช่วยฝึก การกำหนดมาตรฐาน วัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการฝึก ตลอดจนพัฒนารูปแบบ และวิธีการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน
- 2) ศึกษาพัฒนารูปแบบ และกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่สตรีและเด็ก ตลอดจนเป็นศูนย์ประสานงานการฝึกอาชีพ และศูนย์ข้อมูลการฝึกอาชีพ สตรีและเด็ก
- 3) กำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ควบคุมการทดสอบฝีมือแรงงานและดำเนินการ ทดสอบฝีมือแรงงาน
- 4) พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดทำ และประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด

5) ศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในภาครัฐบาล และภาคเอกชน ให้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาบุคลากรฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน และด้านการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

6) ฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ประชากรวัยทำงานเพื่อเตรียมเข้าทำงาน และพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีระดับสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีกิจกรรมหลักในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมฝีมือให้แก่แรงงาน แบ่งออกได้โดยสรุปดังนี้

ด้านการฝึกอาชีพและฝึกฝีมือแรงงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- การฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นการฝึกอาชีพให้แก่แรงงานใหม่อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสงค์จะทำงาน ให้มีความรู้ ความสามารถ และความพร้อมที่จะทำงานในภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจและบริการตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยอบรมภาคทฤษฎีประมาณ

ร้อยละ 20 และภาคปฏิบัติประมาณร้อยละ 80 ซึ่งโดยทั่วไปดำเนินการฝึกภายในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค (สพร.) / ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด (ศพจ.) เป็นระยะเวลา 2-10 เดือน (แล้วแต่สาขา) และเมื่อผ่านการฝึกใน สพร./ศพจ. แล้ว จะได้รับการฝากเข้าฝึกภาคปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการอีก 1-4 เดือน (แล้วแต่สาขา) เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิบัตรรับรอง

- การฝึกยกระดับฝีมือ เป็นการฝึกเพิ่มทักษะฝีมือให้แก่ผู้ที่ทำงานอยู่แล้วในตลาดแรงงาน รวมทั้งผู้ถูกเลิกจ้าง/ว่างงาน ให้ได้มีความรู้ความสามารถ และฝีมือทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อจะได้สามารถยกระดับฐานะของตนเองให้สูงขึ้น โดยใช้ระยะเวลาฝึกเฉลี่ย 60 ชั่วโมง เมื่อสำเร็จการฝึกจะได้รับวุฒิบัตรรับรอง (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, 2544)

บทบาทของหน่วยงาน อื่นๆ ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

นอกจากหน่วยราชการระดับกรม และกระทรวงต่างๆ แล้ว ยังมีสถาบันทางการศึกษาโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาก็จัดการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานอยู่เสมอ เช่น

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดโครงการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาอบรมทางด้านแรงงานสัมพันธ์สำหรับฝ่ายจัดการและสหภาพแรงงาน ดำเนินงานวิจัยทางด้านแรงงานสัมพันธ์ และให้คำปรึกษาทางด้านแรงงานสัมพันธ์ หลักสูตรที่จัดอบรมได้แก่ หลักสูตรแรงงานสัมพันธ์เบื้องต้น หลักสูตรแรงงานสัมพันธ์สำหรับสหภาพแรงงาน

โครงการเสริมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2517 เพื่อให้การศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ เช่น หมวดกฎหมาย หมวดเศรษฐกิจ หมวดสังคมรัฐศาสตร์ รวมทั้งหมวดแรงงานให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งรวมทั้งผู้ใช้

แรงงานด้วย

นอกจากนี้ยังมีองค์กรเอกชนอื่นๆ อีกมากมายที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับผู้ใช้แรงงาน ซึ่ง ศรีสุวรรณค์ แสงวิจิตร (2531) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกอยู่ ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทยนานแล้ว

2. สหพันธ์แรงงานผู้ปฏิบัติงานโลหะระหว่างประเทศ (IMF - International Metal Workers Federation) ให้การช่วยเหลือด้านการจัดฝึกอบรมสัมมนาแก่ผู้ใช้แรงงาน เริ่มมีกิจการในประเทศไทยในปี 2526 โดยติดต่อสหภาพแรงงานเหล็กและโลหะแห่งประเทศไทย

3. มูลนิธิฟรีดิช-เอเบอร์ท (Friedrich-Ebert Stiftung) ซึ่งจดทะเบียนเป็นมูลนิธิถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อ พ.ศ. 2515 โดยรัฐบาลเยอรมันเป็นผู้ติดต่อผ่านสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบอนน์ และกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้พิจารณา ได้สนับสนุนโครงการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงานและได้จัดการศึกษาอบรมสำหรับผู้ใช้แรงงานเองด้วย

4. สถาบันการศึกษาแรงงานเสรีเอเชีย-อเมริกา (Asian-American Free Labour Institute) เริ่มมีกิจการในประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2517 โดยให้ความช่วยเหลือดูแลแก่ผู้ใช้แรงงานในการจัดสัมมนา ให้ทุนดูงานต่างประเทศ ตลอดจนให้บริการจัดพิมพ์เอกสารวิชาการแรงงานต่างๆ ด้วย

5. องค์กรภราดรภาพของนักสหภาพแรงงานเอเชีย (Brotherhood of Asian Trade Unionists - BATU) เริ่มกิจกรรมในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2511 ในการดำเนินการให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงาน และในปี 2518 ได้มีการก่อตั้งมูลนิธิศูนย์แรงงานขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานกับด้านแรงงานในโครงการต่างๆ โดยได้รับการสนับสนุนจาก BATU

6. หน่วยงานทางศาสนา ได้แก่ สภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ดำเนินการภายใต้โครงการบริการและพัฒนาแรงงาน มุ่งให้การศึกษาด้านวิชาการแรงงานเบื้องต้นแก่ผู้ใช้แรงงานภาคเอกชนที่ไม่มี สหภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

7. องค์กร / กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ สภาองค์กรลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทยและสภาองค์กรลูกจ้างแห่งประเทศไทย ทั้ง 2 หน่วยงานนี้ได้จัดการศึกษาให้

สหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิก ในเรื่องความรู้ด้านการบริหารสหภาพแรงงาน บทบาทของสหภาพแรงงานกับการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีอยู่หลายหมวดหลายมาตรา แต่หมวดที่เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา คือ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ซึ่งว่าด้วยสาระ และกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งพอสรุปได้ว่าหลักการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เป็นต้น

ดังนั้นแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สุมาลี สังข์ศรี, 2545 : อ้างถึงในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ,2545) จึงมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่จัดบริการแก่นักเรียนทุกเพศทุกวัย ทุกฐานะ ทุกสภาพความเป็นอยู่ ทุกถิ่นที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึงและเสมอภาค โดยปราศจากข้อจำกัดในเรื่องต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการรับการศึกษา เช่น เวลา สถานที่ วิชา ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้จะครอบคลุมทั้งผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้ที่ต้องการความรู้เพิ่มเติม

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะสนองความต้องการของบุคคล ชุมชนและประเทศชาติโดยมุ่งให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต มีความรู้ในการประกอบอาชีพ ได้รับความรู้ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ภูมิปัญญาที่ของพลเมือง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถเผชิญปัญหา รู้จักคิด วิเคราะห์สถานการณ์ สามารถแสวงหาความรู้และเลือกรับความรู้สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างเหมาะสม

2. หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

- ครอบคลุมทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายและความเท่าเทียมเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- การเปิดโอกาส สร้างโอกาสและขยายโอกาสทางการศึกษา
- สนองความต้องการของบุคคลและสังคม
- การจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้กลุ่มเป้าหมายได้มีสิทธิเลือกได้
- มีความยืดหยุ่นและเข้าถึงได้ง่าย ลดกฎระเบียบ , เปิดโอกาสสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย
- จัดบริการให้ใกล้ชิดตัว เข้าถึงตัวผู้เรียน เช่น สื่อประเภทต่าง ๆ มีแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- จัดกิจกรรมให้ผสมกลมกลืนกับวิถีชีวิต จัดกิจกรรมให้มีความต่อเนื่อง
- สร้างแรงจูงใจ สร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ ให้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้แก่กลุ่มเป้าหมาย
- ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ เอกชน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ให้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ โดยริเริ่มที่ชุมชนและชุมชนเป็นหลักในการดำเนินการ
- เน้นการเรียนรู้ตามสภาพปัญหา ร่วมเรียนรู้จากการดำเนินชีวิตและสภาพปัญหาจริง

3. การบริหารจัดการกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น

- ชุมชนจะเป็นฐานในการจัดการศึกษา ผู้จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมิใช่หน่วยงานใดเพียงหน่วยงานหนึ่ง แต่เป็นความร่วมมือกันของหลายฝ่าย ได้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรท้องถิ่น และชุมชน โดยมีชุมชนเป็นหลัก ชุมชนในที่นี้ประกอบด้วย พ่อแม่ สถานศึกษาในชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ องค์กรการบริหารส่วนตำบล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนาสถานประกอบการ ฯลฯ ชุมชนมีเสรีภาพในการจัดการศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษา

- ในแต่ละระดับทั้งระดับชาติ (ส่วนกลาง) และระดับเขตพื้นที่การศึกษาจะมีหน่วยงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการจัดและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในระดับชุมชน หน่วยงานกลางในแต่ละระดับอาจดำเนินงานในรูปแบบ

ของคณะกรรมการ โดยมีตัวแทนของหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้แทนประชาชนมาร่วมเป็น กรรมการ กรรมการจะทำหน้าที่ช่วยให้แนวนโยบายให้คำแนะนำปรึกษาในการดำเนินงานการพัฒนา กิจกรรมการแก้ปัญหาต่าง ๆ

- หน่วยงานกลางระดับชาติ จะทำหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ข้อมูล นโยบาย การติดตาม ผล การดูแลคุณภาพมาตรฐาน และการประกันคุณภาพ หน่วยงานกลางในระดับเขต พื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ ในการประสานงานสนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชน จัดกิจกรรมการ ศึกษาอบรมระบบโรงเรียนภายในแต่ละชุมชน

- มีการส่งเสริมให้มีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้มีกิจกรรม หลากหลายและใกล้ชิดกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานกลางที่เป็นผู้ประสานงานอาจจัดทำทะเบียน หน่วยงาน/องค์กร ผู้จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน และให้เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย หน่วยงาน/องค์กร เหล่านี้ได้แก่ ครอบ ครัว วัด สโมสร พิพิธภัณฑ์

สถานประกอบการ ห้องสมุด ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

- ด้านการประสานงาน หน่วยงานกลางจะทำหน้าที่ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอก ชน องค์กรท้องถิ่นและชุมชน โดยประสานทั้งแนวตั้งและแนวนอน ประสานทั้งวัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการ การดำเนินงาน และประสานในหลายลักษณะ ได้แก่ การส่งเสริมให้หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องจัดกิจ กรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน , การร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ จัดกิจกรรมการศึกษานอก ระบบโรงเรียน, การขอใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ วิทยากร, ส่งเสริมให้มีอาสาสมัคร การศึกษานอกระบบโรงเรียนช่วยงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนในชุมชน, การร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน และชุมชนนั้น ควรร่วมมือกันในลักษณะของหุ้นส่วน และร่วมมือทุกชั้นตอน ตั้งแต่ร่วมกำหนดแนวทางการ จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการจัดกิจกรรม ร่วมประเมินผล และร่วม รับผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

- ควรจัดทำนโยบายในเรื่องการบริหารจัดการในลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจนและสร้างความเข้าใจให้ตรง กันทุกหน่วยงาน และชุมชนควรมีบทบาทของท้องถิ่นให้ชัดเจน

4 กลุ่มเป้าหมายที่ให้บริการ

กลุ่มเป้าหมายหลักที่การศึกษานอกระบบโรงเรียนจะให้บริการคือ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุก สาขาอาชีพ ทุกพื้นฐานการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

กลุ่มเป้าหมายตามความจำเป็นที่จะต้องให้บริการเร่งด่วนมีดังนี้

- กลุ่มเยาวชนที่จบการศึกษากลับแล้วไม่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อแต่ต้องเข้าสู่ตลาด แรงงาน
- กลุ่มแรงงานที่อยู่ในตลาดแรงงานอยู่แล้วและมีการศึกษาน้อย ตลอดจนความรู้และทักษะทางอาชีพ
- กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น สตรี ผู้สูงอายุ
- กลุ่มคนพิการ เด็กเร่ร่อน ผู้ด้อยโอกาสและผู้ด้อยโอกาสในลักษณะอื่น ๆ
- กลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งต้องดูแลบุตรก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษา
- กลุ่มผู้นำชุมชน กรรมการชุมชน องค์กรท้องถิ่นที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่ชุมชน

นอกจากนั้น ยังพบว่ากลุ่มที่มีโอกาสน้อยทางการศึกษามักจะเป็นผู้ที่ยากจนและมีความด้อย โอกาสทุกด้านในสังคม และกลุ่มนี้มักไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา เพราะมีภาระด้านอื่น ๆ จำเป็นกว่า

เพราะฉะนั้นจะต้องสร้างแรงจูงใจ จะต้องหาวิธีการที่ช่วยให้กลุ่มคนเหล่านี้เข้ารับการศึกษ ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่แต่ละกลุ่มเป้าหมาย ควรเลือกปัญหาเร่งด่วนของกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ มาพิจารณา

5 ประเภทของกิจกรรมและเนื้อหา

1) ประเภทของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนควรจะครอบคลุมกิจกรรม 3 กลุ่มหลัก ๆ ที่จะช่วยในการดำรงชีวิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้แก่

- กิจกรรมการศึกษาพื้นฐาน ครอบคลุมตั้งแต่การสอนอ่าน-เขียน การศึกษาสายสามัญที่เทียบเท่าระดับชั้น ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 และอาจขยายไปถึงการศึกษาที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- กิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านทักษะอาชีพ ครอบคลุมการให้ความรู้ การฝึกอบรมทักษะวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยมีทั้งการฝึกอาชีพระยะสั้นและระยะยาว
- กิจกรรมการให้ความรู้ทั่วไป เป็นการให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตประจำวัน การพัฒนาคุณภาพชีวิต การอยู่ร่วมกันในสังคม สุขภาพอนามัย หน้าที่พลเมือง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2) เนื้อหาหลักสูตรควรจะเป็นไปตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

- เนื้อหาที่เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ การอ่าน การเขียน การคำนวณ ทักษะการติดต่อสื่อสาร หน้าที่พลเมือง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม กีฬา ภูมิปัญญาไทย คุณธรรม จริยธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม
- เนื้อหาในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ
- ความรู้และทักษะที่จะช่วยในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง
- ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เช่น ด้านสุขภาพ ชุมชน ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อฝึกให้วิเคราะห์
- หลักสูตรควรมีขอบข่ายเนื้อหาที่เป็นทั้งหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรท้องถิ่นในสัดส่วนที่เหมาะสม
- หลักสูตรควรมีหลายลักษณะทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเป็นโปรแกรมสำหรับเรียนด้วยตัวเองให้เหมาะกับสภาพของผู้เรียน หลักสูตรควรมีความหลากหลาย
- หลักสูตรควรสอดคล้องกับวิถีชีวิตของบุคคลและชุมชน สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ปัญหาของตนเองและชุมชนได้
- กลุ่มเป้าหมายมีสิทธิกำหนดหลักสูตรร่วมกับผู้จัดการศึกษา
- การกำหนดเนื้อหานั้นควรเริ่มจากการวิเคราะห์ว่าชีวิตคืออะไร จะอยู่ได้อย่างไรจึงมีความสุข ต้องรู้อะไรบ้างจึงจะอยู่ได้ สรุปว่าความรู้ที่ควรต้องมีคือความรู้ใน 3 กลุ่มหลัก คือ ความรู้พื้นฐาน ความรู้ด้านอาชีพ และความรู้ที่จะใช้ในการปรับตัวดำเนินชีวิต

6 วิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนควรใช้วิธีการดังต่อไปนี้คือ

- ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจและความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมาย

- ใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเรียนรายบุคคล ให้ผู้เรียนเลือกได้และให้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายและสภาพของท้องถิ่น
- ใช้สื่อชนิดต่าง ๆ ช่วยในการเรียนการสอน อาจจะใช้สื่อหลายชนิดผสมผสานกัน (multi-media) ใช้ระบบการศึกษาทางไกลเข้ามาช่วย
- ควรมีความยืดหยุ่นในด้านต่าง ๆ เช่น เวลา หลักสูตร สถานที่เรียน การลงทะเบียน และลดกฎระเบียบต่าง ๆ
- ควรศึกษารูปแบบและวิธีการรับความรู้และถ่ายทอดความรู้ที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมของชุมชน ว่าในวิถีชีวิตของเขามีการถ่ายทอดกันอย่างไร มีการรับความรู้ใหม่อย่างไร แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ ต้องปรับที่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนอาจจะยังเคยชินกับการเรียนแบบเดิม คือ คอยเป็นผู้รับเท่านั้น ต้องปรับให้ฝึกคิด ฝึกวิเคราะห์
- ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการนำตนเอง
- จัดการเรียนรู้ให้ผสมกลมกลืนกับชีวิต
- ควรเน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ เน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การฝึกปฏิบัติจริงจนสามารถทำได้
- ต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงความจำเป็นของการเรียนรู้ สร้างนิสัยใฝ่รู้ ส่งเสริมให้เกิดความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- ควรสอนวิธีการแสวงหาความรู้ (learning how to learn) มากกว่าเน้นการให้เนื้อหาความรู้ ควรให้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และฝึกการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
- ครูเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน เป็นผู้แนะแนวช่วยแก้ไข ปัญหา ผู้เรียนอาจเป็นทั้งครูและผู้เรียนในเวลาเดียวกัน
- ควรใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านและวิถีชีวิตในการเรียนรู้
- จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่

7. การสร้างความรู้ความเข้าใจ การประชาสัมพันธ์

- ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้นและประชาชนเห็นประโยชน์ของการศึกษานอกระบบโรงเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมากขึ้นก็คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจและการประชาสัมพันธ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการดังนี้
- การสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความจำเป็นสำหรับทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายผู้จัดการศึกษา (ซึ่งได้แก่หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ) และประชาชนผู้รับบริการการศึกษา
 - การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนนั้นควรให้รู้ว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียนคืออะไร
 - หน่วยงานผู้จัดควรมีความรู้ความเข้าใจเรื่องกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างชัดเจนและตระหนักถึงความจำเป็นที่จะจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อให้เกิดการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
 - ควรทำการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

- ปรับเปลี่ยนทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายให้มีความคิดว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็น พร้อมกับสร้างแรงจูงใจแก่กลุ่มเป้าหมายให้สนใจเรียนรู้
- ในแต่ละชุมชนควรมีสุนัขกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รู้ความเคลื่อนไหวของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ก่อนจะจัดกิจกรรมแต่ละครั้งควรประสานกับผู้แทนประชาชนในชุมชนและทำการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
- ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในชุมชน เช่น ให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้มีกิจกรรมพบกลุ่ม ให้มีแหล่งการเรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ ในชุมชน
- ส่งเสริมให้ประชาชนด้วยตนเองสร้างความเข้าใจและชักชวนกันเรียนรู้

8 การมีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่จะช่วยให้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง ทำให้กิจกรรมเกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง ทำให้กิจกรรมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในชุมชน เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีดังต่อไปนี้

- การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนต้องยึดชุมชนเป็นตัวตั้ง (Community base) เพราะชุมชนแต่ละชุมชนเป็นที่อยู่ของกลุ่มเป้าหมาย ต้องให้ชุมชนเกิดความรู้สึกว่ากิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นของเขา ต้องให้เขารู้ว่าใครบ้างที่มีส่วนร่วมได้และมาร่วมได้อย่างไรให้รู้บทบาทของเขา

- ผู้สมควรจะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในชุมชน ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กรศาสนา สถานศึกษาในชุมชน สถานประกอบการ แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น และบุคคลที่ชาวบ้านเคารพนับถือ

- ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอนตั้งแต่การร่วมวิเคราะห์สภาพปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมหาทุน และทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมจัดกิจกรรม ร่วมเป็นวิทยากร ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลที่เกิดจากกิจกรรม

- ควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนทุกคนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผู้จัดหรือเป็นฝ่ายผู้รับบริการ มิใช่เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมได้เฉพาะคณะกรรมการหรือคนบางกลุ่มที่มีโอกาสมากกว่าเท่านั้น

- การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้นอาจจะเป็นไปได้หลายลักษณะ เช่น ร่วมเป็นกรรมการฝ่ายต่าง ๆ หรือช่วยงานในภาระหน้าที่ต่าง ๆ กันออกไป

- ควรมีการกำหนดบทบาทขององค์กรหลัก ๆ ในชุมชนให้ชัดเจน เช่น บ้าน วัด โรงเรียน สถานประกอบการ ฯลฯ ในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ชุมชน

- ควรมีนโยบายที่ชัดเจนจริงจังหรือออกเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน เพราะเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก และเพื่อทุกฝ่ายจะได้ร่วมมืออย่างจริงจัง

- ให้ชุมชนร่วมดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทุกขั้นตอนจนในที่สุดสามารถเป็นผู้ดำเนินการเองได้ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แม้หน่วยงานจะออกจากพื้นที่ไปแล้ว

- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงลักษณะการมีส่วนร่วมและประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วม ความจำเป็นที่ประชาชนต้องเข้าไปมีส่วนร่วม ต้องสร้างความตระหนักความเสียดสแก่ชุมชน

9 การพัฒนาศักยภาพของชุมชน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษา ได้ให้ความสำคัญแก่ชุมชนเป็นอย่างยิ่ง และจากการศึกษาสภาพปัญหาของการจัด

กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ผ่านมา ชุมชนมีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ยินดีที่จะร่วมมือแต่อาจจะยังไม่มีความรู้ความสามารถเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ชุมชน

- กลุ่มบุคคลหลัก ๆ ในชุมชนที่ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพ (เมื่อประยุกต์ใช้กับสถานประกอบการ) ได้แก่ผู้บริหารสถานประกอบการ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่นหรือในสถานประกอบการ บุคคลในกลุ่มเหล่านี้มักจะมีส่วนช่วยในการจัดการประสานงานการศึกษาให้แก่

ชุมชนในลักษณะต่าง ๆ เพราะฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน รวมทั้งการศึกษาประเภทอื่น ๆ ให้รู้บทบาทของเขาในการส่งเสริมการศึกษา แนวทางการประสานงาน ให้มีการศึกษาประเภทต่าง ๆ ในชุมชน

- ผู้ที่จะเป็นผู้พัฒนาศักยภาพให้แก่กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนนั้นควรเป็นหน่วยงานในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ถ้าเป็นเรื่องการศึกษานอกระบบโรงเรียนก็ควรเป็นหน่วยประสานงานของการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่อยู่ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา โดยประสานงานกับกรรมการการศึกษาของท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ๆ

- เนื้อหาความรู้ที่ควรจัดให้แก่กลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น ได้แก่ ธรรมชาติของการศึกษานอกระบบโรงเรียน กิจกรรมและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แนวทางประสานงาน การถ่ายทอดความรู้ การกำหนดวิสัยทัศน์ การสร้างความมั่นใจ การจูงใจและส่งเสริมให้ประชาชนร่วมจัดและร่วมรับบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียน การจะให้ความรู้เรื่องใดมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละกลุ่ม

10 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก เป็นแหล่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งที่จะช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและจะช่วยให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน มีดังนี้

- คณะกรรมการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของชุมชน ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจะเป็นแหล่งให้บริการความรู้ด้านต่าง ๆ ในลักษณะของการศึกษาตามอัธยาศัยและเป็นสถานที่จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนประเภทต่าง ๆ (ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่นี้อาจเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน สืบหาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ว และวิเคราะห์ว่าควรจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ประเภทใดอีกบ้าง เพื่อช่วยแก้ปัญหาและช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและกว้างขวางในชุมชน)

- แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนควรมีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุด ที่อ่านหนังสือประจำมุมต่าง ๆ ของโรงงาน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน / ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ฝึกวิชาชีพ สถานประกอบการ หน่วยงานในท้องถิ่น สถานศึกษาในท้องถิ่น ฯลฯ

- การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ไม่ควรยึดหลักว่าต้องสร้างขึ้นใหม่เสมอไป อาจจะใช้สิ่งที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่น หรือในสถานประกอบการ

- การดูแลและบริหารจัดการกิจกรรมในแหล่งการเรียนรู้แต่ละแห่งควรทำในรูปของอาสาสมัครและผู้แทนของกลุ่มเป้าหมาย ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันให้กลุ่มเป้าหมาย มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และเข้ามามีส่วนดูแลมากที่สุด ถ้าเป็นแหล่งการเรียนรู้ของหน่วยงานจะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและอาจมีอาสาสมัครเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นผู้ช่วย

- แหล่งการเรียนรู้ควรประสานและร่วมมือกัน อาจเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายเพื่อให้เกิดกิจกรรมที่มีคุณค่าอย่างต่อเนื่อง

- แหล่งการเรียนรู้ควรเปิดกว้างสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย ให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก

- หน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนในชุมชนควรรวบรวมรายชื่อของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและช่วยประสานงาน สนับสนุนส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ได้เต็มศักยภาพ

- หน่วยงานกลางในระดับชุมชนควรทำหน้าที่ให้ข้อมูลให้คำแนะนำปรึกษาแก่กลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการรับบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียน การใช้บริการจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

11. การใช้สื่อและเทคโนโลยี

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจัดได้ครอบคลุมพื้นที่ต่าง ๆ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้นก็คือ การใช้สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วย เพราะสื่อช่วยให้กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ ได้มีโอกาสในการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ไม่มีเวลาจะมาเรียนรู้กับวิทยากร หรือเรียนรู้พร้อมกลุ่มเพื่อน แต่สื่อจะช่วยพวกเขาได้เมื่อมีเวลาว่างเมื่อใดก็สามารถเรียนรู้จากสื่อได้ ไม่ต้องเดินทางไปยังสถานศึกษา คือเรียนได้ทุกเวลาทุกสถานที่ แนวทางการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีดังนี้

- ควรนำสื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น สื่อสารมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ สื่อสิ่งพิมพ์ คอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน รวมทั้งสื่อบุคคลและสื่อพื้นบ้านด้วย

- ในการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่และสภาพของท้องถิ่นเป็นสำคัญ

- สื่อที่นำมาใช้ควรเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ได้อย่างกว้างขวาง ประชาชนสามารถที่จะใช้สื่อ นั้น ๆ ได้เป็นสื่อที่ประชาชนส่วนใหญ่จัดหาได้

- ควรมีการพิจารณากลับกรองสื่อที่จะเป็นไปได้สำหรับท้องถิ่น ไม่ควรยึดสื่อและเทคโนโลยีราคาแพงเท่านั้น การจะเลือกใช้สื่อใดจะต้องคำนึงถึงสถานะของชุมชนและสภาพเศรษฐกิจ

- ควรมีการจัดโครงสร้างพื้นฐานการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคมสำหรับประเทศให้พร้อมเพื่อรองรับการใช้สื่อเทคโนโลยี

- ควรจัดบริการสื่อให้ทั่วถึงทุกพื้นที่พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาสื่อให้อยู่ในสภาพดี

- ควรมีการอบรมให้ผู้มีสื่อมีความรู้ในการใช้เป็นอย่างดี

- การเลือกใช้สื่อควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาของกิจกรรมและเหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สื่อ

- ควรนำทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า โดยเฉพาะสื่อบุคคล ของจริง ทรัพยากรธรรมชาติ

- ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนในการให้บริการการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ส่วน Dianno (อ้างถึงใน อรรถพ จินะวัฒน์, 2529) ได้ให้ความหมายของการศึกษาสำหรับแรงงานไว้ว่า หมายถึงลักษณะของการศึกษาผู้ใหญ่แบบหนึ่ง ซึ่งอาจจะเรียกว่า Liberal Education หรือ General Adult Education ก็ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ความรู้ในเรื่องสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบแก่ลูกจ้างและ Peterson (อ้างถึงใน อรรถพ จินะวัฒน์, 2529) หมายถึง การศึกษาที่ต่างจากการฝึกอาชีพ (Vocational training) กล่าวคือ จะเป็นการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของปัญหาสังคม เศรษฐกิจทั่วไป ปรัชญาและกิจกรรมของสมาคม องค์การผู้ใช้แรงงาน กฎหมายเบื้องต้น หลักการพูดในที่สาธารณะสำหรับบุคคลที่จะเป็นผู้นำในสหภาพแรงงาน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี เป็นการให้ความรู้แก่แรงงานสตรีที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยการให้ความรู้นี้อาจจะแตกต่างกันไปตามสภาพของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ แต่จุดประสงค์ก็เพื่อให้แรงงานสตรีได้เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและหน้าที่ที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมการให้การศึกษาแก่แรงงานสตรี โดยผู้บริหารโรงงานก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำ ให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแรงงานสตรีและผู้บริหารโรงงาน

การให้การศึกษาแก่แรงงานสตรีเป็นสิ่งจำเป็น เพราะในปัจจุบันแรงงานสตรีเข้ามามีบทบาท และเป็นกำลังสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อนในระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น ดังนั้นแรงงานสตรีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบอุตสาหกรรมโดยตรง จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในระบบอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลง การให้การศึกษาแก่แรงงานสตรี จะทำให้สามารถปฏิบัติงาน และใช้ชีวิตในสังคมอุตสาหกรรมได้อย่างมีคุณภาพ

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่แรงงานที่อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า การให้การศึกษาแก่แรงงานถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์แบบ (Gentner, 1989) ไว้ดังนี้

1. การให้การศึกษาแก่แรงงาน ควรจะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่งที่แรงงานพึงได้รับ
2. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องสร้างเสริมแรงงาน
3. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องสะท้อนความเป็นชาตินิยม
4. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องสะท้อนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
5. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องคุ้มครองความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแรงงาน
6. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องกระตุ้น และสร้างให้เกิดความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับสังคม
7. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องเป็นเครื่องมือสำหรับปลดปล่อย และการเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทางที่ดีขึ้น
8. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องเป็นเครื่องมือเพื่อเตรียมแรงงานสำหรับการตัดสินใจ
9. การให้การศึกษาแก่แรงงานต้องอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง

10. การให้การศึกษาแก่แรงงาน เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความสงบและความ เป็นธรรมในสังคม

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแก่แรงงานสตรีจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน แรงงานสตรีจึงมีความจำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาโดยการให้การศึกษา ด้วยเหตุผลคือ

1) เพื่อให้แรงงานมีความรู้พื้นฐาน ที่จะสามารถเรียนรู้เข้าใจเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นระหว่างการทำงาน เช่น กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มาตรการความปลอดภัยในการทำงาน การปฏิบัติตามกฎของสังคมและการอยู่ร่วมกัน การคิดคำนวณและรวมถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการที่แรงงานจะใช้เป็นพื้นฐานในการหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป

2) เพื่อนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานให้ก้าวทันความก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีในงานอุตสาหกรรม ที่มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีทักษะความรู้ ความชำนาญในงานใหม่ ๆ

3) เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากสภาพสังคมชุมชนที่เปลี่ยนแปลงสามารถปรับตัว แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง

4) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เข้าใจสิทธิหน้าที่ ตามกฎหมายสามารถประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด

5) แรงงานเมื่อได้รับการพัฒนา มีความรู้ความสามารถ ย่อมจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเภทของกิจกรรมการศึกษาของระบบโรงเรียนแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(อุดม เขยกิจวงศ์, 2527)

1. กิจกรรมด้านความรู้พื้นฐาน เป็นกิจกรรมให้ความรู้เพื่อเป็นฐานในการดำรงชีวิต มุ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีเครื่องมือในการประกอบอาชีพ และรู้จักศึกษาข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบในความคิด การตัดสินใจในชีวิตประจำวัน โดยการจัดเป็นการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ 1-2 และ ที่ 5

2. กิจกรรมด้านทักษะเพื่อการดำรงชีวิต เป็นการเพิ่มพูนความรู้ด้านทักษะอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต เป็นรูปแบบของการศึกษาที่จัดขึ้นตามความต้องการและความพร้อมของประชาชน เป็นการศึกษาค้นคว้าให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาอาชีพ มีชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ กิจกรรมประเภทนี้มีลักษณะของการฝึกทักษะอาชีพต่าง ๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยจัดในรูปแบบของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ประจำที่โรงเรียนฝึกอาชีพเคลื่อนที่และกลุ่มสนใจ

3. กิจกรรมด้านข่าวสารและข้อมูล เป็นการช่วยให้ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์หรือความรู้รอบตัวเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมประเภทนี้จัดขึ้นเพื่อป้องกันการลืมหืมมือ เพื่ออ่านและส่งเสริมความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่าง ๆ โดยจัดในรูปแบบของการให้บริการความรู้ผ่านสื่อมวลชนทุกชนิด และแหล่งวิชาความรู้ที่สามารถเรียนด้วยตนเองทุกเรื่องทุกเวลา นอกจากนี้ยังได้จัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดและ

อำเภอ การจัดการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ การจัดการวิทยุและโทรทัศน์ การผลิตเอกสารสิ่งตีพิมพ์ บริการด้านโสตทัศนศึกษา ตลอดจนการจัดนิทรรศการความรู้ด้านต่าง ๆ ทั้งแบบประจำและเคลื่อนที่

ฟิลิป คูมส์ (Philip Coombs) ได้แบ่งประเภทของการศึกษานอกโรงเรียนออกเป็น 4 ประเภทคือ (อุ้นตา นพคุณ, 2523)

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานหรือแบบทั่วไป (General Education) หมายถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือขั้นประถมศึกษาที่กำหนดเป้าหมายให้มีความรู้ในการอ่าน เขียนหนังสือ การคิดเลข และการเข้าใจทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานได้ เป็นต้น

2. การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นอยู่ในครอบครัว (Family Education) คือ การศึกษาโดยให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาความเป็นอยู่ในครอบครัว เช่น ด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการ การวางแผนครอบครัวและการเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

3. การศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน (Community Development Education) เป็นการศึกษาเพื่อส่งเสริมสถาบันในระดับท้องถิ่นและระดับชาติให้มีการเรียนรู้หลักปฏิบัติงานในรูปต่าง ๆ เช่น สหกรณ์หรือการพัฒนาชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้มีการร่วมมือกัน ช่วยแก้ไขปัญหาการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตลอดจนปัญหาในระดับชาติ

4. การศึกษาด้านอาชีวศึกษา (Vocational Education) เป็นการจัดเพื่อให้ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ เช่น ฝึกอาชีพตัดผม เลี้ยงปศุสัตว์ การทอผ้า การแก้เครื่องยนต์ เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วยังมีนักการศึกษาหลายท่านและหน่วยงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนอีกหลายหน่วยงานได้แบ่งประเภทของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันดังแนวคิดของ รัตนา พุ่มไพศาล (2528) แบ่งกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมด้านการศึกษาสัมัญหรือความรู้พื้นฐาน ด้านการศึกษาอาชีพรวมทั้งการเกษตรและสหกรณ์ ด้านการศึกษาสำหรับการพัฒนาชุมชนและสภาพแวดล้อม ด้านการปรับปรุงความเป็นอยู่ในครอบครัว ด้านการสร้างเสริมความสมบูรณ์แห่งชีวิต และด้านการพัฒนาการจัดการและการเพิ่มผลผลิต

อุ้นตา นพคุณ (2523) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมี 5 ประเภท จำแนกโดยคำนึงถึงเป้าหมายประชากร ดังนี้

1. การศึกษาแม่และเด็กหรือการศึกษาครอบครัว
2. กิจกรรมองค์การเยาวชน
3. การศึกษาผู้ใหญ่
4. การศึกษาชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชน

5. การศึกษาพิเศษและการศึกษาต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนนี้ ผู้จัดสามารถจัดได้หลายแบบหลายวิธีแล้วแต่บุคคลหรือหน่วยงานจะจัดขึ้น โดยยึดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น เกณฑ์ของวัตถุประสงค์ เกณฑ์ของเนื้อหา เกณฑ์กลุ่มเป้าหมายประชากร เป็นต้น นักการศึกษานอกระบบโรงเรียนอีกท่านหนึ่งที่สำคัญและได้แบ่งกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามเกณฑ์พฤติกรรมศาสตร์ที่ประสงค์จะก่อให้เกิดแก่ผู้เรียนคือ โนลส์ (Knowles, 1980) แบ่งได้เป็น 5 ประเภทคือ

1. ด้านความรู้ กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น การอ่าน การบรรยาย การอภิปราย เนื้อหาจากตำรา การอภิปรายเป็นคณะ การใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
2. ด้านความเข้าใจ กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น การอภิปรายแก้ปัญหาระหว่างผู้เรียน การยกตัวอย่างเฉพาะกรณี การทดลองให้ฝึกทักษะ
3. ด้านทักษะ กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น การสาธิตขั้นตอนหรือวิธีการ การฝึกซ้อม การทำแบบฝึกหัด การฝึกงาน การแสดงบทบาทสมมติ
4. ด้านทัศนคติ กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น การให้อภิปรายอย่างอิสระ การให้คำปรึกษา การยกตัวอย่างเฉพาะกรณี การเล่นเกมต่างๆ
5. ด้านค่านิยม กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น การสัมมนา การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ การฟังธรรม การอภิปรายขั้นปรัชญา
6. ด้านความสนใจ กิจกรรมที่ควรใช้ เช่น รายการโทรทัศน์ รายการทางวิทยุ การจัดทัศนศึกษา การจัดนิทรรศการ การจัดฉายภาพยนตร์ การแสดงละคร

3. การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม

การศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมของไทยเริ่มเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517 ซึ่งแนวคิดในการจัดการศึกษาดังกล่าว เกิดจากคุณชิตจันทร์ หังสสุต ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายแรงงานหญิงและเด็ก กองคุ้มครองแรงงาน กรมแรงงาน ได้ไปดูงานและฝึกรอบรมด้านการให้การศึกษแก่คนงานในสถานประกอบการต่างๆ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา แล้วเกิดแนวความคิดที่จะนำเอาสิ่งที่ได้จากการฝึกรอบรมและดูงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย เมื่อกลับมาถึงเมืองไทยแล้วจึงได้ประชุมตัวแทนคนงานสตรีเพื่อทราบความต้องการของเขา และก็ ได้ทราบว่าคนงานสตรีมีปมด้อยในการศึกษา ต้องการเรียนเพิ่มเติม และจากการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมของฝ่ายแรงงานหญิงและเด็กกองคุ้มครองแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้พบความจริงว่าคนงานสตรีส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีศักยภาพในการทำงาน(ศรีสุวรรณค์ แสงวิจิตร, 2531)

คนงานสตรีส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้แค่ประถมศึกษาปีที่ 4 คนงานบางกลุ่มไม่มีความรู้ อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ และมักจะประสบปัญหาในการทำงาน เช่นความเข้าใจคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับเจตนาของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ยังพบปัญหาว่าพื้นฐานความรู้ต่ำทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว ไม่เข้าใจในข้อกำหนดของกฎหมายแรงงาน และไม่ค่อยมีเหตุผลในการตัดสินใจ (ชำนาญ นิสารัตน์, 2518)

เมื่อฝ่ายแรงงานหญิงและเด็ก กองคุ้มครองแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้สำรวจปัญหาเหล่านี้จึงขอความร่วมมือมายังกองการศึกษาผู้ใหญ่ในขณะนั้น ซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้ร่วมมือจัดโครงการโรงเรียนในโรงงานขึ้น โดยกรมแรงงานเป็นผู้ประสานงานกับนายจ้าง กรมสามัญศึกษามีหน้าที่จัดทำหลักสูตร จัดหาครูและค่าตอบแทนครู นายจ้างเป็นฝ่ายจัดหาผู้เรียน จัดเวลาในการทำงานให้เหมาะสมกับเวลาที่เรียน รวมทั้งจัดหาห้องเรียน อุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เมื่อทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างตกลงยอมรับโครงการแล้ว โรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานก็เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2517 ที่โรงเรียนผู้ใหญ่ไทยคุราโบ จังหวัดปทุมธานี (ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร, 2531) โดยเปิดหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับที่ 3 เทียบความรู้เท่ากับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปรากฏว่ามีลูกจ้างสมัครเข้าเรียนรุ่นแรกมากกว่า 100 คน ในจำนวนนี้มีหัวหน้าคนงานรวมอยู่ด้วย 8 คน นับว่าเป็นโรงงานแห่งแรกในประเทศที่เปิดสอนวิชาสามัญให้แก่ลูกจ้าง

โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายและจุดประสงค์ 8 ประการ ดังนี้ ชำนาญ นิสารัตน์(2518)

1. เพื่อส่งเสริมให้คนงานสตรีตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทที่ตนมีต่อครอบครัวและสังคมส่วนรวม
2. เพื่อปลูกฝังให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในอันที่จะแก้ปัญหาต่างๆได้
3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนงานได้รู้หนังสือ และมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งให้แก่ตนเอง
4. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้แก่คนงาน ในอันที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. เพื่อส่งเสริมให้คนงานได้แสดงข้อคิดเห็นและมีความคิดริเริ่ม
6. เพื่อส่งเสริมให้คนงานได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเห็นคุณค่าของเวลา
7. เพื่อส่งเสริมให้คนงานเข้าใจสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายแรงงานและทำตนเป็นลูกจ้างที่ดี
8. เพื่อส่งเสริมให้คนงานเป็นพลเมืองดีและมีวัฒนธรรมการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนในโรงงาน ในระยะเริ่มต้นได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี มีโรงงานต่างๆได้ติดต่อขอให้กรมแรงงานดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น โดยลำดับจนกระทั่งปี พ.ศ. 2521 ประเทศไทยมีโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนถึง 18

โรงเรียน และมีคนงานสมัครเข้าเรียนในระดับต่างๆ โดยใช้หลักสูตรของกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ (ชานาญ นิสารัตน์, 2518)

1. ระดับ 1 เท่ากับชั้น ป.2 ใช้เวลาเรียน 6 เดือน
2. ระดับ 2 เท่ากับชั้น ป.4 ใช้เวลาเรียน 6 เดือน หรือทั้ง 2 ระดับจะใช้หลักสูตรเบ็ดเสร็จ 6 เดือน จบ ป.4
3. ระดับ 3 เท่ากับชั้น ป.7 หลักสูตรระดับ 3 มีให้เลือก 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรสามัญ และหลักสูตรเบ็ดเสร็จ ใช้เวลาเรียน 1 ปี 6 เดือน
4. ระดับ 4 เท่ากับชั้น ม.ศ. 3 หลักสูตรระดับ 4 มีให้เลือก 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรสามัญ และหลักสูตรเบ็ดเสร็จ ใช้เวลาเรียน 1 ปี 6 เดือน
5. ระดับ 5 เท่ากับชั้น ม.ศ. 5 ใช้หลักสูตรเดียวกับโรงเรียนกลางวัน ชั้นม.ศ. 4-5 ผู้ที่เรียนจบตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ทุกระดับ กระทรวงศึกษาธิการจะออกประกาศนียบัตรให้ ประกาศนียบัตรการศึกษาผู้ใหญ่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกับโรงเรียนภาคปกติทุกประการ มีผู้เรียนทั้ง 5 ระดับ ประมาณ 3,000 คน (กาญจนา จวรณกุล, 2521)

ในปี พ.ศ. 2519 กรมแรงงานได้สำรวจโรงงานที่เปิดสอนการศึกษาผู้ใหญ่ในเวลานั้นจำนวน 15 แห่ง ซึ่งแยกเป็นโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ 12 โรงงาน และในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอมีสตรีเป็นลูกจ้างประมาณ ร้อยละ 73.93 และจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการโรงเรียนในโรงงานทำให้ทราบว่า การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานมีผู้เรียนเป็นสตรีถึงร้อยละ 90 ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงงานส่วนมากที่เปิดโรงเรียนในโรงงานมีสตรีมากกว่าจำนวนบุรุษ และสตรีที่ทำงานในโรงงานส่วนใหญ่ยังมีระดับการศึกษาต่ำ (กาญจนา จวรณกุล, 2521)

โครงการโรงเรียนในโรงงานนี้เริ่มต้นด้วยดี แต่หลังจากดำเนินการไปได้ประมาณ 4 ปี ก็ต้องพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ที่สำคัญ เช่น (ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร, 2531)

- (1) หลักสูตรในสมัยนั้นผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นปัญหามาก เพราะผู้เรียนมาเรียนไม่เพียงพอ
 - (2) ขาดสมาธิในการท่องหนังสือ เนื่องจากอยู่รวมกันหลายคน
 - (3) ปัญหาจำนวนผู้เรียนน้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ 20 คน ทำให้ต้องยุบชั้นเรียน
 - (4) ปัญหาครูที่สอนลาออกกลางคัน เมื่อได้งานที่มั่นคงกว่า
- จากปัญหาและอุปสรรคต่างๆนี้จึงทำให้โครงการโรงเรียนในโรงงานต้องล้มเลิกไปในที่สุด

โครงการโรงเรียนในโรงงาน ปีงบประมาณ 2546

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงปี 2544 พบว่าประชากรทั้งประเทศจำนวน 62.93 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 32.10 ล้านคน และจากข้อมูลจำนวนสถานประกอบกิจการจำนวนรวม 349,102 แห่ง มีลูกจ้างทั้งสิ้น 7,891,402 คน ประกอบกับสถิติการแจกแจงผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ของสำนักงานสถิติแห่ง

ชาติ (รอบไตรมาสที่ 1 ปี 2545) พบว่าผู้ที่มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาค่อนข้างต่ำ คือจบการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษา และไม่ได้รับการศึกษาเลยมีถึงร้อยละ 65.1 แสดงให้เห็นว่าการเข้าสู่ตลาดแรงงานอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แรงงานต้องขาดโอกาสทางการศึกษา รวมถึงแรงงานสตรีด้วย

นโยบายของรัฐต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในส่วนของการบริหาร มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2541 มาตรา 81 ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้กำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาส ส่วนการพัฒนาเศรษฐกิจกลายเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 12 ที่ว่านอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ดังนั้นด้วยกระทรวงแรงงานในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบผู้ใช้แรงงาน ซึ่งนอกเหนือจากภารกิจดูแลผู้ใช้แรงงานได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 แล้วยังให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใช้แรงงาน เพื่อมุ่งหวังให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการศึกษา เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพเท่าทันต่อการพัฒนาในภาคอุตสาหกรรม อันจะส่งผลถึงการพัฒนาในระดับประเทศที่เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ด้วยเหตุนี้ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

คนปัจจุบัน (พ.ศ. 2546) มีนโยบายในการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงานขึ้น (ตั้งขึ้นอีกครั้งหลังจากการล้มเลิกโครงการโรงเรียนในโรงงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เมื่อปี 2521) ซึ่งปัจจุบันโครงการนี้ได้ประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงาน และกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกันจัดการศึกษาในสถานประกอบการ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้ใช้แรงงาน โดยที่นายจ้างเป็นผู้อำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่เรียน ซึ่งอาจรวมถึงอุปกรณ์การเรียนและตำราเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้จัดหาครูผู้สอน กระทรวงแรงงานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้เข้าไปส่งเสริมประสานงาน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นผู้สนับสนุนในระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนในโรงงาน ปีพ.ศ. 2546

- 1) เพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- 2) เพื่อส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ผู้ใช้แรงงานโดยการจัดตั้งโรงเรียนใน

โรงงานให้แก่ผู้ใช้แรงงานในสถานที่ทำงาน

- 3) เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ใช้แรงงานสนใจและเห็นความสำคัญของการศึกษา
เพิ่มพูนความรู้และเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง
- 4) เพื่อสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 5) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสใช้กระบวนการเรียน การสอนในการแลกเปลี่ยน

ความรู้ ประสบการณ์ ฝึกทักษะ การคิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น

- 6) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนระบบแรงงานสัมพันธ์ในสถานประกอบการระหว่าง นายจ้างและลูกจ้างในการเกื้อกูลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

โรงเรียนในโรงงานมีวิธีการดำเนินการ โดย เริ่มต้นจากการสำรวจสถานประกอบการ ที่มีผู้ใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก จากนั้นเจ้าหน้าที่กระทรวงแรงงาน จะเข้าไปปรณรงค์ส่งเสริมให้นายจ้างตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา และเห็นข้อดีของการพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการ เมื่อนายจ้างสนใจเข้าร่วมโครงการก็เพียงแค่นับสนุนด้านสถานที่เรียน โดยใช้สถานที่ในสถานประกอบการ และไม่มีค่าใช้จ่ายอื่นใดนอกจากนายจ้างประสงค์จะ สนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน การประสานงานจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละสถานประกอบการ เป็นการประสานงานระหว่างกระทรวงแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ในปีงบประมาณ 2545 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน มีนโยบายในการขยาย กลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมถึงผู้ใช้แรงงานทุกคนในสถานประกอบการที่ประสงค์จะศึกษาต่อ และตั้งชื่อ โครงการว่า “โรงเรียนในโรงงาน” ซึ่งได้เริ่มต้นดำเนินการขยายโอกาสให้ ครอบคลุมถึงแรงงานทุกคน รวมถึงแรงงานสตรีด้วย นอกจากการขยายกลุ่มเป้าหมายแล้ว ยังได้ มีการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน ระหว่างกระทรวงแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อัน มีสาระสำคัญเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการพัฒนาด้านการศึกษาให้กับลูกจ้าง ทั้งร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาให้ครอบคลุมทุกสถานประกอบการ และร่วมกำหนดแนวทาง สร้างเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินโครงการโรงเรียนในโรงงาน ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การดำเนินการ “โรงเรียนในโรงงาน” เริ่มต้นนำร่องและเป็นตัวอย่าง ณ นิคมอุตสาหกรรมอมตะ นคร จังหวัดชลบุรีเป็นแห่งแรก ที่บริษัทศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด(มหาชน)

เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2546 ลักษณะการดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือดำเนินการจัดตั้ง โรงเรียนในโรงงานขึ้นในสถานประกอบการที่มีความพร้อม ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับ ลูกจ้าง และดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน โดยมีนิคมอมตะนคร เป็นศูนย์กลางเพื่อรองรับ ลูกจ้างที่ประสงค์จะศึกษา แต่สถานประกอบการไม่มีความพร้อมที่จะตอบสนองให้แก่ลูกจ้าง

ได้ โดยการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงานทางหน่วยงานรัฐ จะส่งเสริมให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป การดำเนินการโรงเรียนในโรงงานมีระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ 2546-2549 เป็นต้นไป โดยมีสำนักคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ

นอกจากหน่วยราชการระดับกรม และกระทรวงต่างๆ แล้ว ยังมีสถาบันทางการศึกษาโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาก็จัดการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานอยู่เสมอ เช่น

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดโครงการแรงงานสัมพันธ์ ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาอบรมทางด้านแรงงานสัมพันธ์สำหรับฝ่ายจัดการและสหภาพแรงงาน ดำเนินงานวิจัยทางด้านแรงงานสัมพันธ์ และให้คำปรึกษาทางด้านแรงงานสัมพันธ์ หลักสูตรที่จัดอบรมได้แก่ หลักสูตรแรงงานสัมพันธ์เบื้องต้น หลักสูตรแรงงานสัมพันธ์สำหรับสหภาพแรงงาน

โครงการเสริมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2517 เพื่อให้การศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ เช่น หมวดกฎหมาย หมวดเศรษฐกิจ หมวดสังคมรัฐศาสตร์ รวมทั้งหมวดแรงงานให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งรวมทั้งผู้ใช้แรงงานด้วย

นอกจากนี้ยังมีองค์กรเอกชนอื่นๆ อีกมากมายที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับผู้ใช้แรงงาน ซึ่ง ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกอยู่ ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทยนานแล้ว

2. สหพันธ์แรงงานผู้ปฏิบัติงานโลหะระหว่างประเทศ (IMF - International Metal Workers Federation) ให้การช่วยเหลือด้านการจัดฝึกอบรมสัมมนาแก่ผู้ใช้แรงงาน เริ่มมีกิจการในประเทศไทยในปี 2526 โดยติดต่อสหภาพแรงงานเหล็กและโลหะแห่งประเทศไทย

3. มูลนิธิฟรีดิช-เอเบอร์ท (Friedrich-Ebert Stiftung) ซึ่งจดทะเบียนเป็นมูลนิธิถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อ พ.ศ. 2515 โดยรัฐบาลเยอรมันเป็นผู้ติดต่อผ่านสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบอนน์ และกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้พิจารณา ได้สนับสนุนโครงการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงานและได้จัดการศึกษาอบรมสำหรับผู้ใช้แรงงานเองด้วย

4. สถาบันการศึกษาแรงงานเสรีเอเชีย-อเมริกา (Asian-American Free Labour Institute) เริ่มมีกิจการในประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2517 โดยให้ความช่วยเหลือดูแลแก่ผู้ใช้แรงงานในการจัดสัมมนา ให้ทุนดูงานต่างประเทศ ตลอดจนให้บริการจัดพิมพ์เอกสารวิชาการแรงงานต่างๆ ด้วย

5. องค์กรภราดรภาพของนักสหภาพแรงงานเอเชีย (Brotherhood of Asian Trade Unionists - BATU) เริ่มกิจกรรมในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2511 ในการดำเนินการให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงาน และในปี 2518 ได้มีการก่อตั้งมูลนิธิศูนย์แรงงานขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานกับด้านแรงงานในโครงการต่างๆ โดยได้รับการสนับสนุนจาก BATU

6. หน่วยงานทางศาสนา ได้แก่ สภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ดำเนินการภายใต้โครงการบริการและพัฒนาแรงงาน มุ่งให้การศึกษาด้านวิชาการแรงงานเบื้องต้นแก่ผู้ใช้แรงงานภาคเอกชนที่ไม่มี สหภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

7. องค์กร / กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ สภาองค์กรลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทยและสภาองค์กรลูกจ้างแห่งประเทศไทย ทั้ง 2 หน่วยงานนี้ได้จัดการศึกษาให้สหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิก ในเรื่องความรู้ด้านการบริหารสหภาพแรงงาน บทบาทของสหภาพแรงงานกับการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

4. แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการในชีวิต บางคนมีความต้องการคล้ายคลึงกัน บางคนก็แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของการดำรงอยู่และสถานภาพทางสังคม ความต้องการของมนุษย์เป็นเรื่องที่ซับซ้อนมาก และเป็นความยากลำบากอย่างยิ่งที่การศึกษานอกระบบโรงเรียนจะสามารถตอบสนองได้ผล มีนักวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่หลายท่าน ได้พยายามศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ที่แท้จริงอยู่ 2 ประการ ประการแรกคือ ความต้องการที่จะปรับปรุงตนเองโดยวิธีการตามธรรมชาติ ประการที่สองคือ ความต้องการที่จะรักษาสภาวะการสมดุลทางธรรมชาติของมนุษย์ บ่อยครั้งที่มักพบว่า ความต้องการของคนนั้นมักถูกกำหนดโดยสังคม สังคมกำหนดให้มนุษย์ที่อยู่ต่างฐานะกัน มีความต้องการแตกต่างกัน

(สุจิต ศิลารักษ์, 2527) และบุคคลโดยทั่วไปแล้วย่อมรู้ว่าตนเองต้องการอะไรนับตั้งแต่ขั้นต่ำไปจนถึงอุดมคติในชีวิต ส่วนจะบรรลุถึงความต้องการของตนเองหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับความพยายาม และการปฏิบัติตนของแต่ละบุคคล คำว่า "ความต้องการ" จึงได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

โมแฮมมัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร์ สร้อยสุริยา (2520 : อ้างอิงมาจาก Boyle and Johns. 1970) ได้ให้คำจำกัดความ "ความต้องการ" ว่า ความต้องการ คือ สถานะที่ปรากฏระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ (What is) กับสิ่งที่จะเป็น (What should be) โดย "สิ่งที่จะให้เป็นไป" หมายถึง การค้นหาความต้องการของบุคคลหรือพฤติกรรมที่จะให้เป็นไปในอนาคต "สิ่งที่เป็นอยู่" หมายถึง การค้นหาพฤติกรรมของบุคคลที่สำรวจว่า ปัจจุบันเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ต้องการให้เป็นไปในอนาคต

ณรงค์ จริยวิธานนท์ และปริยานุช จริยวิธานนท์ (2526) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ คือ สภาวะของการขาดสิ่งที่จะนำมาบำบัดความอยากอันจะเกิดความพอใจ เช่น คนหิวทำให้เกิดภาวะที่อยาก และความอยากจะพาไปสู่การกิน เมื่ออิ่มแล้วเกิดความพอใจ ภาวะต้องการก็จะหมดไป

นิภา แก้วศรีงาม (2527) ได้กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สภาวะของความขาดแคลนอันเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ความขาดแคลนนี้อาจจะเป็นความขาดแคลนทางสรีระ หรือเป็นความขาดแคลนทางด้านจิตใจก็ได้

ดังนั้นความต้องการของมนุษย์จึงถือว่าเป็นแรงขับที่สำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนามากขึ้น เป็นความขาดแคลนที่กระตุ้นให้บุคคลแต่ละคนแสวงหาและดำเนินวิธีการ เพื่อสนองความต้องการนั้น

ความต้องการที่จะมีบทบาทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมี

2 แบบ คือ ความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) และความต้องการด้านการศึกษา (Education Needs)

1. ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) นักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านชีววิทยาและจิตวิทยาแตกต่างกันไป มาสโลว์ (Maslow) เชื่อว่า ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นของความต้อกรขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่จัดอยู่ในลำดับต่ำสุดไปจนถึงความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในลำดับสูงสุด ความต้องการในระดับสูงสุดจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าที่ความต้องการในลำดับต่ำจะเป็นที่พอใจหรือเกิดขึ้นจนเป็นที่เพียงพอแล้ว (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2530) ความต้องการ 5 ขั้น จากลำดับต่ำสุดของมาสโลว์ (Maslow) ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต (Survival Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการความรักและการยอมรับจากผู้อื่น (Love Needs) ความต้องการที่จะเห็นคุณค่าของตนเอง (Esteem Needs) และความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง (Need for self-actualization)

การ์เดนอร์ เมอร์ฟี (Gardnor Murphy 1958 อ้างถึงใน รัตนา พุ่มไพศาล, 2528) กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับชีวิตเมื่อเริ่มจุด 4 ประการคือ ความต้องการที่สัมพันธ์โดยตรงกับร่างกาย ความต้องการทางด้านกิจกรรมความต้องการทางประสาทสัมผัสและความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกโจมตี

โนลส์ (Malcolm's Knowles, 1980) ได้กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์โดยมองในสายตาของนักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งคล้ายคลึงกับ มาสโลว์ Maslow ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการในการเจริญงอกงาม ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการทางด้านจิตใจและอารมณ์ และความต้องการได้รับการยอมรับ

คิดด์ (Kidd, 1973) ได้เน้นถึงความต้องการของผู้ใหญ่โดยกล่าวว่า ผู้ใหญ่มีความต้องการต่างๆ คือ ความต้องการด้านสุขภาพ ความต้องการด้านครอบครัวและความสัมพันธ์ในครอบครัว ความต้องการเป็นผู้บริโภคและการยังชีพ ความต้องการมีความสัมพันธ์กับสังคม ความต้องการมีอาชีพ ความต้องการมีความบันเทิง และความต้องการที่จะมีสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจ

การเลือกทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มาเกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากมนุษย์เรากลัวมีความต้องการในชีวิตที่คล้ายกัน คนเรามีความต้องการตั้งแต่ว่าระดับต่ำไปจนถึงความต้องการที่ประสบความสำเร็จสมบูรณ์แบบแห่งชีวิต แต่ความต้องการในระดับต่ำไปจนถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมบูรณ์แบบแห่งชีวิต แต่ความต้องการในระดับต่างๆ นี้จะต้องได้รับการตอบสนองเป็นลำดับๆ ไป แต่จะต้องมีให้พร้อมทุกลำดับขั้น เช่นเดียวกับ

แรงงานก็เป็นปัจเจกบุคคลทั่วไปที่ต้องมีความต้องการ และมีความต้องการได้ตอบสนองสิ่งที่ต้องการ การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้บริหารโรงงาน, เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน, เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, และเจ้าหน้าที่กองแรงงานหญิงและเด็ก สำนักงานคุ้มครองแรงงาน จึงควรคำนึงถึงความต้องการของแรงงานสตรีในลักษณะปัจเจกบุคคลให้ครบถ้วนด้วย

2. ความต้องการด้านการศึกษา (Educational Needs)

ความต้องการทางการศึกษา คือบางสิ่งบางอย่างที่นักศึกษาผู้ใหญ่ควรจะได้เรียนรู้เพื่อจะได้ผลดีสำหรับตนเอง หรือสำหรับหน่วยงานที่เขาทำ หรือสำหรับสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ และโดยความหมายแล้ว ความต้องการทางการศึกษาที่แท้จริง คือช่องว่างระหว่างความสามารถในปัจจุบัน และระดับความสามารถที่สูงกว่าซึ่งบุคคลมีความต้องการจะบรรลุถึงนั่นเอง หรืออาจหมายถึง ช่องว่างระหว่างระดับความรู้ ความสามารถของบุคคลในปัจจุบันกับความสามารถในอนาคต

ดังนั้น ความต้องการทางการศึกษาก็คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บุคคล สังคม หรือองค์การให้ตัวเองได้บรรลุถึงกับสภาพการณ์ที่บุคคลเป็นอยู่ในปัจจุบัน หรืออาจจะสรุปได้ว่าเป็นระยะความแตกต่างระหว่างความมุ่งหวังในอนาคต กับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันนั่นเอง

จากการศึกษาความต้องการทางการศึกษาของประชาชน คูมส์ (Coombs, 1974) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านการศึกษาทั่วไป หรือความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การคิดเป็น ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้น และสิ่งแวดล้อมทั่วไป
2. ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว ได้แก่ การอนามัยและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์ การเลี้ยงและดูแลเด็ก การปรับปรุงบ้านเรือน และการวางแผนครอบครัว เป็นต้น
3. ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การศึกษาเพื่อความเข้าใจในการปกครองท้องถิ่นและประเทศ ตลอดจนกระบวนการต่างๆของการดำเนินงานการปกครองทั้งในและระดับท้องถิ่น ระดับชาติ สหกรณ์ โครงการพัฒนาชุมชน เป็นต้น
4. ด้านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ได้แก่ การศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะเฉพาะอย่างยิ่งในการประกอบอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และความต้องการของสังคม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่ามีผู้ให้คำนิยามที่ต่างกันอย่างมากมาย การที่จะยึดนิยามความต้องการใดจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละเรื่องที่ทำการศึกษา เพราะนิยามความต้องการนั้นไม่แน่นอน นิยามต่างกันก็ทำให้ได้ผลการศึกษต่างกัน

การศึกษาความต้องการทางการศึกษา เป็นขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนจัด

โครงการทางการศึกษานอกโรงเรียน ความต้องการของผู้รับบริการเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะเป็นตัวชี้ว่าโครงการที่จัดนั้นจะบรรลุผลหรือไม่ ดังที่ คอฟแมน (Kaufman, 1981) ได้กล่าวว่า การศึกษาความต้องการ หรือการสำรวจความต้องการเป็นกระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ควรจะเป็น (What should be) หากมีความขัดแย้งระหว่างสถานภาพทั้งสอง ก็แสดงให้เห็นถึงสถานะที่ไม่น่าพอใจ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการร่งหาทางแก้ปัญหาให้หมดไป ตัวเทคนิคเองไม่ได้ระบุทางแก้ปัญหา (Solution) แต่ชี้แนะทางเลือกในการตัดสินใจแก้ปัญหา

หลักการสำคัญของการสำรวจความต้องการ (Need Assessment) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พยายามวัดสถานภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (What be)
2. พยายามกำหนดสิ่งที่มุ่งหวัง (What should be)
3. หาความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จาก ข้อ 1,2
4. ศึกษาสาเหตุ หรือ เหตุผลที่ทำให้เกิดความแตกต่าง หรือปัญหาในข้อ 3
5. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ในการสำรวจหาความต้องการ โมห์มัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร์ สร้อยสุรียา (2520) ได้ชี้แจงให้เห็นส่วนประกอบที่สำคัญ ในกระบวนการสำรวจหาความต้องการซึ่งมีด้วยกัน 4 ประการคือ

1. กำหนดสภาพความต้องการ
2. สำรวจความต้องการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตามหัวข้อที่กำหนดในสถานการณ์ที่ต้องการ
3. เปรียบเทียบข้อมูลจากการสำรวจ (ตามข้อ 2) กับสถานภาพที่ต้องการ (ตามข้อ 1) เพื่อจะได้ความต้องการที่แน่นอน
4. จัดลำดับความสำคัญของความต้องการตามความจำเป็นก่อนหลัง

นอกจากนี้ วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล (2524) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าการสำรวจความต้องการเป็นการดำเนินการขั้นแรกในการที่จะวางจุดมุ่งหมาย และจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดโปรแกรม เพราะการตั้งจุดมุ่งหมายของโปรแกรมและการจัดกิจกรรมการศึกษาที่เหมาะสมนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล และชุมชนนั้นคือการสำรวจสภาพการณ์ปัจจุบันว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการและ อะไรคือสิ่งที่ควรจะได้รับ การตอบสนอง

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า การศึกษาความต้องการ หรือการสำรวจความต้องการของบุคคลจะต้องสนองความต้องการ ความสนใจ การหาความต้องการของบุคคลจึงมีความสำคัญ

และมีความจำเป็นในขั้นแรกในการวางแผนจัดโปรแกรมการศึกษาให้กับบุคคล นอกจากนี้ความต้องการขององค์กร หรือสถาบัน และของชุมชนก็จำเป็นจะต้องนำมาพิจารณาด้วย หลังจากนั้นนำความต้องการที่ได้มาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง เพื่อนำไปวางแผนวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นแนวคิดในการสำรวจความต้องการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการกลุ่มเป้าหมาย ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศนั่นเอง

5. แรงงานสตรี

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ประกอบอาชีพทางด้านเกษตร และนับตั้งแต่รัฐบาลประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา การผลิตทางอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้ขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้นตามลำดับ ประชากรเริ่มเข้าสู่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น และเป็นสิ่งที่สังเกตได้ว่ามีแรงงานสตรีเข้าไปทำงานในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ผิดจากในอดีตที่แรงงานสตรีมักจะอยู่กับบ้าน การเพิ่มขึ้นของแรงงานสตรีในภาคผลิตนั้นแสดงถึงความสำคัญของแรงงานสตรีที่เท่าเทียมกับแรงงานชายมากขึ้น นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย มักจะเน้นการใช้แรงงานเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยมีแรงงานสตรีจำนวนมาก ผลของนโยบายดังกล่าวทำให้แรงงานสตรีหลังไหลเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แรงงานสตรีนับว่าเป็นทรัพยากรของประเทศที่มีค่าสูงต่อการพัฒนาประเทศ และนับวันการใช้แรงงานสตรีจะเพิ่มมากขึ้น และมีสัดส่วนใกล้เคียงกับแรงงานชาย ดังนั้นการพัฒนาแรงงานสตรีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

การเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้หญิงในอดีต เป็นการช่วยเหลือครอบครัวทำงาน แต่ปัจจุบันเป็นการรับจ้างทำงานนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ เพื่อช่วยหารายได้จุนเจือครอบครัวในขณะที่ภาระรับผิดชอบในบ้านก็ยังเป็นของผู้หญิงเช่นเดิม ปัจจุบันแรงงานสตรีมีกฎหมายแรงงานคุ้มครองแรงงานสตรีเป็นพิเศษในเรื่องลักษณะงานที่ห้ามผู้หญิงทำ สุขภาพอนามัยและศีลธรรมจรรยา คุ้มครองการมีครรภ์และการคลอดบุตร รวมถึงคุ้มครองค่าจ้างเพื่อมิให้มีการเอารัดเอาเปรียบแรงงาน

แต่ก็ยังปรากฏว่ามีการใช้แรงงานสตรีอย่างไม่เป็นธรรม และหลีกเลี่ยงกฎหมายแรงงานกันอยู่มาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาแก่แรงงานสตรีมาก และทางด้านนายจ้างนั้นก็มักจะเลือกแรงงานชายมากกว่าแรงงานสตรี หลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานและไม่ส่งเสริมให้แรงงานสตรีได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษารึอบรมเพิ่มเติมในวิชาชีพ เพื่อเพิ่มเติมคุณภาพ

แรงงาน และนอกจากนี้ในแรงงานสตรีที่มีความรู้ก็ขาดความเข้าใจในสิทธิที่ตนพึงได้รับจาก นายจ้าง (กาญจนา กาญจนารายณ์. 2532)

สภาพปัญหา

1. สถานภาพการทำงาน การเพิ่มขึ้นของประชากรและกำลังแรงงานในอัตราที่ค่อนข้างสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนากำลังคน เป็นเหตุให้ทรัพยากรบุคคลที่เข้าสู่ตลาดแรงงานไม่เป็นไปตามต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากการขาดข้อมูลที่ชี้แนะในการจัดการศึกษา อบรมและพัฒนากำลังคนประกอบกับการให้บริการข้อมูล ข่าวสารตลาดแรงงานยังไม่รวดเร็วชัดเจนและกว้างขวาง เป็นผลให้สตรีต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (ณรงค์ นิมิตรนุ. 2533) ซึ่งจะเห็นได้จากสภาพการทำงานในเมือง แทบทุกประเภทกิจการ จะมีสตรีทำงานอยู่โดยทั่วไปมากบ้างน้อยบ้างตามประเภทกิจการ บางประเภทกิจการจำเป็นต้องใช้แรงงานสตรีเป็นการเฉพาะ เนื่องจากเหมาะสมแก่สภาพร่างกายและความถนัดของสตรี เช่นประเภทกิจการทอผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์ส่วนอิเล็กทรอนิกส์ งานด้านพาณิชยกรรม เป็นต้น ส่วนงานบางประเภทซึ่งไม่เหมาะแก่สตรีทำงาน แต่ก็มีสตรีทำงาน เช่นงานก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เคมี ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ เป็นต้น และมีงานบางลักษณะที่กฎหมายแรงงานห้ามสตรีทำโดยเด็ดขาด เช่นงานที่ต้องทำบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดินตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป งานใช้เลื่อยวงเดือน งานผลิตหรือขนส่งวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ เป็นต้น งานเหล่านี้ถึงแม้กฎหมายแรงงานจะห้ามทำ แต่เจ้าหน้าที่ก็พบนายจ้างฝ่าฝืนอยู่บ้าง (วรวรรณ ธนพิบูลย์. 2529 : 20) การที่แรงงานสตรีต้องทำงานทุกกิจการโดยไม่คำนึงถึงบทบาทบัญญัติของกฎหมาย ความเสี่ยงภัย เกียรติยศชื่อเสียง ขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม สุขภาพร่างกายโรคภัยไข้เจ็บ สถานะทางครอบครัว และอื่นๆ ขอเพียงเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอเพื่อเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัวเท่านั้น กล่าวได้ว่าแรงงานสตรีเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจสังคม และการพัฒนาประเทศ

2. สภาพการจ้างงาน ลักษณะการจ้าง สถานประกอบการส่วนใหญ่มีลักษณะการจ้างทั้งเป็นแบบลูกจ้างรายวัน รายเดือน และรายเหมา จากรายงานผลการศึกษาของกองวิชาการและวางแผนกรมแรงงาน ระบุว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่นิยมจ้างลูกจ้างหญิงเป็นลูกจ้างรายวันหรือรายเหมา ส่วนลูกจ้างชายนิยมจ้างเป็นรายเดือน หรือรายวัน

ค่าจ้าง นับเป็นเรื่องสำคัญ เพราะค่าจ้างเป็นรายได้ของลูกจ้างที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว กฎหมายคุ้มครองแรงงานได้มีบทบัญญัติคุ้มครองลูกจ้าง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนของสตรีทั่วไปรวมทั้งแรงงานสตรี ปรากฏมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

วีระ สุภากิจ (2520) ได้ศึกษาสภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนการศึกษาผู้ใหญ่ กับกรรมกรที่ไม่เรียนการศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า กรรมกรที่เรียนการศึกษาผู้ใหญ่มีความสนใจในการอ่านสูงกว่ากรรมกรที่ไม่เรียนการศึกษาผู้ใหญ่ และสิ่งพิมพ์ที่ต้องการอ่านมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์รายวัน

กรรณิการ์ เลหาเพ็ญแสง (2521) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของคณงานสตรีที่พักในหอพักของบริษัท โรงงานทอผ้ากรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการศึกษามีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าคณงานสตรีที่พักในหอพักส่วนใหญ่ มีความสนใจที่จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แบบแผนการใช้เวลาว่างของคณงานสตรีขึ้นอยู่กับอุปนิสัยส่วนตัว

กิจกรรมในยามว่างของคณงานสตรีส่วนใหญ่จึงออกมาในรูปของการรวมกลุ่มกันภายในหอพัก หรือกับเพื่อนสตรีที่ร่วมงานกันจัดงานรื่นเริง ทักษนาจร เล่นกีฬา หัดร้องเพลงทำการฝีมือมากที่สุด รองลงมาคือการใช้เวลาว่างเรียนพิเศษเพิ่มเติมในโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งบริษัทจัดให้ในบริเวณโรงงาน นอกจากนี้ คณงานจำนวนไม่น้อยระบุว่าใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปในการนอนพักผ่อน อ่านหนังสือและทำธุรกิจส่วนตัว การใช้เวลาว่างของคณงานสตรีส่วนใหญ่ขาดการวางแผนล่วงหน้า ปัญหาทางเศรษฐกิจไม่มีอิทธิพลต่อแบบแผนการใช้เวลาว่างเนื่องจากคณงานส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย นอกจากนี้ คณงานสตรีต้องการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของบริษัทในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อความบันเทิงและกีฬา รวมทั้งความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์และสถานที่ที่ต้องการครูฝึกสอนการฝีมือ ต้องการให้เพิ่มระดับหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ต้องการรวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์ร้านค้าและห้องสมุดภายในหอพัก โดยมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

กาญจนา จวรรณกุล (2521) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนของโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญกับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 ในโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดทั่วประเทศ ซึ่งมีโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรมใน 4 จังหวัดคือ กรุงเทพมหานคร นครปฐม ปทุมธานี และสมุทรปราการ พบว่านายจ้างส่วนมากมีความประสงค์ให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการศึกษาดีขึ้น พร้อมทั้งจะให้บริการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์การสอน สวัสดิการแก่ครูผู้สอน และผู้ใช้แรงงาน และเห็นควรปรับปรุงและ/หรือขยายงานการศึกษาผู้ใหญ่ที่กำลังดำเนินงานอยู่ในโรงงาน นอกจากนี้ นายจ้างส่วนมากเห็นว่าควรคัดเลือกครู อาจารย์ที่มีความชำนาญมาสอน ควรจัดหลักสูตรเกี่ยวกับงานที่ผู้ใช้แรงงานทำอยู่เพื่อให้เขาทำงานได้ดีขึ้น และควรเปิดให้มีการสอนวิชาชีพเพื่อให้ผู้ใช้แรงงานได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ปัญหาสำคัญในการเรียนได้แก่ ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่เข้าทำงานเป็นกะ ไม่มีเวลาในการเรียนมากนัก

สมพร ใจฟู่ง (2521) ศึกษาเรื่องการบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสำคัญของโครงการโรงเรียนในโรงงานที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครองของประเทศ ศึกษาถึงวิธีการบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการบริหารโครงการ ฯ ศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อนายจ้างและกิจกรรมของนายจ้าง ตลอดจนแรงงานสัมพันธ์ เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการศึกษาสูงขึ้น โดยศึกษาจากผู้ใช้แรงงานที่กำลังเรียนในโรงเรียนในโรงงานระดับ 3,4 จำนวน 5 โรงเรียน จากครูใหญ่ ครูผู้สอน และนายจ้างของโรงงานที่มีโรงเรียนทั้ง 5 แห่ง รวม 354 คน จากการศึกษาพบว่าการบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงานที่ประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้น เป็นเพราะได้มีการติดต่อประสานงานแบบไม่เป็นทางการเป็นส่วนมาก การวางแผนงานเป็นไปอย่างกว้าง ๆ ใช้กระบวนการบริหารแบบง่าย ๆ และไม่ซับซ้อน แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นหลายด้าน เช่น

นายจ้างยังขาดความเอาใจใส่ สนับสนุนโรงเรียนอย่างจริงจัง นักศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานมีปัญหาเกี่ยวกับการทำงาน ทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่องกัน เกิดความท้อถอยก่อนจะเรียนจบ

หลักสูตร สถานที่เรียน สภาพห้องที่ใช้เรียนยังไม่เหมาะสม หลักสูตรที่ใช้เรียนไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนผู้ใช้แรงงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการศึกษาที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน และการดำเนินชีวิตส่วนตัวมีสภาพดีขึ้นด้วย และการเปิดโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นการช่วยลดปัญหาขัดแย้งทางด้านแรงงานสัมพันธ์ระหว่างนายจ้าง และผู้ใช้แรงงานได้ส่วนหนึ่งด้วย ดังนั้นโรงเรียนในโรงงานที่ตั้งขึ้นนี้เป็นประโยชน์ทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน ระบบเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติโดยรวม

สุภาพร จันทร์จำเริญ (2524) ศึกษาเรื่องบทบาทของสหภาพแรงงาน ในการให้การศึกษแก่ลูกจ้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงบทบาทของสหภาพแรงงาน ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับลูกจ้างและอุปสรรคต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาตลอดจนผลของการจัดการศึกษาสำหรับลูกจ้างที่มีต่อการแรงงานสัมพันธ์ สถานประกอบการ โดยศึกษาจากการสอบถามประธานสหภาพแรงงาน หรือกรรมการบริหารด้านการศึกษาของสหภาพแรงงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร แห่งละ 1 คน จำนวน 129 แห่ง จากการศึกษาพบว่า การที่สหภาพแรงงานยังไม่มีวามเข้มแข็งทั้งในด้านรายได้ และจำนวนสมาชิก จึงเป็นอุปสรรคเบื้องต้น ในการจัดการศึกษาสำหรับลูกจ้าง สำหรับกิจกรรมการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เป็นระบบ และไม่มีแนวทางที่แน่นอน ประเภทการศึกษาสหภาพแรงงานจัดมากที่สุดคือ การศึกษาอบรมด้านเศรษฐกิจ และสังคม โดยสหภาพจัดเองบ้าง หรือไม่ก็ไปร่วมกับหน่วยงานภายนอก ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาที่พบนอกจากเรื่องขาดทุนทรัพย์แล้วยังมีเรื่องข้อจำกัดของเวลา เนื่องจากนายจ้างไม่อนุญาตให้ไปศึกษาอบรมโดยไม่ถือเป็นวันลา ปัญหาการไม่มีสถานที่อบรม นอกจากนี้ยังพบว่าจัดการศึกษาให้แก่ลูกจ้าง จะมีผลให้การแรงงานสัมพันธ์ในสถานประกอบการดีขึ้นมาก

วัชรนิษฐ์วรรณ วรรณวิทยา (2525) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในสหภาพแรงงาน ประเภทกิจการผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสือพิมพ์ และผลิตภัณฑ์หนังสือพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. แรงงานสตรีทั้งที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานประเภทกิจการผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสือพิมพ์ และผลิตภัณฑ์หนังสือพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีอายุระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และอายุการทำงานใกล้เคียงกัน
2. มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับสถานภาพการสมรสของแรงงานสตรีที่เป็นสมาชิกกับไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานประเภทนี้ กล่าวคือ แรงงานสตรีที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ส่วนมากมีสถานภาพสมรสเป็นโสด ส่วนแรงงานสตรีที่ไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน มีทั้งผู้ที่เป็นโสดและแต่งงานแล้วในสัดส่วนใกล้เคียงกัน และแรงงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานส่วนใหญ่มิ่ระดับรายได้ต่ำกว่าแรงงานสตรีที่ไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

ศุกลักษณ์ อารีย์สว่างวงศ์ (2525) ได้ศึกษาเรื่องวิเคราะห์สภาพการใช้แรงงานสตรีในบริษัทข้ามชาติ ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทไทรอัมพ์ อินเตอร์เนชันแนล (ประเทศไทย) จำกัด กรุงเทพมหานคร พบว่าก่อนที่จะเข้าทำงานในบริษัทไทรอัมพ์ฯ พนักงานหญิงเคยทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ มาก่อน ระยะเวลาทำงานส่วนมากทำมา 2-5 ปี อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยพนักงานเย็บผ้าทั้งหมดได้รับไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน ไม่ว่าจะทำมากี่ปีแล้วก็ตาม ในขณะที่พนักงานตัด ได้รับค่าจ้าง 2,000-3,000 บาท ปัญหาที่พนักงานหญิง

รู้สึกเดือดร้อนมากที่สุดคือปัญหา ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ปัญหารายได้ไม่พอใช้จ่าย ด้านแรงงานสัมพันธ์ นั้นปรากฏว่าพนักงานหญิงเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ร้อยละ 53.13 แต่มีแนวโน้มลดจำนวนลงเรื่อย ๆ

อัญมณี บูรณกานนท์ (2526) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาจากระบบของลูกจ้างไทย พบว่ารูปแบบของการศึกษาที่ผู้ใช้แรงงานต้องการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การจัดอบรมเป็นชั้นเรียนมีวิทยากรเป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 31.95) อันดับสองคือ จัดให้มีหนังสือสำหรับอ่านเอง (ร้อยละ 16.92) อันดับสามคือ การจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (ร้อยละ 14.10) อันดับทีสี่คือ จับกลุ่มพูดคุยกันเอง (ร้อยละ 11.84) อันดับห้าคือ การจัดทำประกาศสำหรับนักศึกษาเอง (ร้อยละ 9.40) นอกจากนี้มีการเสนอ จัดทำชุดความรู้แบบเบ็ดเสร็จ (ร้อยละ 6.39) มีการจัดการศึกษาทางวิทยุและโทรทัศน์ (ร้อยละ 6.20) และแนวคิดของลูกจ้างต่อการศึกษานอกระบบนั้น ลูกจ้างมองว่าควรมีผู้จัดการศึกษาให้และมองว่ารัฐบาลควรเป็นผู้จัดที่สำคัญ โดยจัดเนื้อหาในเรื่องที่กระทบกับความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนเป็นส่วนใหญ่

สุธิดา แสนสุข (2527) ได้ศึกษาหน่วยงานรัฐบาลในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในหน่วยงานรัฐบาลที่มีบทบาทในการให้การศึกษาแก่สตรี 5 แห่ง จำนวน 242 คน ผลการวิจัยสามารถสรุปความคิดของเจ้าหน้าที่ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อส่งเสริมให้ประหยัด เห็นว่าให้มากที่สุดในด้านกรรมและประดิษฐ์ สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ ส่วนที่จัดได้น้อยได้แก่ ด้านหัตถกรรม การเก็บถนอมและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการเพาะปลูก

2. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อส่งเสริมการเพิ่มพูนรายได้ เห็นว่าจัดให้มากในด้านคหกรรม หัตถกรรม อุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนที่จัดได้น้อยได้แก่ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้เครื่องประดับ และกรรมวิธีการผลิตการเกษตรกรรมแผนใหม่

3. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อให้ยึดเป็นอาชีพ เห็นว่าจัดให้มากในด้านคหกรรม ส่วนที่จัดได้น้อย ได้แก่ ด้านหัตถกรรม อุตสาหกรรมในครัวเรือน ธุรกิจ และเลขานุการ

อรุณพ จินะวัฒน์ (2529) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็น โดยจัดทำเป็น 3 ฉบับ คือ 1. สำหรับผู้ใช้แรงงาน 2. สำหรับนายจ้าง 3. สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ตัวอย่างประชากร จำนวน 348 คน จากผลการศึกษา พบว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบทบาทของการจัด รูปแบบของกิจกรรม ด้านเนื้อหา และด้านการบริหารการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ยกเว้นเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจในด้านเนื้อหา และนายจ้างมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ที่แน่ใจในด้านการบริหารการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงาน และลักษณะของการจัดกิจกรรมให้ความรู้ที่จะได้ผลิตต่อผู้ใช้แรงงานเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ การจัดให้มีแหล่งข่าวทางการศึกษาในโรงงาน เช่น ป้ายประกาศ จัดทำวารสาร การจัดให้มีห้องสมุดในโรงงาน การจัดให้มีการฝึกปฏิบัติในงาน

พรรณทิพา งามสม (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งด้านการศึกษาพื้นฐาน ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ และด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล ส่วนด้านเนื้อหาวิชาพื้นฐานนั้น ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับ

การป้องกันอันตรายจากการทำงาน รองลงมาคือ การใช้ยาที่ถูกต้องเกี่ยวกับด้านอาชีพนั้น ผู้ใช้แรงงานเพศชายมีความต้องการเรียนช่างซ่อมรถยนต์ เครื่องยนต์ ซ่อมไฟฟ้า ส่วนผู้ใช้แรงงานหญิงมีความต้องการเรียนวิชาทำอาหารและขนม

และผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-25 ปีและมีจำนวนมากกว่า 35 ปีขึ้นไปมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 93 คน และ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และ 29.7ตามลำดับ

ศรีสุวรรณศรี แสงวิจิตร (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ควรเป็นเนื้อหาวิชาที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงาน หลักสูตรความรู้พื้นฐานควรเป็นหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง และหลักสูตรอื่นควรเป็นหลักสูตรสั้น ๆ สื่อที่ใช้ควรเป็นประเภทวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ป้ายประกาศ ระยะเวลาที่สะดวกในการเรียนการสอน คือ วันอาทิตย์ วันธรรมดาช่วงพักกลางวัน สถานที่สะดวกที่ใช้จัดการเรียนการสอนคือในโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีรัฐบาล (หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน และจัดหาวิทยากรผู้สอนร่วมกับนายจ้างและสหภาพแรงงาน

สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมเพื่อช่วยเหลือคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการในการศึกษาวิชาชีพและแนวทางการให้ความรู้ด้านวิชาชีพ ของคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการจัดอบรมการศึกษาวิชาชีพแต่ระยะเวลาในการจัดอบรม ควรสอดคล้องกับเวลาทำงานในโรงงาน สำหรับเก็บความรู้ทางด้านอาชีพควรให้ผ่านทางสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารประเภทดาราศาสตร์

อรทัย อาจอ้า (2532) ได้ศึกษาแรงงานเด็กในภาคแรงงานอุตสาหกรรมประมง ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่ามีการใช้แรงงานเด็กอายุ 11 – 17 ปี ในสถานประกอบการประมงต่าง ๆ และสถานประกอบการต่างนิยมจ้างแรงงานเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และเป็นแรงงานเคลื่อนย้ายมากกว่าแรงงานท้องถิ่น สาเหตุที่ใช้แรงงานเพศหญิงมากกว่า เพราะควบคุมดูแลง่าย เด็กเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนรายได้ครอบครัวถึง 1 ใน 5 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน และยังพบว่าอุตสาหกรรมประมงแบบครัวเรือนหรือสถานประกอบการขนาดเล็กกำลังจะถูกเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชาวประมงเหล่านี้เพราะได้มีนายทุนต่างชาติมาลงทุนและเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่จึงไม่สามารถดำเนินการแข่งขันได้

ปนัดดา บุญผลา (2533) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงการพัฒนาแรงงานสตรีในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยศึกษาจากโครงการการศึกษาคนงานสตรี 5 โครงการ แรงงานสตรีผู้เข้าร่วมโครงการ 155 คน และผู้รับผิดชอบโครงการจำนวน 5 คน พบว่าเนื้อหาสาระของโครงการทั้ง 5 โครงการ มีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของแรงงานสตรีในด้านค่าจ้าง สวัสดิการ สุขภาพ และความปลอดภัยในการทำงาน การเลือกปฏิบัติในด้าน

ค่าจ้างและการจ้างงาน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสหภาพแรงงานของแรงงานสตรี

สุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534) ได้ศึกษาเรื่องความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี กรณีศึกษาเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่าแรงงานสตรีส่วนใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเรียนจบระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เพราะโรงงานอุตสาหกรรมต้องการรับคนที่มีวุฒิต่ำกว่าเพราะจ้างค่าแรงถูกและมี

เยาวชนสตรีที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 มีเวลาพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนได้ถ้ามีการจัดขึ้นจริง และเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมเป็นวันอาทิตย์ รองลงมาเป็นเวลาเย็นหลังเลิกงาน ส่วนสตรีที่อายุน้อย (25 ปี และต่ำกว่า) มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนสูงกว่ากลุ่มอายุมาก (26 ปี ขึ้นไป) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงานสตรีกลุ่มอายุน้อย สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่อไปนี้สูงกว่ากลุ่มอายุมาก คือ การเรียนเพื่อสอบเทียบ กิฬาและการออกกำลังกาย ขับร้องและดนตรี ทัศนอาจรและท่องเที่ยว พิมพ์ดีดและงานตุรกร และกรเจียรระไนเพชรพลอย ด้านอายุของแรงงานสตรีมีตั้งแต่ต่ำกว่า 15 ปี ไปจนถึงสูงกว่า 45 ปี ที่มีมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 15-30 ปี มีถึงร้อยละ 88.10 ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนกลุ่มตัวอย่างสมรสแล้วมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจโดยรวมทุกข้อสูงกว่าสตรีที่ยังเป็นโสด กลุ่มที่สมรสแล้วมีความสนใจสูงกว่าในเรื่องการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำผมเสริมสวย อาหารและขนม และการตกแต่งบ้านและดูแลเครื่องใช้ในบ้าน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ยังเป็นโสดสนใจสูงกว่าในเรื่อง การเรียนเพื่อกรสอบเทียบ ความรู้ด้านกฎหมาย กิฬาและการออกกำลังกาย การทัศนอาจรและท่องเที่ยว พิมพ์ดีดและงานตุรกร การบริหารโรงงานและขับร้องดนตรี และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ร้อยละ 78.80 อยู่ระหว่าง 2,000-4,000 บาท

สิริกาญจน์ วีระพันธ์ (2536) ได้ศึกษาความต้องการกรกรศึกษาออกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมในด้านการศึกษาพื้นฐาน ด้านกรรับบริการข่าวสารข้อมูลและด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มี

ภูมิหลังต่างกัน ในด้านอายุ ระดับกรกรศึกษา และรายได้ จากการกรศึกษาพบว่า

1. ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมมีความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียน ด้านกรกรศึกษาขั้นพื้นฐานและด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมีความต้องการในระดับน้อย

2. ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยกว่า มีความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียนด้านการกรกรศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกรรับบริการข่าวสารข้อมูลและด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มีอายุมากกว่า

3. ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มีระดับกรกรศึกษาปานกลาง (ม.3 ถึง ปวช.) มีความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียน ด้านกรกรศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกรรับบริการข่าวสารข้อมูล และด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้มีการกรกรศึกษาระดับอื่น ๆ ทุกระดับ

4. ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการกรกรศึกษาออกระบบโรงเรียน ด้านกรกรศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกรรับบริการข่าวสารข้อมูล และด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท

โดยที่ด้านการกรกรศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการในระดับปานกลาง โดยต้องการปานกลางมากที่สุดเรื่อง การป้องกันอันตรายจากการทำงานในโรงงาน การกรกรศึกษาด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล

ต้องการปานกลาง โดยต้องการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำโรงงานในระดับมาก ส่วนความรู้ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ มีความต้องการระดับน้อย

คมกฤษ จันทร์ขจร (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี พบว่าผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวมมีความต้องการดังนี้ ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศและคณิตศาสตร์ ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ทางวิชาชีพ รองลงมาคือ เหตุการณ์ปัจจุบันและกฎหมายเบื้องต้น ลักษณะของการฝึกอบรมอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พิมพ์ดีด รองลงมาคือ บัญชี การจัดการ การตลาดและช่างเครื่องยนต์

ปีพมา ธรรมเจริญ (2538) ศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาแก่ลูกจ้าง ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดสวัสดิการด้านการศึกษา แก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและแบบสอบถาม จากผู้เกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการ โรงงานอุตสาหกรรมภาคการผลิตเขตกรุงเทพมหานคร หรือนายจ้าง/ผู้แทนนายจ้าง โรงงานละ 1 คน จำนวน 138 คน จากการศึกษา พบว่าสภาพการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้แก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม โดยทั่วไปนายจ้างจัดเป็นการฝึกอบรมในงาน คือ เป็นการให้การศึกษาในวงแคบ มีเนื้อหามุ่งเฉพาะในวิธีการทำงาน พัฒนาทักษะเทคนิคในการทำงานเป็นสำคัญ โรงงานจะให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมภายในโรงงาน และจัดส่งไปอบรมภายนอกโรงงาน รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในเรื่องทักษะและเทคนิคในการทำงานในระดับมาก ส่วนการฝึกอบรมนอกงาน เช่น การยกระดับการศึกษาของลูกจ้าง การอบรมและให้ข่าวสารเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของลูกจ้างทั้งในโรงงานและนอกโรงงานอยู่ในระดับต่ำ ส่วนปัญหาการจัดการด้านการศึกษาให้แก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่าโดยส่วนรวมแล้วนายจ้างไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องจัด เพราะนโยบายของโรงงานเน้นสวัสดิการด้านอื่น นายจ้างคิดว่าสวัสดิการด้านการศึกษามิคุ้มกับการลงทุน และให้เหตุผลว่าลูกจ้างส่วนใหญ่ไม่สนใจเข้าใช้บริการ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการขาดบุคลากรและสถานที่

สำหรับลักษณะของการจัดกิจกรรมให้การศึกษาแก่ลูกจ้างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ อันดับหนึ่งคือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร อันดับสองคือ การจัดกิจกรรมนันทนาการ อันดับสามคือ การจัดส่งลูกจ้างไปอบรมภายนอกโรงงาน อันดับสี่คือ การจัดฝึกอบรมในโรงงาน อันดับห้าคือ การจัดบริการห้องสมุดในโรงงานและอันดับสุดท้ายคือ การจัดการศึกษานอกโรงเรียนในโรงงาน

เจตนา มีแสงเพชร (2542) ศึกษาการให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในทศวรรษหน้า วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะการให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ตามระดับการศึกษาของนายจ้าง และตามขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม (โดยทำการแบ่งขนาดโรงงานเป็น 3 ขนาดคือ

ขนาดเล็ก มีจำนวนลูกจ้าง 20-50 คน, ขนาดกลาง มีจำนวนลูกจ้าง 51-200 คน, ขนาดใหญ่ มีจำนวนลูกจ้าง 201 คนขึ้นไป) และมีลักษณะการให้การศึกษาแก่ลูกจ้าง 5 ด้าน คือ การจัดฝึกอบรมในโรงงาน, การจัดส่งไปอบรมภายนอกโรงงาน, การจัดกิจกรรมสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร, การจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยมีเนื้อหาแต่ละด้านที่จะให้ความรู้ 4 ด้าน คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ, การศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ, การศึกษาด้านวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ในทศวรรษหน้า(พ.ศ. 2542-

2551) นายจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีนโยบายที่จะจัดการศึกษาให้แก่ลูกจ้าง ร้อยละ 73.98 โดยมีความต้องการจะให้การศึกษาทุกลักษณะ คือ ด้านการจัดฝึกอบรมในโรงงาน การจัดฝึกอบรมภายนอกโรงงาน การจัดกิจกรรมสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การจัดกิจกรรมห้องสมุดโรงงาน และการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการสูงสุด รองลงมาเรียงตามลำดับ คือ การจัดฝึกอบรมในโรงงาน การจัดกิจกรรมห้องสมุดโรงงาน การจัดกิจกรรมสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการจัดฝึกอบรมภายนอกโรงงาน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจะให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า นายจ้างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีลักษณะการให้การศึกษาแก่ลูกจ้าง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่โรงงานที่มีขนาดต่างกันมีลักษณะการให้การศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

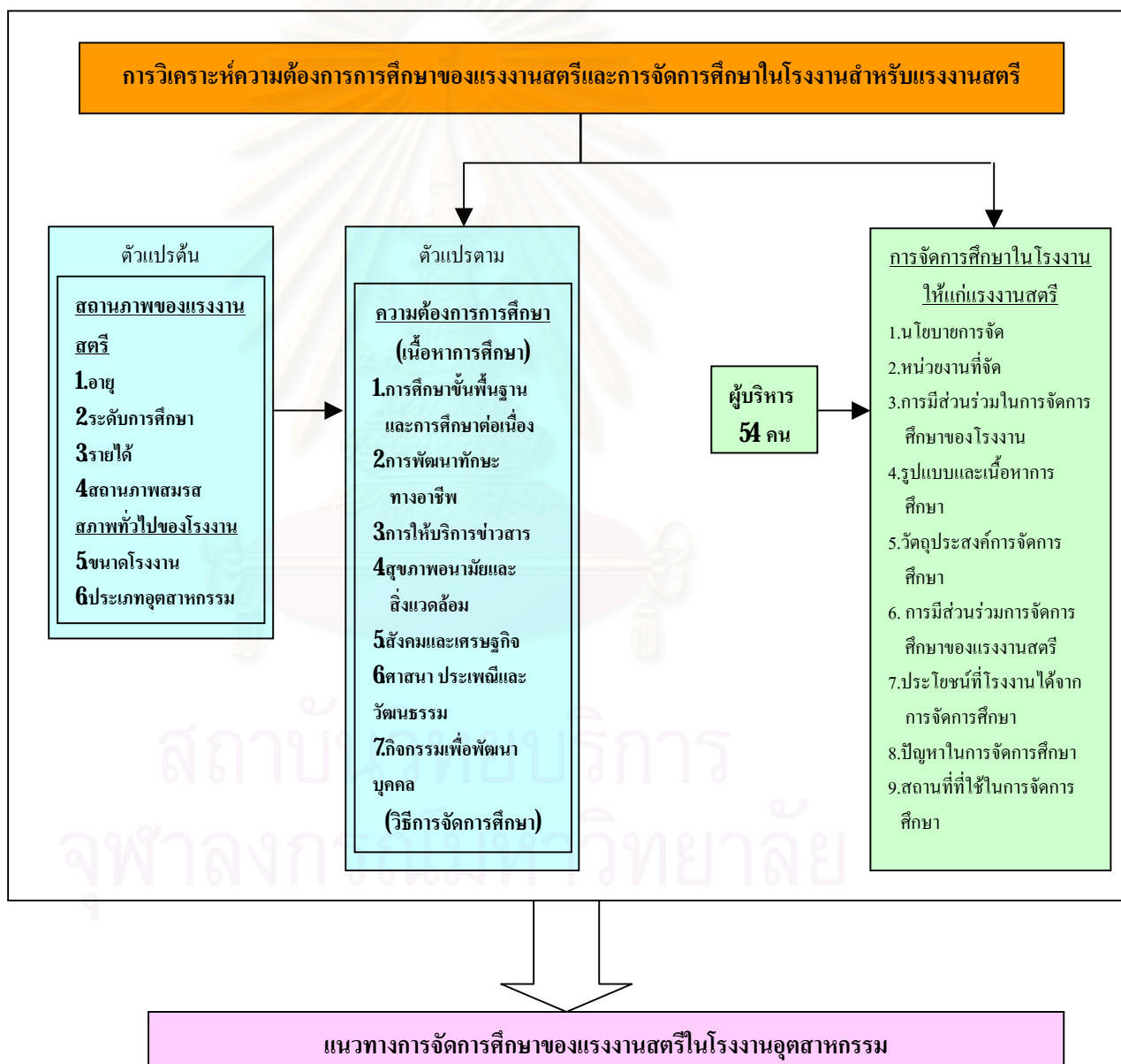
ของกูเลีย (Choangulia, 1977) ศึกษาบทบาทของสตรีไทย ในการหารายได้ช่วยเหลือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่าสตรีไทยในชนบทส่วนใหญ่ละทิ้งอาชีพในชนบทมาประกอบอาชีพในเมือง เพราะชนบทมีงานให้ทำน้อย สตรีในชนบทมีความรู้ความสามารถทำงานน้อยแต่มีเวลาว่างมาก และมีความสนใจที่จะหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว

ดัก (Dug, 1987, อ้างในกาญจนา สุขประเสริฐ (2536) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้แรงงานสตรีในเอเชีย ในประเทศมาเลเซีย พบว่าผู้หญิงได้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านเศรษฐกิจของประเทศในทุก ๆ ประเภทโดยเฉพาะในโรงงานอุตสาหกรรม มีการใช้แรงงานหญิงมากกว่าแรงงานชายถึง 90 % เหตุผลที่ใช้ผู้หญิงในโรงงานนี้เพราะว่าค่าแรงต่ำ ไล่ออกง่าย และควบคุมง่ายกว่าผู้ชาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ากำลังแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศไทย ยังขาดความรู้พื้นฐานและด้อยการศึกษา ซึ่งเป็นสาเหตุให้คุณสมบัติของแรงงานไทยในปัจจุบันยังด้อยอยู่มาก ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาให้กับแรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจึงถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการให้การศึกษาแก่แรงงานสตรี ในการพัฒนาตนเองและพัฒนาการทำงาน เพื่อให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาประเทศต่อไป ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษา ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการศึกษาของแรงงานสตรีในโรงงานและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในที่นี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดในการวิจัยโดยการศึกษาภูมิหลังของแรงงานสตรี ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส และศึกษาสภาพทั่วไปของโรงงาน ได้แก่ ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลต่อความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ

1.1 แรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา รวมจำนวนแรงงานสตรีทั้งหมด 110,462 คน โดยใช้โรงงานทั้งหมด 766 โรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2546)

1.2 ผู้บริหารโรงงาน ได้แก่ เจ้าของโรงงาน , ผู้จัดการ , เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี โรงงานละ 1 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กลุ่มตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรม แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ทำการแบ่งโรงงานทั้งหมด โดยแบ่งตามจังหวัดที่ตั้งโรงงาน 3 จังหวัด จะได้โรงงานในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตามลำดับ

2.1.2 จากกลุ่มตัวอย่างโรงงาน ที่ได้จากข้อ 1 นำมาแบ่งกลุ่มโดยจำแนกตามขนาดของโรงงานได้เป็น 3 ขนาด จะได้กลุ่มตัวอย่างโรงงาน คือ โรงงานขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ตามลำดับ

2.1.3 จากกลุ่มตัวอย่างโรงงาน ที่ได้จากข้อ 2 นำมาแบ่งกลุ่มโดยจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ได้เป็น 6 ประเภท ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างโรงงาน คือ โรงงานประเภทอาหาร โรงงานประเภทสิ่งทอ โรงงานประเภทไม้ โรงงานประเภทเคมี โรงงานประเภทโลหะ และโรงงานประเภทอื่นๆ ตามลำดับ

2.1.4 จากนั้นทำการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานที่ใช้ในการศึกษา โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 1 โรงงาน จะได้กลุ่มตัวอย่างโรงงานทั้งหมด 54 โรงงาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
จำแนกตามจังหวัด ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม ตามลำดับ

จังหวัด	ขนาด	ประชากร (โรงงาน)						รวม	กลุ่มตัวอย่าง (โรงงาน)						รวม
		ประเภทอุตสาหกรรม							ประเภทอุตสาหกรรม						
		อาหาร	สิ่ง ทอ	ไม้	เคมี	โลหะ	อื่น ๆ		อาหาร	สิ่ง ทอ	ไม้	เคมี	โลหะ	อื่น ๆ	
ชลบุรี	เล็ก	13	29	21	32	38	32	165	1	1	1	1	1	1	6
	กลาง	13	33	14	31	26	23	140	1	1	1	1	1	1	6
	ใหญ่	9	22	4	7	13	13	68	1	1	1	1	1	1	6
ฉะเชิงเทรา	เล็ก	5	3	8	10	25	18	69	1	1	1	1	1	1	6
	กลาง	5	6	9	13	25	13	71	1	1	1	1	1	1	6
	ใหญ่	2	8	3	4	13	4	34	1	1	1	1	1	1	6
ระยอง	เล็ก	9	4	16	36	35	14	114	1	1	1	1	1	1	6
	กลาง	9	5	9	22	24	8	77	1	1	1	1	1	1	6
	ใหญ่	4	5	3	7	7	2	28	1	1	1	1	1	1	6
รวมทั้งสิ้น	รวม	69	115	87	162	206	127	766	9	9	9	9	9	9	54

2.2 แรงงานสตรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีโดยใช้ตาราง

สำเร็จรูปในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี (Yamane,1970) เมื่อประชากรแรงงานสตรีทั้งหมด 110,462 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีจำนวน 1,111 คน

2.2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

ภูมิ (Stratified random sampling) โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการสุ่มโรงงานแบบเจาะจง โดยจำแนกตามจังหวัด ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานทั้งสิ้น 54 โรงงาน

ขั้นที่ 2 จากขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการสุ่มแรงงานสตรีในโรงงาน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีที่คำนวณได้จากสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1970) คือจำนวนกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี 1,111 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มแรงงานสตรีให้เป็นสัดส่วนที่เท่ากันทุกโรงงาน ได้ กลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีโรงงานละ 21 คน ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 1,134 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี แบ่งตามจำนวนโรงงานที่ได้รับการสุ่มจากตารางที่ 1

จังหวัด	ขนาด	กลุ่มตัวอย่างโรงงาน (โรงงาน)						รวม (โรง งาน)	กลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี (คน)						รวม (คน)
		ประเภทอุตสาหกรรม							ประเภทอุตสาหกรรม						
		อาหาร	สิ่ง ทอ	ไม้	เคมี	โลหะ	อื่น ๆ		อาหาร	สิ่ง ทอ	ไม้	เคมี	โลหะ	อื่น ๆ	
ชลบุรี	เล็ก	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	กลาง	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	ใหญ่	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
ฉะเชิงเทรา	เล็ก	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	กลาง	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	ใหญ่	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
ระยอง	เล็ก	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	กลาง	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
	ใหญ่	1	1	1	1	1	1	6	21	21	21	21	21	21	126
รวมทั้งสิ้น	รวม	9	9	9	9	9	9	54	189	189	189	189	189	189	1134

2.3 ผู้บริหารโรงงาน ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) โดยใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามจังหวัดที่ตั้งโรงงาน ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม จะได้ผู้บริหารโรงงานละ 1 คน เป็นจำนวนรวมทั้งหมด 54 คน

ขั้นตอนที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent) ได้แก่

2.1.1 อายุ แบ่งเป็น 4 กลุ่มอายุ คือ

- 1) 15 - 24 ปี
- 2) 25 - 34 ปี
- 3) 35 - 44 ปี
- 4) 45 ปีขึ้นไป

2.1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 5 ระดับ

- 1) ต่ำกว่า ม.3
- 2) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)
- 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า (ป.ว.ช.)
- 4) อนุปริญญา (ป.ว.ส.)
- 5) ปริญญาตรีขึ้นไป

2.1.3 รายได้ แบ่งเป็น 4 ระดับ

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2) 5,001 – 10,000 บาท
- 3) 10,001 – 15,000 บาท
- 4) 15,001 บาทขึ้นไป

2.1.4 สถานภาพสมรส แบ่งเป็น 4 ระดับ

- 1) โสด
- 2) มีสามีแล้ว
- 3) หย่าร้าง
- 4) เป็นหม้าย

2.1.5 ขนาดโรงงาน แบ่งเป็น 3 ขนาด

- 1) เล็ก
- 2) กลาง
- 3) ใหญ่

2.1.6 ประเภทอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 6 ประเภท

- 1) อุตสาหกรรมอาหาร
- 2) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย
- 3) อุตสาหกรรมไม้ เฟอร์นิเจอร์
- 4) อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน
- 5) อุตสาหกรรมโลหะ เหล็ก
- 6) อุตสาหกรรมอื่น ๆ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

คะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน 7 ด้าน และวิธีการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาการศึกษาทั้ง 7 ด้าน ได้แก่

- 1) การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง
- 2) ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
- 3) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่างๆ
- 4) ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม
- 5) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
- 6) ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
- 7) ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ระดับ คือ มีความต้องการมากที่สุด ต้องการมาก ต้องการปานกลาง ต้องการน้อย ต้องการน้อยที่สุด แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ด้านเนื้อหาการศึกษา และวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) และนำข้อมูลที่ได้ศึกษาจากตำราเอกสารและงานวิจัยมาเป็นแนวทางในการสังเคราะห์แบบ สัมภาษณ์ในหัวข้อ แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีใน โรงงานอุตสาหกรรม แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่จัดให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน โดยครอบคลุมหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ ได้แก่

- 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 2) นโยบายในการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 3) รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 4) สถานที่ที่ใช้ในการจัดการศึกษา
- 5) วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการศึกษา
- 6) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี
- 7) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของโรงงานอุตสาหกรรม
- 8) ผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 9) ปัญหาในการจัดกิจกรรมการศึกษา

แบบสัมภาษณ์ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน ได้แก่ เจ้าของโรงงาน , ผู้จัดการ,เจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีนโยบายจะจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีการสัมภาษณ์ใช้วิธี สัมภาษณ์แบบเจาะจง (Purposive Sample) โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน จำนวน 54 คน คือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นเองโดยได้ลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีใน

โรงงานอุตสาหกรรม

3.2 สัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรม หรือผู้ที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน

3.3 แบบสอบถาม : ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามรวมทั้งหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบข่ายในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ปรากฏว่าความต้องการด้านเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีควรประกอบ ด้วย 7 ด้าน ได้แก่

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง
1. การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
2. การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ
3. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม
4. การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ
5. การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
6. การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

โดยมีรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา ของแรงงานสตรี ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ส่วนที่สำคัญ คือ

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษา
2. สื่อที่ใช้ในกิจกรรมการศึกษา
3. สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการศึกษา

แบบสัมภาษณ์ : ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อกำหนดขอบข่าย ในแบบสัมภาษณ์ผู้จัดการ, ผู้ทำหน้าที่จัดการศึกษา สัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงงานที่มี ในปัจจุบัน โดยครอบคลุมหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ ได้แก่

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการศึกษา
2. นโยบายในการจัดกิจกรรมการศึกษา
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษา
4. สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษา
5. วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการศึกษา
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี
7. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของโรงงานอุตสาหกรรม
8. ผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการศึกษา
9. ปัญหาในการจัดกิจกรรมการศึกษา

3.4 สร้างแบบสอบถาม โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายการวิจัยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ ต้องการและความสะดวกในการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถาม จำนวน 55 ข้อ แบ่งเป็นความต้องการการศึกษาด้านเนื้อหา 42 ข้อ ด้านวิธีการจัดกิจกรรม การศึกษา 13 ข้อ

สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายการวิจัยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ ต้องการและความสะดวกในการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ โดยสร้างแบบสัมภาษณ์ที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงงานที่มีในปัจจุบัน จำนวน 14 ข้อ

3.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความสมบูรณ์

3.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความ เทียบตรง

3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไป ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3.8 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่าง แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้า จำนวน 30 คน โดยทำการทดลองใช้กับแรงงานสตรี ในบริษัทศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)

3.9 หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบ สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัทซ์

(Cronbach, 1972 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2538) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เมื่อคำนวณแล้วได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8832 แสดงว่า แบบสอบถามชุดนี้มีความเที่ยงสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย

3.10 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอให้ออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยถึงกลุ่มตัวอย่าง โดยขอความร่วมมือจากผู้จัดการฝ่ายบุคคล, ฝ่ายฝึกอบรม โรงงานอุตสาหกรรมทั้ง 3 จังหวัด

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ใช้วิธีเดินทางเก็บข้อมูลด้วยพาหนะส่วนตัว และส่งทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ผู้วิจัยเริ่มทำการเก็บข้อมูล วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

3. การติดตามแบบสอบถามในส่วนที่ยังไม่ได้รับคืนนั้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามซ้ำไปอีกจำนวน 3 ครั้ง ระยะห่างกันครั้งละ 1 เดือน พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามชุดใหม่ไปให้ตลอดจนผู้วิจัยได้ออกติดตามด้วยตนเองตามโรงงานที่ยังไม่ได้รับคืนอีกด้วย รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 4 เดือน คือ วันที่ 17 พฤษภาคม 2547 ถึงวันที่ 17 สิงหาคม 2547 โดยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 827 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.93 จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกไป 1,134 ฉบับ ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 810 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 71.43 ถือว่าเป็นขนาดของตัวอย่างประชากรเหมาะสมที่จะนำมาทำการศึกษา ตรงตามที่ทาโรยามานะได้เสนอไว้คือ ขนาดของตัวอย่างประชากรที่เหมาะสมควรอยู่ในช่วง 60-100 หน่วย ซึ่งจะเป็นจำนวนมากพอที่ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Yamane,1970 อ้างถึงในประคอง วรรณสูตร,2542) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2.1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับไปและได้รับกลับคืนสมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีในโรงงาน จำแนกตามขนาดโรงงานอุตสาหกรรม 3 จังหวัดเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

จังหวัด	ขนาดโรงงาน	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์	คิดเป็นร้อยละ
ชลบุรี	เล็ก	126	117	10.32	117	10.32
	กลาง	126	110	9.70	108	9.52
	ใหญ่	126	100	8.82	102	8.99
ฉะเชิงเทรา	เล็ก	126	117	10.32	105	9.26
	กลาง	126	115	10.14	114	10.05
	ใหญ่	126	60	5.29	60	5.29
ระยอง	เล็ก	126	38	3.35	38	3.35
	กลาง	126	51	4.49	49	4.32
	ใหญ่	126	119	10.49	117	10.32
รวม		1,134	827	72.93	810	71.43

4. คัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

5. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ต้องการมากที่สุด	ให้คะแนน	5
ต้องการมาก	ให้คะแนน	4
ต้องการปานกลาง	ให้คะแนน	3
ต้องการน้อย	ให้คะแนน	2
ต้องการน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยนั้น กำหนดคะแนนต่ำสุดมีค่าไม่ต่ำกว่า 1.00 คะแนนและคะแนนสูงสุด มีค่าไม่เกิน 5.00 คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว, 2535 : 22-25)

4.50 – 5.00	หมายความว่า	มีความต้องการมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายความว่า	มีความต้องการมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า	มีความต้องการปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายความว่า	มีความต้องการน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	มีความต้องการน้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (statistical package for social science personal computer plus)

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติดังกล่าว ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (statistical package for social science personal computer plus)

5.1 ข้อมูลตามแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพทั่วไปของโรงงาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการวิเคราะห์ต่อโดยการทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe 's Test) เพื่อจะได้ทราบว่าคุณสมบัติตัวอย่างประชากรคู่ใดที่มีความต้องการแตกต่างกัน

5.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows version 11.5 โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพทั่วไปของโรงงาน ใช้สถิติร้อยละ
2. ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

3. เปรียบเทียบความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม

อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ถ้าการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความต้องการการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบภายหลัง (Post-Hoc Analysis) โดยวิธีการของ Scheffe

4. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก นำเสนอผลในรูปแบบเรียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบ โรงเรียนและแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ (ตารางที่ 3)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษาด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ตารางที่ 4 - ตารางที่ 12)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษาด้านเนื้อหา วิธีการจัดการศึกษาและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความต้องการการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบภายหลัง (Post-Hoc Analysis) โดยวิธีการของ Scheffe (ตารางที่ 13 - ตารางที่ 66)

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีโดยพิจารณาจากหัวข้อที่สำคัญ 9 หัวข้อ คือ

1)นโยบายการจัดการศึกษา 2)หน่วยงานในการจัดการศึกษา 3)การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของโรงงาน 4)รูปแบบและเนื้อหาการศึกษา 5)วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 6)การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี 7)ผลที่ได้จากการจัดการศึกษา 8)ปัญหาในการจัดการศึกษา 9)สถานที่ในการจัดการศึกษา นำเสนอผลการวิจัยในรูปตารางพร้อมคำอธิบายใต้ตาราง (ตารางที่ 67-ตารางที่ 76)

ตอนที่ 5 สรุปแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรีในโรงงาน

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของแรงงานสตรี จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม

สถานภาพของแรงงานสตรี	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15-24 ปี	247	30.50
1.2 25-34 ปี	337	41.60
1.3 35-44 ปี	147	18.10
1.4 45 ปีขึ้นไป	79	9.80
รวม	810	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่า ม.ต้น	240	29.63
2.2 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	343	42.35
2.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า ป.ว.ช.	151	18.64
2.4 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ส.	66	8.15
2.5 ปริญญาตรีขึ้นไป	10	1.23
รวม	810	100.00
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	276	34.08
3.2 มีสามีแล้ว	458	56.54
3.3 หม้าย	66	8.15
3.4 หย่าร้าง	10	1.23
รวม	810	100.00
4. รายได้		
4.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	247	30.50
4.2 5,001-10,000 บาท	405	50.00
4.3 10,001-15,000 บาท	118	14.60
4.4 15,001 บาทขึ้นไป	40	4.90
รวม	810	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ) จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของแรงงานสตรี จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรม

สถานภาพทั่วไปของโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
5. ขนาดโรงงาน		
5.1 เล็ก	301	37.16
5.2 กลาง	284	35.06
5.3 ใหญ่	225	27.78
รวม	810	100.00
6. ประเภทอุตสาหกรรม		
6.1 อุตสาหกรรมอาหาร	105	13.00
6.2 อุตสาหกรรมสิ่งทอ	120	14.80
6.3 อุตสาหกรรมไม้	110	13.60
6.4 อุตสาหกรรมเคมี ปิโตรเลียม	154	19.00
6.5 อุตสาหกรรมโลหะ	183	22.60
6.6 อุตสาหกรรมอื่น ๆ	138	17.00
รวม	810	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ขนาดโรงงาน และประเภทอุตสาหกรรมของแรงงานสตรี พบว่า

อายุ แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมามีอายุอยู่ในช่วง 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.50 และลำดับที่ 3 มีอายุในช่วง 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.10

ระดับการศึกษา แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) คิดเป็นร้อยละ 42.35 รองลงมามีการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (ต่ำกว่า ม.3) คิดเป็นร้อยละ 29.63 ส่วนลำดับที่ 3 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. คิดเป็นร้อยละ 18.64

รายได้ แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงที่ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.50 และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.60 เป็นลำดับที่ 3

สถานภาพสมรส แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีสามีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 56.54 รองลงมาเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 34.08 และหย่าร้างกับสามี คิดเป็นร้อยละ 8.15

ขนาดโรงงาน แรงงานสตรีส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในโรงงานขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 37.16 รองลงมาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.06 และทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 27.78

ประเภทอุตสาหกรรม แรงงานสตรีส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมโลหะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.60 รองลงมาอยู่ในอุตสาหกรรมเคมี คิดเป็นร้อยละ 19.0 และอันดับที่ 3 ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษา ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีใน โรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในที่นี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการคิคน้ำหนักของค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ในแต่ละช่วงของความต้อการ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ต้องการมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ต้องการมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ต้องการปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ต้องการน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	ต้องการน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีใน โรงงานอุตสาหกรรม ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาต่าง ๆ ในภาพรวม

ความต้องการการศึกษาด้านเนื้อหาต่าง ๆ ในภาพรวม	N = 810	ระดับความต้องการ	
	\bar{X}	S.D.	
1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง	3.32	0.64	ต้องการปานกลาง
2. การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ	3.21	0.78	ต้องการปานกลาง
3. การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ	3.86	0.63	ต้องการมาก
4. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม	3.48	0.55	ต้องการปานกลาง
5. การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ	3.49	0.61	ต้องการปานกลาง
6. การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	2.77	0.49	ต้องการปานกลาง
7. การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล	3.15	0.62	ต้องการปานกลาง
โดยภาพรวม	3.33	0.35	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับเนื้อหาต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่างๆเป็นอันดับแรกอยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการเนื้อหาการเรียนด้านสังคม และเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง และอันดับที่สามต้องการเนื้อหาการเรียนด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง

ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง	N = 810	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. เรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม. ต้น	3.28	1.01		ต้องการปานกลาง
2. เรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม. ปลาย	3.76	1.14		ต้องการมาก
3. พุดฟัง อ่านเขียนภาษาไทย เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร	1.84	0.78		ต้องการน้อย
4. พุดฟัง อ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อติดต่อสื่อสาร	3.95	1.13		ต้องการมาก
5. พุดฟัง อ่านเขียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร	3.58	1.27		ต้องการมาก
6. พุดฟัง อ่านเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร	3.53	1.22		ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.32	0.70		ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงงานสตรีต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียนเรื่องพุดฟัง อ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับต้องการมาก รองลงมาแรงงานสตรีต้องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย อยู่ในระดับมาก และมีความต้องการเรียนรู้เรื่องการพุดฟัง อ่านเขียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ

ความต้องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ	N	= 810	ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D.	
1. เรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน	3.22	1.34	ต้องการปานกลาง
2. เรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นการประกอบอาชีพเพิ่มรายได้	3.13	1.17	ต้องการปานกลาง
3. วิชิตูแลรักษา จัดเก็บอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน	2.95	1.61	ต้องการปานกลาง
4. การเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ	3.63	1.28	ต้องการมาก
5. วิธีการสร้างทักษะ ความชำนาญในการทำงาน	2.79	1.39	ต้องการปานกลาง
6. มนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน	3.53	1.23	ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.21	0.78	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการเรียนรู้เนื้อหาเรื่อง การเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ โดยมีความต้องการอยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการเรียนรู้เรื่อง มนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก อันดับที่สาม แรงงานสตรี ต้องการเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ

ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ)	N = 810		ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D.	
1. ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน	4.07	1.19	ต้องการมาก
2. ข่าวบริการด้านการศึกษาต่าง ๆ	3.73	1.29	ต้องการมาก
3. ข่าวการเมือง	3.75	1.25	ต้องการมาก
4. ข่าวกีฬา	4.11	0.87	ต้องการมาก
5. ข่าวในพระราชสำนัก	3.71	1.26	ต้องการมาก
6. ข่าวบันเทิง	3.79	1.11	ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.86	0.63	ต้องการมาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการรู้เรื่องข่าวกีฬา อยู่ในระดับมาก รองลงมา ต้องการรู้เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวันอยู่ในระดับมาก และอันดับที่สามต้องการรู้เรื่องข่าวบันเทิง อยู่ในระดับมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม

ความต้องการการศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และ สิ่งแวดล้อม	N = 810 \bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. วิธีการวางแผนครอบครัว	2.99	1.27	ต้องการปานกลาง
2. วิธีป้องกันอันตราย ที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน	4.03	1.30	ต้องการมาก
3. วิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย	4.39	0.74	ต้องการมาก
4. เรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย	3.63	1.29	ต้องการมาก
5. เรียนรู้ภัยอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม	2.99	1.27	ต้องการปานกลาง
6. ความสำคัญ และวิธีรักษาสิ่งแวดล้อม	2.85	1.22	ต้องการปานกลาง
โดยภาพรวม	3.48	0.55	ต้องการมาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียนเรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้ายอยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการเรียนรู้เรื่องวิธีป้องกันอันตราย ที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และอันดับที่สามต้องการเรียนรู้เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย อยู่ในระดับมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านสังคม และเศรษฐกิจ

ความต้องการศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ	N	= 810	ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D.	
1. กฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป	3.40	1.30	ต้องการปานกลาง
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม	3.44	0.92	ต้องการปานกลาง
3. เทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน	3.45	1.24	ต้องการปานกลาง
4. หน้าที่ของผู้มีรายได้ในการเสียภาษี	2.82	1.38	ต้องการปานกลาง
5. เทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว	4.05	1.01	ต้องการมาก
6. เทคนิคการสะสมเงิน	3.78	1.18	ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.50	0.61	ต้องการมาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงานสตรีต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียนเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว อยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน อยู่ในระดับมาก และอันดับที่สามต้องการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ความต้องการศึกษาด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	N = 810 \bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่าง ๆ	2.63	1.08	ต้องการปานกลาง
2. หน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา	2.60	0.93	ต้องการปานกลาง
3. ศึกษาความเป็นมา และการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา	2.84	1.13	ต้องการปานกลาง
4. ศึกษาวัฒนธรรม ประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ	2.57	1.13	ต้องการปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณี วัฒนธรรมไทย	2.67	1.12	ต้องการปานกลาง
6. ศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด	3.34	0.96	ต้องการปานกลาง
โดยภาพรวม	2.77	0.49	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาต้องการศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนาอยู่ในระดับปานกลาง และอันดับที่สามต้องการเรียนรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

ความต้องการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล	N	= 810	ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง	2.28	1.04	ต้องการน้อย
2. ฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม	3.05	1.56	ต้องการปานกลาง
3. การออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย	3.92	1.28	ต้องการมาก
4. การอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ	3.33	1.30	ต้องการปานกลาง
5. การเลี้ยงปลาสวยงาม	2.43	0.96	ต้องการน้อย
6. เรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์	3.94	1.12	ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.16	0.62	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์อยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลายอยู่ในระดับมาก อันดับที่สามต้องการการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการการศึกษา ด้านวิธีการจัดการศึกษา

ความต้องการด้านวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา	N = 810		ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D.	
1. เรียนรู้ด้วยตนเองโดยซื้อหนังสือ , แบบเรียน มาอ่านเอง	2.22	1.11	ต้องการน้อย
2. เชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้	3.81	1.07	ต้องการมาก
3. เรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด	2.03	0.99	ต้องการน้อย
4. ให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน	3.93	1.19	ต้องการมาก
5. เรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทีวี วิทยุ (การศึกษาทางไกล)	3.18	1.34	ต้องการปานกลาง
6. เรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต)	2.63	1.22	ต้องการปานกลาง
7. จัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน	2.97	2.03	ต้องการปานกลาง
8. จัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน	3.68	1.09	ต้องการมาก
9. จัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน	3.68	1.09	ต้องการมาก
10. จัดให้มีเอกสารแผ่นพับ วารสารโรงงาน	3.86	1.15	ต้องการมาก
11. ให้มีวิทยุกระจายเสียง เพื่อประกาศข่าวในโรงงาน	3.66	1.47	ต้องการมาก
12. จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร	3.80	1.13	ต้องการมาก
13. ทักษะศึกษา / ทักษะจร เพื่อการศึกษา ตามความต้องการของพนักงาน	3.80	1.44	ต้องการมาก
โดยภาพรวม	3.33	0.60	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงงานสตรีต้องการให้มีวิธีการจัดการศึกษาแบบให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาต้องการให้จัดการศึกษาแบบจัดให้มีเอกสารแผ่นพับวารสารโรงงานอยู่ในระดับมาก อันดับที่สามต้องการจัดการศึกษาแบบเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษาของแรงงานสตรีในโรงงาน
อุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกจำแนกตามอายุ ระดับ การศึกษา รายได้
สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.35	0.77	3.32	0.61	3.38	0.49	3.14	0.57	2.703*	0.03	0.04	0.21	0.06	0.18	0.24*
2	3.27	1.03	3.19	0.66	3.26	0.59	2.98	0.64	3.185*	0.09	0.01	0.29*	0.08	0.21	0.28*
3	3.82	0.60	3.85	0.68	3.93	0.58	3.89	0.64	0.943	-	-	-	-	-	-
4	3.46	0.54	3.46	0.57	3.44	0.49	3.68	0.57	4.166*	-	0.25	0.22*	0.25	0.22*	0.25*
5	3.46	0.72	3.54	0.57	3.53	0.52	3.31	0.52	3.588*	0.09	0.07	0.15	0.01	0.23*	0.22*
6	2.78	0.41	2.71	0.53	2.93	0.52	2.74	0.39	6.904*	0.07	0.15*	0.03	0.22*	0.03	0.18*
7	3.23	0.73	3.19	0.59	2.99	0.49	3.07	0.45	5.673*	0.03	0.23*	0.15	0.21*	0.13	0.08
รวม	3.34	0.38	3.33	0.35	3.35	0.29	3.26	0.32	1.254	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 13 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีทุกช่วงอายุ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; $\bar{X} = 3.34$; $\bar{X} = 3.33$; $\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่างๆ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่างๆ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่างๆ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่างๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านต่าง ๆ ในแต่ละช่วงอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาทางการศึกษา
 ชั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.							
1	3.11	1.13	3.37	0.86	3.44	1.17	3.13	0.84	5.116*	0.26*	0.33*	0.02	0.07	0.24	0.31
2	3.67	1.53	3.83	0.88	3.87	0.89	3.51	0.99	2.734*	0.16	0.20	0.16	0.04	0.32	0.36*
3	1.85	0.93	1.88	0.69	1.73	0.77	1.82	0.62	1.342	-	-	-	-	-	-
4	4.10	1.08	3.89	1.21	3.93	0.93	3.72	1.18	2.904*	0.21*	0.17	0.38*	0.04	0.17	0.21
5	3.72	1.54	3.49	1.16	3.70	0.98	3.33	1.23	3.046*	0.23*	0.02	0.39*	0.21	0.16	0.37*
6	3.63	1.50	3.45	1.12	3.63	0.89	3.33	1.01	2.081	-	-	-	-	-	-
รวม	3.35	0.77	3.32	0.61	3.39	0.49	3.14	0.57	2.703*	0.03	0.04	0.21	0.06	0.18	0.24*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วง คือ อายุ 15-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี และ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$; $\bar{X} = 3.35$; $\bar{X} = 3.32$; $\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย

(ม.4 , ม.5, ม.6) และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ เรื่อง การพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และ แรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ เรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น เรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย การพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร และการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.32	1.60	3.19	1.14	3.31	1.25	2.92	1.42	2.012	-	-	-	-	-	-
2	3.30	1.51	3.02	0.98	3.20	1.06	2.92	0.84	3.756*	0.28	0.10	0.38*	0.18	0.09	0.27
3	2.99	1.94	2.90	1.34	2.88	1.68	3.11	1.44	0.522	-	-	-	-	-	-
4	3.50	1.55	3.79	1.17	3.65	0.99	3.28	1.17	4.629*	0.29	0.14	0.22	0.14	0.51*	0.37
5	2.96	1.75	2.77	1.16	2.81	1.34	2.32	0.94	4.306*	0.19	0.15	0.64*	0.04	0.45*	0.49*
6	3.57	1.49	3.45	1.15	3.73	0.97	3.32	1.08	2.726*	0.12	0.16	0.26	0.28*	0.13	0.42*
รวม	3.27	1.03	3.19	0.66	3.26	0.59	2.98	0.64	3.185*	0.09	0.01	0.29*	0.08	0.21	0.28*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 15 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วง คือ อายุ 15-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี และ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$; $\bar{X} = 3.26$; $\bar{X} = 3.19$; $\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ นอกจากนี้แรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน (เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องการเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้เช่น การทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย – ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะและความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่นเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ นอกจากนี้มีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน (เช่น การพิมพ์รายงาน,การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย – ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะและความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียน

ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เช่นเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ นอกจากนี้มีความต้องการการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน (เช่น การพิมพ์รายงาน,การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย – ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะและความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง คือ เรื่องมนุษย

สัมพันธและเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ เรื่อง วิชิตูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน(เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องการสร้างทักษะ และความชำนาญให้กับงานที่ทำ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ เรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส การเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ การสร้างทักษะ และความชำนาญให้กับงานที่ทำ มนุษย์สัมพันธและเทคนิคการทำงานร่วมกัน ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.93	1.23	4.15	1.23	4.06	1.01	4.19	1.08	1.868	-	-	-	-	-	-
2	3.75	1.78	3.72	1.05	3.88	0.96	3.46	0.93	1.837	-	-	-	-	-	-
3	3.75	1.33	3.64	1.30	3.87	1.06	4.03	1.06	2.594*	0.11	0.12	0.27	0.23	0.38*	0.15
4	4.05	1.16	4.13	0.68	4.09	0.78	4.20	0.67	0.814	-	-	-	-	-	-
5	3.67	1.34	3.64	1.33	3.79	1.01	4.01	1.01	2.164	-	-	-	-	-	-
6	3.78	1.48	3.83	0.88	3.87	0.89	3.51	0.99	2.116	-	-	-	-	-	-
รวม	3.82	0.60	3.85	0.68	3.93	0.60	3.89	0.64	0.943	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 16 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วง คือ อายุ 15-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี และ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการเรียนการสอนนอกกรอบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$; $\bar{X} = 3.90$; $\bar{X} = 3.85$; $\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนนอกกรอบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค (ราคาไข่ไก่, มะนาว, ข้าวสาร) ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษา เช่น ประกาศเปิดฝึกอบรบอาชีพเสริมรายได้, ประกาศเปิดอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.05$; $\bar{X} = 3.93$; $\bar{X} = 3.78$; $\bar{X} = 3.75$) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ หัวข้อข่าวในพระราชสำนัก ($\bar{X} = 3.67$)

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนนอกกรอบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ได้แก่ หัวข้อข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค (ราคาไข่ไก่, มะนาว, ข้าวสาร) ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง ข่าวบริการด้านการศึกษา เช่น ประกาศเปิดฝึกอบรบอาชีพเสริมรายได้, ประกาศเปิดอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการการเรียนการสอนนอกกรอบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค (ราคาไข่ไก่, มะนาว, ข้าวสาร) ข่าวบริการด้านการศึกษา เช่น ประกาศเปิดฝึกอบรบอาชีพเสริมรายได้, ประกาศเปิดอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการการเรียนการสอนนอกกรอบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค (ราคาไข่ไก่, มะนาว, ข้าวสาร) ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข่าวบริการด้านการศึกษาต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ ข่าวการเมือง ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาด้านสุขภาพ
อนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	2.99	1.33	2.86	1.37	3.11	0.96	3.30	1.09	3.282*	0.13	0.12	0.31	0.25	0.45*	0.19
2	3.95	1.38	4.14	1.39	3.90	1.05	4.11	1.05	1.649	-	-	-	-	-	-
3	4.42	0.92	4.33	0.60	4.37	0.78	4.56	0.55	2.277	-	-	-	-	-	-
4	3.58	1.62	3.77	0.99	3.44	1.33	3.57	1.06	2.589*	0.19	0.14	0.01	0.33*	0.20	0.13
5	2.99	1.33	2.86	1.37	3.11	0.96	3.30	1.09	3.282*	0.13	0.12	0.31	0.25	0.45*	0.19
6	2.84	1.48	2.83	1.04	2.69	1.02	3.25	1.31	3.3841*	0.01	0.16	0.41	0.14	0.43*	0.57*
รวม	3.46	0.54	3.46	0.57	3.44	0.49	3.68	0.57	4.166*	-	0.02	0.22*	0.03	0.22*	0.25*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 17 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านเนื้อหาสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) นอกนั้นแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี 25-34 ปี และ 35-44 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $\bar{X} = 3.46$; $\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี,โรคติดต่อ,ไข้หวัดนก ฯลฯ) เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี,โรคติดต่อ,ไข้หวัดนก ฯลฯ) เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี,โรคติดต่อ,ไข้หวัดนก ฯลฯ) เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี,โรคติดต่อ,ไข้หวัดนก ฯลฯ) และแรงงานสตรีที่มีความต้องการการศึกษา

ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านเนื้อหาสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านเนื้อหาสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ วิธีการวางแผนครอบครัว เรียนรู้หลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม และความสำคัญ และวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาด้ว้ลังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.43	1.62	3.31	1.20	3.65	0.99	3.27	1.02	2.577*	0.11	0.22	0.16	0.33*	0.05	0.38*
2	3.55	1.01	3.39	0.79	3.50	1.03	3.15	0.80	4.562*	0.17	0.05	0.40*	0.12	0.23	0.35*
3	3.48	1.38	3.50	1.17	3.40	1.27	3.30	1.08	0.626	-	-	-	-	-	-
4	2.72	1.54	2.79	1.37	2.94	1.33	3.03	0.91	1.471	-	-	-	-	-	-
5	3.71	1.16	4.36	0.82	4.07	0.81	3.80	1.21	22.77*	0.64*	0.36*	0.08	0.28*	0.26*	0.28
6	3.85	1.01	3.91	1.08	3.61	1.36	3.32	1.35	7.001*	0.07	0.24	0.53*	0.31	0.60*	0.29
รวม	3.46	0.72	3.54	0.57	3.53	0.52	3.31	0.52	3.588*	0.09	0.07	0.15	0.01	0.23*	0.22*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 18 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี และ 35-44 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านเนื้อหาสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$; $\bar{X} = 3.53$) นอกนั้นแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี และ 45 ปีขึ้นไปมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมเช่น ยาเสพติด, การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา ฯ และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสังแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา ฯ เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา เรื่องการเสี่ยภาษี

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ กฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป การป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา เทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เทคนิคการสะสมเงินออม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
ประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	2.46	0.97	2.62	1.18	2.99	1.07	2.53	0.73	8.154*	0.16	0.54*	0.07	0.37*	0.09	0.46*
2	2.57	0.94	2.47	0.83	2.95	1.04	2.57	0.93	9.353*	0.11	0.37*	0.01	0.48*	0.10	0.38*
3	2.91	1.10	2.69	1.13	2.98	1.23	3.03	0.91	3.893*	0.23	0.06	0.11	0.29	0.34*	0.05
4	2.70	1.49	2.58	0.95	2.39	0.82	2.46	0.95	2.725*	0.13	0.32*	0.25	0.19	0.12	0.07
5	2.72	1.02	2.55	1.25	2.82	0.94	2.76	1.11	2.640*	0.17	0.10	0.04	0.28*	0.21	0.06
6	3.30	0.99	3.37	0.86	3.44	1.17	3.13	0.84	2.020	-	-	-	-	-	-
รวม	2.78	0.41	2.71	0.53	2.93	0.52	2.74	0.40	6.904*	0.07	0.15*	0.03	0.22*	0.03	0.18*

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 19 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วงอายุ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$; $\bar{X} = 2.78$; $\bar{X} = 2.74$; $\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา เรื่องความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีความ

ต้องการระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	2.40	1.21	2.32	1.07	2.12	0.68	2.05	0.82	3.668*	0.07	0.27*	0.35*	0.20	0.27	0.07
2	2.92	1.74	3.25	1.52	2.87	1.37	2.96	1.40	3.079*	0.32	0.05	0.04	0.38*	0.28	0.09
3	4.06	1.23	3.92	1.28	3.67	1.37	3.90	1.28	2.818*	0.14	0.39*	0.16	0.25	0.02	0.23
4	3.43	1.29	3.28	1.31	3.14	1.12	3.57	1.16	2.519	-	-	-	-	-	-
5	2.49	1.06	2.49	0.94	2.27	0.81	2.28	0.91	2.736*	-	0.21*	0.21	0.22*	0.21	0.01
6	4.06	1.04	3.93	1.11	3.87	1.20	3.67	1.21	2.680*	0.13	0.19	0.39*	0.06	0.26	0.20
รวม	3.23	0.73	3.19	0.59	2.99	0.49	3.07	0.45	5.673*	0.03	0.23*	0.15	0.21*	0.13	0.08

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วงอายุ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$; $\bar{X} = 3.19$; $\bar{X} = 3.07$; $\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ในทุกเรื่องโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องเรียนขับรถยนต์ , รถมอเตอร์ไซด์ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน ฯลฯ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล, วายน้ำ ฯลฯ

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ เรื่องเรียนขับรถยนต์ , รถมอเตอร์ไซด์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน ฯลฯ ส่วนเรื่องที่มีความต้องการ 2 อันดับสุดท้าย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และเรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล, วายน้ำ ฯลฯ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ เรื่องเรียนขับรถยนต์ , รถมอเตอร์ไซด์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน ฯลฯ ส่วนเรื่องที่มีความต้องการ 2 อันดับสุดท้าย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และเรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล, วายน้ำ ฯลฯ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$; $\bar{X} = 2.12$)

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องเรียนขับรถยนต์ , รถมอเตอร์ไซด์ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม ฯลฯ ($\bar{X} = 3.90$; $\bar{X} = 3.67$; $\bar{X} = 3.57$) แรงงานสตรีมีความต้องการการศึกษา

ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน ฯลฯ ($\bar{X}=2.96$) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการ 2 อันดับสุดท้าย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และเรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล, วายน้ำ ฯลฯ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.28$; $\bar{X}=2.05$)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านเนื้อหากิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่น เทนนิส, บาสเกตบอล, วายน้ำ ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต้นแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงามการปลูกต้นไม้ เรื่องเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์ ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ของความถี่เกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษา
จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
1	2.11	1.00	2.34	1.19	2.11	1.04	2.28	1.11	2.663*	0.23*	-	0.17	0.23*	0.06	0.17
2	3.94	0.98	3.69	1.11	3.84	1.05	3.84	1.18	2.571*	0.24*	0.10	0.10	0.14	0.14	-
3	2.15	0.98	2.03	1.08	1.88	0.81	1.95	0.92	2.531	-	-	-	-	-	-
4	3.77	1.27	3.95	1.22	4.09	1.01	4.11	1.05	3.119*	0.18	0.32*	0.35	0.14	0.17	0.03
5	3.29	1.16	3.06	1.43	3.35	1.36	3.01	1.36	2.680*	0.23*	0.06	0.27	0.29*	0.04	0.33
6	2.57	1.27	2.53	1.19	2.88	1.14	2.77	1.28	3.470*	0.04	0.31*	0.20	0.36*	0.24	0.11
7	3.04	1.08	3.10	1.40	2.80	1.21	2.52	1.19	2.208	-	-	-	-	-	-
8	3.66	1.11	3.69	1.09	3.67	1.02	3.77	1.14	0.217	-	-	-	-	-	-
9	3.66	1.11	3.69	1.09	3.67	1.02	3.77	1.14	0.217	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษา
จำแนกตามอายุแรงงานสตรี

ข้อที่	อายุ								F	ความแตกต่างระหว่างอายุ					
	15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45 ปีขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=337		N=147		N=79			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
10	3.74	1.29	3.91	1.15	3.88	0.96	4.00	1.00	1.601	-	-	-	-	-	-
11	3.75	1.25	3.67	1.64	3.73	1.36	3.24	1.44	2.603*	0.08	0.01	0.51*	0.06	0.43	0.49
12	3.76	1.28	3.75	1.12	3.87	0.94	4.00	1.00	1.371	-	-	-	-	-	-
13	3.94	1.33	3.67	1.63	3.84	1.23	3.82	1.17	1.684	-	-	-	-	-	-
รวม	3.34	0.59	3.31	0.62	3.35	0.59	3.32	0.58	0.199	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกช่วงอายุ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; $\bar{X} = 3.34$; $\bar{X} = 3.32$; $\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 15-24 ปี มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 8 ข้อคือ เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้ในโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าว เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการใน 2 อันดับสุดท้ายคือ เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสาร มาอ่านเอง ซึ่งต้องการในระดับน้อย

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 25-34 ปี มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 ข้อคือ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าว เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทวีวิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการในระดับน้อยเป็น 2 อันดับสุดท้ายคือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์กศน.

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 35-44 ปี มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ข้อคือ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัด

นิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าว เรื่องเชียววิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อม กับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือก ไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและ ความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ เรื่องจัดให้มี บอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการ ศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน ส่วนเรื่องที่มีความต้องการใน 2 อันดับสุดท้าย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ ศูนย์กศน.ประจำจังหวัด ซึ่งต้องการในระดับน้อย

แรงงานสตรีที่มีอายุในช่วง 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการ ศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 ข้อคือ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การ เรียนในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าว เรื่องเชียววิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยาย พร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มี การเลือกไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือ ตามจุดต่าง ๆ เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร นอกนั้นแรงงานสตรีมีความ ต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เรื่องจัดให้มีวิทยุ กระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน ส่วนเรื่องที่มีความต้องการใน 2 อันดับสุดท้าย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ ศูนย์กศน.ประจำจังหวัด ซึ่งต้องการในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่างๆผ่านทางทีวีวิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของความต้องการเนื้อหาการศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา										
	ต่ำกว่า ม.3		ม.ต้น		ม.ปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรีขึ้นไป		\bar{X}										
	N=240		N=343		N=151		N=66		N=10		F										
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.											
1	3.36	0.76	3.30	0.61	3.43	0.47	3.03	0.59	3.43	0.61	5.19*	0.06	0.08	0.33*	0.08	0.14	0.27*	0.14	0.41	-	0.41
2	3.30	1.04	3.18	0.66	3.24	0.57	3.05	0.68	2.70	0.79	2.64*	0.12	0.06	0.24*	0.59*	0.06	0.12	0.48*	0.18	0.53*	0.35
3	3.84	0.58	3.84	0.68	3.94	0.59	3.85	0.68	3.92	0.64	0.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	3.47	0.54	3.45	0.56	3.48	0.50	3.63	0.56	3.60	0.83	1.515	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	3.46	0.72	3.53	0.58	3.57	0.52	3.27	0.50	3.13	0.48	4.18*	0.07	0.10	0.19	0.33	0.03	0.26*	0.39	0.29*	0.43	0.13
6	2.77	0.42	2.72	0.53	2.91	0.51	2.79	0.44	2.62	0.28	4.41*	0.06	0.14	0.02	0.16	0.19*	0.07	0.10	0.12	0.29	0.17
7	3.24	0.69	3.18	0.60	3.03	0.49	3.08	0.59	3.00	0.34	3.07*	0.06	0.20*	0.15	0.24	0.14	0.09	0.18	0.05	0.03	0.08
รวม	3.35	0.37	3.31	0.36	3.37	0.29	3.24	0.34	3.20	0.39	2.29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 22 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37; \bar{X} = 3.35; \bar{X} = 3.31; \bar{X} = 3.24; \bar{X} = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

แรงงานสตรีในระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.84$) นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ($\bar{X} = 3.47; \bar{X} = 3.46; \bar{X} = 3.36; \bar{X} = 3.30; \bar{X} = 3.24$) ส่วนด้านที่แรงงานสตรีมีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.77$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

แรงงานสตรีในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนเรื่องแรงงานสตรีมีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

แรงงานสตรีในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนเรื่องแรงงานสตรีมีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

แรงงานสตรีในระดับการศึกษานุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ส. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ส่วนด้านที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านศาสนา

ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านเนื้อหาการศึกษาต่าง ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา											
	ต่ำกว่า ม.3		ม.ต้น		ม.ปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรีขึ้นไป		F		\bar{X}									
	N=240		N=343		N=151		N=66		N=10				(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.												
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
1	3.14	1.12	3.32	0.95	3.45	1.07	3.11	0.98	3.60	0.97	3.06*	0.18*	0.31*	0.04	0.46	0.13	0.21	0.28	0.34*	0.15	0.49	
2	3.72	1.53	3.77	0.91	3.95	0.91	3.32	0.93	3.90	0.88	3.76*	0.05	0.23	0.40	0.18	0.18	0.45*	0.13	0.64*	0.05	0.58	
3	1.85	0.94	1.88	0.71	1.72	0.60	1.76	0.81	2.60	0.52	3.77*	0.03	0.13	0.09	0.75*	0.16	0.12	0.72*	0.04	0.88*	0.84*	
4	4.10	1.08	3.87	1.21	4.02	0.89	3.62	1.23	3.80	1.39	3.00*	0.22*	0.08	0.47*	0.30	0.15	0.25	0.07	0.40*	0.22	0.18	
5	3.71	1.54	3.50	1.15	3.79	1.01	3.14	1.08	3.40	1.71	4.12*	0.21	0.08	0.57*	0.31	0.29	0.36	0.10	0.65*	0.39	0.26	
6	3.63	1.51	3.45	1.11	3.68	0.91	3.21	1.00	3.30	1.64	2.65*	0.18	0.05	0.42	0.33	0.09	0.24	0.10	0.47*	0.38	0.09	
รวม	3.36	0.76	3.29	0.61	3.43	0.47	3.02	0.59	3.43	0.61	5.19*	0.06	0.08	0.33*	0.08	0.14	0.27*	0.14	0.41*	-	0.41	

$p < .05^*$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 23 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$; $\bar{X} = 3.36$; $\bar{X} = 3.29$; $\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อคือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทยญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ซึ่งต้องการในระดับน้อย

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อคือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1, ม.2, ม.3) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการอันดับสุดท้าย คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารซึ่งต้องการในระดับน้อย

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อคือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) เรื่องการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ส่วนเรื่องที่มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา (ป.ว.ศ.) มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา

ศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่อง เรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียน ภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น และ แรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ซึ่ง ต้องการในระดับน้อยที่สุด

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ เรื่องเรียน หลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษา ญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทย เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา										
	ต่ำกว่า ม.3		ม.ต้น		ม.ปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรีขึ้นไป		\bar{X}										
	N=240		N=343		N=151		N=66		N=10		F										
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(1-2)	(1-3)	(1-4)	(1-5)	(2-3)	(2-4)	(2-5)	(3-4)	(3-5)	(4-5)						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.											
1	3.28	1.60	3.22	1.14	3.19	1.20	3.27	1.50	2.20	1.39	1.635	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3.30	1.51	3.02	1.01	3.20	0.93	2.97	0.98	2.70	1.16	2.85*	0.28*	0.10	0.33*	0.60	0.18	0.05	0.32	0.23	0.50	0.27
3	3.00	1.97	2.87	1.33	2.90	1.59	3.21	1.58	3.00	1.63	0.740	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	3.51	1.57	3.78	1.16	3.61	1.01	3.39	1.19	3.10	0.99	2.68*	0.27*	0.10	0.11	0.41	0.17	0.38*	0.68	0.22	0.51	0.29
5	3.07	1.75	2.72	1.17	2.74	1.32	2.33	0.99	2.20	0.42	4.96*	0.34	0.33	0.73*	0.87*	0.01	0.39	0.52*	0.40	0.54*	0.13
6	3.60	1.49	3.45	1.16	3.78	0.97	3.14	0.93	3.00	1.33	4.34*	0.15	0.18	0.47*	0.60	0.33*	0.32	0.45	0.65*	0.78	0.14
รวม	3.29	1.04	3.18	0.66	3.24	0.57	3.05	0.68	2.70	0.78	2.64*	0.12	0.06	0.24*	0.59*	0.06	0.12	0.48	0.18	0.54*	0.35

$p < .05^*$

จากตารางที่ 24 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$; $\bar{X} = 3.24$; $\bar{X} = 3.18$; $\bar{X} = 3.05$; $\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อคือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงาน ($\bar{X} = 3.60$; $\bar{X} = 3.51$) นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องการสร้างทักษะ ความชำนาญให้กับงานที่ทำ ($\bar{X} = 3.30$; $\bar{X} = 3.28$; $\bar{X} = 3.07$) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือ เรื่องวิธิตูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งานซึ่งต้องการในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$)

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่น เรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงาน ($\bar{X} = 3.78$) นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิธิตูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน ($\bar{X} = 3.45$; $\bar{X} = 3.22$; $\bar{X} = 3.02$; $\bar{X} = 2.87$) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือเรื่องการสร้างทักษะ ความชำนาญให้กับงานที่ทำ ซึ่งต้องการในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$)

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงาน ($\bar{X} = 3.78$; $\bar{X} = 3.61$) นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้อาชีพ

ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส (เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) (เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน ($\bar{X} = 3.20$; $\bar{X} = 3.19$; $\bar{X} = 2.90$)) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือเรื่องการสร้างทักษะ ความชำนาญให้กับงานที่ทำ ซึ่งต้องการในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$)

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ เรื่อง การเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงาน (เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) (เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษา อุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน (เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน (เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส ($\bar{X} = 3.39$; $\bar{X} = 3.27$; $\bar{X} = 3.00$; $\bar{X} = 2.70$; $\bar{X} = 2.20$)) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย คือเรื่องการสร้างทักษะ ความชำนาญให้กับงานที่ทำ ซึ่งต้องการในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$)

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่น (เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน (เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน (เรื่องเรียนรู้งาน อาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่งเศส ($\bar{X} = 3.10$; $\bar{X} = 3.00$; $\bar{X} = 2.70$)) ส่วนเรื่องที่มีความต้องการเป็น 2 อันดับสุดท้าย คือเรื่องเรียนรู้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) (เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ ซึ่งต้องการในระดับปาน กลาง ($\bar{X} = 2.20$))

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่ง เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคทำงานร่วมกัน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา										
	ต่ำกว่า ม.3		ม.ต้น		ม.ปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรีขึ้นไป		F	\bar{X}									
	N=240		N=343		N=151		N=66		N=10			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.											
1	3.95	1.17	4.14	1.25	4.09	1.17	4.15	1.09	3.70	1.06	1.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3.70	1.79	3.75	1.05	3.91	0.96	3.35	0.97	3.90	0.88	2.29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	3.79	1.28	3.65	1.31	3.85	1.13	3.92	1.07	4.00	1.25	1.31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	4.00	1.16	4.14	0.69	4.09	0.77	4.30	0.63	4.40	0.84	2.21	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	3.76	1.24	3.59	1.37	3.77	1.07	4.06	1.05	3.60	0.97	2.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	3.84	1.47	3.77	0.91	3.95	0.91	3.32	0.93	3.90	0.88	4.00*	0.06	0.12	0.52*	0.06	0.18	0.45*	0.13	0.64*	0.05	0.58
รวม	3.84	0.58	3.84	0.68	3.94	0.58	3.85	0.68	3.92	0.64	0.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 25 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$; $\bar{X} = 3.92$; $\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ เรื่องข่าวกีฬา เรื่องข่าวการเมือง เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค เป็นต้น เรื่องข่าวบันเทิง เรื่องข่าวการเมือง เรื่องข่าวในพระราชสำนัก เรื่องข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น(ม.1-ม.3) มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ราคาสินค้าบริโภค เป็นต้น เรื่องข่าวกีฬา เรื่องข่าวบันเทิง เรื่องข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เรื่องข่าวการเมือง เรื่องข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ราคาสินค้าบริโภค เป็นต้น เรื่องข่าวกีฬา เรื่องข่าวบันเทิง เรื่องข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เรื่องข่าวการเมือง เรื่องข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ส. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องข่าวกีฬา เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เรื่องข่าวในพระราชสำนัก เรื่องข่าวการเมือง และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องข่าวบริการการศึกษา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องข่าวบันเทิง

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องข่าวกีฬา เรื่องข่าวการเมือง เรื่องข่าวบันเทิง เรื่องข่าวเศรษฐกิจประจำวัน และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องข่าวในพระราชสำนัก

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบ
 โรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกต
 การศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอก
 ระบบโรงเรียนโดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามี
 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข่าวบันเทิง ส่วนข้อ
 อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา												
	ต่ำกว่า ม.3 N=240 (1)		ม.ต้น (ม.1-ม.3) N=343 (2)		ม.ปลาย หรือ ป.ว.ช. N=151 (3)		อนุปริญญา N=66 (4)		ปริญญาตรีขึ้นไป N=10 (5)		F		\bar{X}										
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.	\bar{X} (5)	S.D.													
												(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)		
1	2.95	1.32	2.88	1.38	3.17	0.92	3.29	1.11	2.70	1.49	2.49*	0.07	0.22	0.34	0.25	0.29*	0.40*	0.18	0.12	0.47	0.59		
2	4.05	1.28	4.08	1.42	3.91	1.01	3.98	1.14	4.00	1.25	0.490	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
3	4.39	0.93	4.34	0.60	4.42	0.78	4.55	0.50	4.40	0.84	1.26	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
4	3.67	1.59	3.71	1.03	3.43	1.34	3.45	1.01	4.30	1.06	2.34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
5	2.95	1.32	2.88	1.38	3.17	0.92	3.29	1.11	2.70	1.49	2.49*	0.07	0.22	0.34	0.25	0.29*	0.40*	0.18	0.12	0.47	0.59		
6	2.83	1.48	2.82	1.05	2.75	0.97	3.20	1.43	3.50	1.08	2.41*	0.02	0.08	0.36*	0.67	0.07	0.38*	0.68	0.45	0.75	0.30		
รวม	3.47	0.54	3.45	0.56	3.48	0.50	3.63	0.56	3.60	0.83	1.515	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		

$p < .05^*$

จากตารางที่ 26 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีระดับการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ศ. ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา นอก ระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$; $\bar{X} = 3.60$) ส่วนแรงงานสตรีในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหา การศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$; $\bar{X} = 3.47$; $\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหา การศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหาร อย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มีความต้องการเนื้อหา การศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหาร อย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับ และแรงงานสตรีมีความต้องการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลัก อนามัย เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีความต้องการเนื้อหา การศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้น

ขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับ และแรงงานสตรีที่มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ) โรคติดต่อ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับ เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา											
	ต่ำกว่า ม.3		ม.ต้น		ม.ปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรีขึ้นไป		F		\bar{X}									
	N=240		N=343		N=151		N=66		N=10				(1-2)	(1-3)	(1-4)	(1-5)	(2-3)	(2-4)	(2-5)	(3-4)	(3-5)	(4-5)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.												
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
1	3.44	1.64	3.31	1.18	3.72	0.95	3.12	1.03	3.10	1.45	3.75*	0.13	0.28	0.32	0.34	0.42*	0.18	0.21	0.60*	0.62	0.02	
2	3.58	0.99	3.35	0.81	3.54	0.99	3.14	0.91	3.50	0.97	4.55*	0.23*	0.03	0.44*	0.08	0.20	0.21	0.15	0.41*	0.04	0.36	
3	3.48	1.38	3.49	1.16	3.46	1.28	3.24	1.01	3.10	1.52	0.76	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	2.66	1.55	2.83	1.38	2.98	1.21	3.00	1.14	2.40	0.69	1.81	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	3.75	1.16	4.32	0.85	4.11	0.80	3.74	1.23	3.60	1.17	14.6*	0.57*	0.36*	-	0.15	0.21	0.58*	0.72	0.36	0.51	0.14	
6	3.88	1.06	3.90	1.11	3.58	1.32	3.36	1.43	3.10	1.19	5.41*	0.01	0.31	0.52*	0.78	0.32	0.53*	0.80	0.21	0.48	0.26	
รวม	3.46	0.72	3.53	0.58	3.57	0.52	3.27	0.51	3.13	0.48	4.18*	0.07	0.10	0.19	0.33	0.03	0.26*	0.39	0.29*	0.43	0.14	

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 27 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ป.ว.ส. แรงงานสตรีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$; $\bar{X} = 3.75$) นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีที่มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีการศึกษาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีการศึกษาในระดับการศึกษานุปริญญา และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.46$; $\bar{X} = 3.27$; $\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก ฯ และแรงงานสตรีที่มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีที่มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก ฯ เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมเช่นยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีที่มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ส.มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว นอกนั้นแรงงานสตรีที่มีความต้องการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการเสียภาษี

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษาของแรงงานสตรี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษาโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก ฯ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม ส่วนข้ออื่น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา										
	ต่ำกว่า ม.3 N=240 (1)		ม.ต้น (ม.1-ม.3) N=343 (2)		ม.ปลาย หรือ ป.ว.ช. N=151 (3)		อนุปริญญา N=66 (4)		ปริญญาตรีขึ้นไป N=10 (5)		F	\bar{X}									
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.	\bar{X} (5)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
1	2.48	0.98	2.61	1.15	2.98	1.09	2.48	0.79	2.60	0.69	5.65*	0.13	0.50*	-	0.12	0.37*	0.12	0.01	0.50*	0.38	0.12
2	2.55	0.91	2.50	0.87	2.88	1.05	2.65	0.89	2.50	1.08	4.77*	0.04	0.33*	0.11	0.05	0.38*	0.15	-	0.23	0.38	0.15
3	2.88	1.09	2.73	1.14	2.97	1.20	3.06	1.02	2.40	0.69	2.38*	0.15	0.08	0.18	0.48	0.24*	0.33*	0.33	0.09	0.57	0.66
4	2.74	1.51	2.55	0.94	2.40	0.81	2.45	1.07	2.50	0.71	2.44*	0.20	0.34*	0.29	0.24	0.14	0.09	0.05	0.05	0.10	0.05
5	2.65	1.02	2.59	1.25	2.77	0.95	2.98	1.14	2.10	0.57	2.71*	0.06	0.12	0.33	0.55	0.18	0.39	0.49	0.21	0.67*	0.88*
6	3.34	0.96	3.32	0.91	3.45	1.07	3.11	0.98	3.60	0.97	1.70	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.77	0.42	2.72	0.53	2.90	0.51	2.79	0.44	2.62	0.28	4.41*	0.06	0.14	0.02	0.16	0.19*	0.07	0.10	0.12	0.29	0.17

$p < .05^*$

จากตารางที่ 28 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.90$; $\bar{X}=2.79$; $\bar{X}=2.77$; $\bar{X}=2.72$; $\bar{X}=2.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ส. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ และแรงงานสตรีที่มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษาของแรงงาน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษาโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความต้องการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา														
	ต่ำกว่า ม.3 N=240 (1)		ม.ต้น (ม.1-ม.3) N=343 (2)		ม.ปลาย หรือ ป.ว.ช. N=151 (3)		อนุปริญญา N=66 (4)		ปริญญาตรีขึ้นไป N=10 (5)		F		\bar{X}												
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.	\bar{X} (5)	S.D.															
											(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)					
1	2.30	1.18	2.37	1.08	2.19	0.69	1.95	0.95	2.50	0.53	2.67*	0.07	0.10	0.34	0.20	0.18	0.42*	0.13	0.24	0.31	0.55				
2	2.98	1.74	3.17	1.53	3.03	1.37	2.70	1.40	3.40	1.43	1.63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	4.05	1.25	3.89	1.27	3.83	1.36	3.82	1.25	3.40	1.58	1.39	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	3.45	1.25	3.26	1.41	3.14	1.11	3.74	1.22	3.00	1.05	3.46*	0.19	0.31	0.29	0.45	0.12	0.49*	0.26	0.60*	0.14	0.74				
5	2.49	1.04	2.50	0.94	2.20	0.75	2.38	1.11	2.20	0.42	3.17*	0.01	0.29*	0.11	0.29	0.30*	0.12	0.30	0.18	-	0.18				
6	4.14	0.93	3.87	1.17	3.80	1.23	3.89	1.11	3.50	1.43	3.29*	0.27*	0.34*	0.25	0.64	0.07	0.02	0.37	0.09	0.30	0.39				
รวม	3.24	0.69	3.18	0.60	3.03	0.49	3.08	0.59	3.00	0.34	3.07*	0.06	0.20*	0.15	0.24	0.14	0.09	0.18	0.05	0.03	0.08				

$p < .05^*$

จากตารางที่ 29 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียนด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$; $\bar{X} = 3.18$; $\bar{X} = 3.08$; $\bar{X} = 3.03$; $\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องเรียนขับรถยนต์ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลายเช่น การบริหารร่างกาย เรื่องเรียนขับรถยนต์ และแรงงานสตรีมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่น เทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ส. มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลายเช่นการบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือเรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด คือ เรื่องฝึก

ทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉพาะอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องเรียนจบรถยนต์ และแรงงานสตรีมีความต้องการ โดยเฉพาะอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่นเทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษา
จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา											
	ต่ำกว่า ม.3 N=240 (1)		ม.ต้น (ม.1-ม.3) N=343 (2)		ม.ปลาย หรือ ป.ว.ช. N=151 (3)		อนุปริญญา N=66 (4)		ปริญญาตรีขึ้นไป N=10 (5)		F		\bar{X}									
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.	\bar{X} (5)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)	
1	2.08	1.01	2.32	1.18	2.21	1.03	2.29	1.26	1.90	0.74	1.963	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3.95	0.97	3.69	1.09	3.91	1.05	3.73	1.22	3.60	1.27	2.55*	0.25*	0.04	0.22	0.35	0.22	0.04	0.09	0.18	0.31	0.13	
3	2.10	0.97	2.03	1.07	1.93	0.78	1.98	1.06	2.30	1.06	0.89	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	3.73	1.27	3.97	1.21	4.09	1.02	4.17	1.06	3.90	1.19	3.12*	0.24	0.36*	0.44	0.17	0.12	0.20	0.07	0.08	0.19	0.27	
5	3.31	1.16	3.01	1.43	3.60	1.22	2.48	1.35	3.80	1.03	11.2*	0.30	0.29	0.82*	0.49	0.59*	0.52	0.79	1.12*	0.20	1.32*	
6	2.50	1.25	2.55	1.20	3.05	1.19	2.47	1.18	3.30	0.95	6.65*	0.06	0.55*	0.03	0.80	0.50*	0.08	0.75	0.58*	0.25	0.83	
7	3.08	3.11	3.07	1.41	2.82	1.20	2.50	1.29	2.10	0.57	1.943	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	3.63	1.12	3.69	1.09	3.77	0.98	3.61	1.18	3.70	1.34	0.484	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

$p < .05^*$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษา
 จำแนกตามระดับการศึกษาแรงงานสตรี

ข้อที่	ระดับการศึกษา										ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา										
	ต่ำกว่า ม.3 N=240 (1)		ม.ต้น (ม.1-ม.3) N=343 (2)		ม.ปลาย หรือ ป.ว.ช. N=151 (3)		อนุปริญญา N=66 (4)		ปริญญาตรีขึ้นไป N=10 (5)		F		\bar{X}								
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.	\bar{X} (5)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
9	3.63	1.12	3.69	1.09	3.77	0.98	3.61	1.18	3.70	1.34	0.484	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	3.70	1.29	3.93	1.14	3.87	0.95	4.08	1.03	3.70	1.06	2.072	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	3.84	1.16	3.60	1.66	3.61	1.49	3.67	1.23	2.50	1.43	2.71*	0.24*	0.23	0.18	1.34*	0.01	0.07	1.10*	0.06	1.11*	1.17*
12	3.73	1.29	3.77	1.12	3.89	0.93	4.03	1.04	3.60	0.97	1.36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	4.08	1.21	3.56	1.67	4.05	1.09	3.50	1.34	3.50	1.18	6.78*	0.52*	0.03	0.58*	0.58	0.49*	0.06	0.06	0.55*	0.55	-
รวม	3.33	0.59	3.29	0.62	3.43	0.57	3.24	0.58	3.20	0.62	1.77	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 30 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับการศึกษา มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$; $\bar{X} = 3.33$; $\bar{X} = 3.29$; $\bar{X} = 3.24$; $\bar{X} = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสาร มาอ่านเอง

แรงงานสตรีที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน,ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสาร มาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าป.ว.ช. มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มี

การเลือกไปทัศนารสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมทั้งสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ(การศึกษาทางไกล) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสารมาอ่านเอง

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ส. มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมทั้งสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนารสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมทั้งสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนารสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) และแรงงานสตรีมีความต้องการ

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่อง
จัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการ
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนที่ศูนย์ กศน.ประจำจังหวัด เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำ
ในโรงงาน เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง วีซี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.							
1	3.66	0.34	2.75	0.55	2.49	0.75	2.28	0.22	0.811	-	-	-	-	-	-
2	3.85	0.27	3.29	0.37	2.84	0.52	3.08	0.46	4.324*	0.12	0.36*	0.31	0.24*	0.19	0.06
3	3.83	0.23	3.91	0.29	3.99	0.39	3.69	0.76	1.969	-	-	-	-	-	-
4	3.63	0.29	3.86	0.27	3.76	0.39	3.03	0.49	5.674*	0.02	0.24*	0.36	0.25*	0.34	0.59*
5	4.21	0.25	4.30	0.25	4.18	0.26	3.75	0.58	1.721	-	-	-	-	-	-
6	2.79	0.23	2.72	0.45	2.74	0.24	2.69	0.52	2.890*	0.07	0.07	0.21	0.13*	0.28	0.15
7	4.10	0.35	3.41	0.44	3.34	0.63	2.58	0.27	5.024*	0.13	0.06	0.48*	0.19	0.35	0.54*
รวม	3.77	0.22	3.79	0.34	4.01	0.24	3.81	0.04	2.112	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 31 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$; $\bar{X} = 3.81$; $\bar{X} = 3.79$; $\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ และแรงงานสตรีมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนที่ไม่แตกต่าง

ต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.13	1.06	3.39	0.96	3.09	1.03	3.40	1.65	4.623*	0.26*	0.04	0.27	0.30	0.01	0.31
2	3.70	1.46	3.80	0.93	3.70	0.89	3.60	0.97	0.594	-	-	-	-	-	-
3	1.79	0.86	1.83	0.66	1.92	0.98	2.60	1.58	3.790*	0.04	0.13	0.81*	0.09	0.77*	0.69
4	4.11	1.07	3.89	1.15	3.77	1.15	3.40	0.97	3.588*	0.22*	0.33*	0.71	0.11	0.49	0.37
5	3.75	1.46	3.50	1.13	3.48	1.29	3.20	1.03	2.710*	0.25*	0.27	0.55	0.02	0.30	0.28
6	3.69	1.45	3.44	1.06	3.50	1.15	3.20	1.03	2.813*	0.26*	0.19	0.49	0.06	0.24	0.30
รวม	3.36	0.73	3.31	0.58	3.24	0.66	3.23	0.58	0.811	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 32 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$; $\bar{X} = 3.31$; $\bar{X} = 3.24$; $\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) แรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย(ม.4 ,ม.5,ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อยคือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1, ม.2,ม.3) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญ เทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.25	1.49	3.27	1.19	2.79	1.48	3.50	1.78	2.663*	0.02	0.46*	0.25	0.48*	0.23	0.71
2	3.32	1.42	3.06	0.98	2.79	1.03	3.10	1.73	4.848*	0.26*	0.53*	0.22	0.27	0.04	0.31
3	3.01	1.89	2.91	1.44	2.95	1.48	2.70	1.83	0.275	-	-	-	-	-	-
4	3.59	1.52	3.72	1.13	3.21	1.05	3.10	1.19	3.725*	0.12	0.38	0.49	0.50*	0.62	0.11
5	2.99	1.70	2.70	1.23	2.67	0.98	2.40	0.52	2.964*	0.25*	0.27	0.55	0.02	0.30	0.28
6	3.68	1.44	3.48	1.11	3.26	1.06	3.20	1.03	3.054*	0.26*	0.19	0.49	0.06	0.24	0.30
รวม	3.31	0.98	3.19	0.65	2.94	0.58	3.00	0.84	4.324*	0.12	0.36*	0.31	0.24*	0.19	0.06

$p < .05^*$

จากตารางที่ 33 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$; $\bar{X}=3.19$; $\bar{X}=3.00$; $\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือเรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน,การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องวิธีกดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิธีกดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาทมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เรื่องวิธีกดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน,การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,

ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่ง เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงาน
 ที่ทำ เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน และแรงงานสตรีมีความ
 ต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบ
 โรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามรายได้พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่แตก
 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ใน
 สำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้
 งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่ง เรื่องการเรียน
 เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่ม
 ประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษย
 สัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน ส่วนข้ออื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิจัยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่างๆ จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.25	1.49	3.27	1.19	2.79	1.48	3.50	1.78	1.634	-	-	-	-	-	-
2	3.32	1.42	3.06	0.98	2.79	1.03	3.10	1.73	0.201	-	-	-	-	-	-
3	3.01	1.89	2.91	1.44	2.95	1.48	2.70	1.83	1.617	-	-	-	-	-	-
4	3.59	1.52	3.72	1.13	3.21	1.05	3.10	1.19	1.563	-	-	-	-	-	-
5	2.99	1.70	2.70	1.23	2.67	0.98	2.40	0.52	3.245*	0.14	0.53*	0.11	0.39*	0.03	0.42
6	3.68	1.44	3.48	1.11	3.26	1.06	3.20	1.03	0.275	-	-	-	-	-	-
รวม	3.31	0.99	3.19	0.65	2.94	0.58	3.00	0.84	1.969	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 34 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$; $\bar{X} = 3.19$; $\bar{X} = 3.00$; $\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องข่าวกีฬา นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข่าวบันเทิง ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค เป็นต้น นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข่าวในพระราชสำนัก ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	3.99	1.19	4.09	1.23	4.32	0.99	3.80	1.03	3.173*	0.08	0.21	1.03	0.29	0.95	1.24*
2	3.78	1.70	3.71	1.05	3.71	0.87	3.70	1.06	2.399	-	-	-	-	-	-
3	3.72	1.28	3.73	1.26	4.08	1.071	3.60	0.84	2.013	-	-	-	-	-	-
4	3.66	1.57	3.57	1.12	3.85	0.98	4.40	1.08	2.235	-	-	-	-	-	-
5	3.59	1.31	3.73	1.25	4.12	0.97	3.70	0.95	3.173*	0.08	0.21	1.03	0.29	0.95	1.24*
6	3.80	1.41	3.80	0.93	3.70	0.89	3.60	0.97	3.799*	0.15	0.55*	0.02	0.41	0.17	0.57
รวม	3.82	0.57	3.87	0.67	4.02	0.64	3.70	0.70	5.674*	0.02	0.24*	0.36	0.25*	0.34	0.59*

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 35 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$; $\bar{X}=3.87$; $\bar{X}=3.82$; $\bar{X}=3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องความสำคัญ วิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี)โรคติดต่อ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องความสำคัญ วิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี)โรคติดต่อ เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี)โรคติดต่อ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น ภัยอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี)โรคติดต่อ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น ภัยอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น ภัยอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องภัยอันตราย

ที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ โรคติดต่อ) เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อมส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.							
1	3.41	1.66	3.42	1.07	3.39	1.05	2.60	1.27	1.307	-	-	-	-	-	-
2	3.57	0.99	3.40	0.87	3.20	0.73	2.90	1.53	4.705*	0.16	0.37*	0.67	0.21	0.50	0.30
3	3.60	1.36	3.38	1.19	3.35	1.09	3.60	1.18	1.981	-	-	-	-	-	-
4	2.63	1.52	2.93	1.32	2.95	1.08	2.10	1.59	3.842*	0.30*	0.33	0.53	0.03	0.83	0.85
5	3.84	1.16	4.24	0.83	3.80	1.27	3.40	0.97	12.391*	0.40*	0.03	0.44	0.43	0.84	0.40
6	3.91	1.08	3.71	1.22	3.65	1.31	4.40	0.84	2.826*	0.20*	0.25	0.49	0.06	0.69	0.75
รวม	4.21	0.25	4.30	0.25	4.18	0.26	3.75	0.58	1.721	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 36 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$; $\bar{X} = 4.21$; $\bar{X} = 4.18$; $\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการเสี่ยภาษี

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องการเสพยา เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.							
1	2.41	0.97	2.79	1.15	2.48	0.73	2.30	0.95	8.201*	0.38*	0.08	0.31*	0.49	0.49	0.18
2	2.58	0.94	2.64	0.93	2.38	0.79	2.30	1.25	1.967	-	-	-	-	-	-
3	2.79	1.16	2.88	1.14	2.98	0.81	1.90	0.88	3.032*	0.09	0.19	0.89	0.11	0.98*	1.08*
4	2.76	1.43	2.46	0.93	2.50	0.83	2.80	1.03	4.545*	0.31*	0.26	0.04	0.04	0.34	0.30
5	2.61	1.08	2.72	1.17	2.65	1.05	2.50	0.71	0.649	-	-	-	-	-	-
6	3.30	0.92	3.39	0.96	3.09	1.03	3.40	1.65	2.007	-	-	-	-	-	-
รวม	2.79	0.23	2.73	0.45	2.74	0.24	2.69	0.52	2.890*	0.07	0.06	0.21	0.13*	0.28	0.15

$p < .05^*$

จากตารางที่ 37 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$; $\bar{X} = 2.74$; $\bar{X} = 2.73$; $\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อยคือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อยคือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
 ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.							
1	2.28	1.14	2.28	0.98	2.38	1.05	2.00	0.82	0.439	-	-	-	-	-	-
2	3.05	1.75	3.02	1.49	3.44	1.30	2.00	0.00	2.971*	0.04	0.39	1.05*	0.42	1.02*	1.44*
3	4.09	1.21	3.82	1.33	3.91	1.22	3.70	0.95	2.616*	0.27*	0.18	0.39	0.09	0.12	0.21
4	3.33	1.27	3.30	1.34	3.56	1.17	3.00	1.05	0.994	-	-	-	-	-	-
5	2.51	1.01	2.34	0.89	2.70	1.02	2.60	0.97	3.996*	0.17	0.19	0.09	0.36*	0.26	0.10
6	4.11	1.02	3.87	1.15	3.77	1.21	3.20	1.14	4.801*	0.24*	0.34	0.91	0.10	0.67	0.57
รวม	4.10	0.35	3.41	0.44	3.34	0.63	2.58	0.27	5.024*	0.13	0.06	0.48*	0.19	0.35	0.54*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 38 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) นอกนั้นแรงงานสตรีที่ระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$; $\bar{X}=3.34$; $\bar{X}=2.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่นการบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่นการบริหารร่างกาย (เดินแอโรบิค) ฯลฯ นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนขับรถยนต์ เรื่องการอบรม

เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล ฯลฯ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย (เต็นแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซค์ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษา โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.								
	(1)		(2)		(3)		(4)								
1	2.20	1.07	2.21	1.12	2.15	1.07	3.50	1.43	4.609*	0.02	0.04	1.30*	0.06	1.29*	1.35*
2	3.95	0.96	3.73	1.12	3.80	1.13	3.70	1.25	2.523	-	-	-	-	-	-
3	2.11	0.99	2.00	0.99	1.91	1.02	2.10	1.10	1.043	-	-	-	-	-	-
4	3.77	1.27	3.97	1.16	4.29	0.99	4.50	0.97	4.683*	0.20	0.52*	0.73	0.32	0.53	0.21
5	3.23	1.22	3.20	1.39	2.94	1.39	2.30	1.49	2.306	-	-	-	-	-	-
6	2.48	1.29	2.67	1.17	2.91	1.31	3.00	0.67	2.981*	0.19*	0.43*	0.52	0.24	0.33	0.09
7	3.06	2.96	2.94	1.32	2.71	1.29	3.50	1.43	0.783	-	-	-	-	-	-
8	3.70	1.09	3.67	1.09	3.83	1.10	3.10	0.88	1.418	-	-	-	-	-	-
9	3.70	1.09	3.67	1.09	3.83	1.10	3.10	0.88	1.418	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

ตารางที่ 39 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการศึกษา โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ของแรงงานสตรี

ข้อที่	รายได้								F	ความแตกต่างระหว่างรายได้					
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001 บาทขึ้นไป			\bar{X}					
	N=247		N=405		N=118		N=40			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
	(1)		(2)		(3)		(4)								
10	3.83	1.25	3.83	1.11	4.15	0.95	4.20	0.92	1.874	-	-	-	-	-	-
11	3.74	1.24	3.65	1.59	3.36	1.42	4.00	1.16	1.373	-	-	-	-	-	-
12	3.85	1.25	3.72	1.08	4.12	0.94	3.90	1.10	2.843*	0.14	0.27	0.05	0.41*	0.18	0.22
13	4.01	1.26	3.75	1.52	3.48	1.38	2.40	1.51	6.538*	0.26	0.53*	1.61*	0.26	1.35	1.08
รวม	3.77	0.22	3.79	0.34	4.01	0.24	3.81	0.04	0.133	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 39 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกระดับรายได้ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$; $\bar{X}=3.81$; $\bar{X}=3.79$; $\bar{X}=3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้ในโรงงาน เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่าง ๆ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆให้ในโรงงาน เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือเรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้

ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆ ให้ในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์ กชน.ประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่มีระดับรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์,นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆ ให้ในโรงงาน เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน นอกนั้นแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามรายได้ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ เรื่องทัศนศึกษาเช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	3.35	0.78	3.36	0.57	3.24	0.55	3.03	0.63	3.93*	0.01	0.11	0.31*	0.12	0.32*	0.21
2	3.27	1.03	3.17	0.63	3.30	0.65	2.94	0.75	3.04*	0.10	0.03	0.33*	0.14	0.22	0.36*
3	3.82	0.61	3.89	0.65	3.83	0.60	3.83	0.75	0.93	-	-	-	-	-	-
4	3.46	0.53	3.46	0.55	3.56	0.57	3.55	0.59	1.25	-	-	-	-	-	-
5	3.45	0.72	3.58	0.55	3.42	0.52	3.05	0.43	10.76*	0.12	0.03	0.39*	0.16*	0.52*	0.37*
6	2.78	0.41	2.70	0.51	3.02	0.53	2.74	0.38	13.99*	0.08	0.24*	0.04	0.32*	0.04	0.29*
7	3.23	0.74	3.16	0.56	3.02	0.53	3.14	0.47	3.13*	0.07	0.21*	0.08	0.14	0.02	0.13
รวม	3.34	0.38	3.33	0.33	3.34	0.36	3.18	0.32	2.41	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 40 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}=3.34$; $\bar{X}=3.33$; $\bar{X}=3.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ เรื่องการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม เรื่องการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ เรื่องการศึกษาด้านขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ เรื่องการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล เรื่องการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่เป็นมีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เรื่องการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม เรื่องการศึกษาด้านขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ เรื่องการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล เรื่องการศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เรื่องการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ เรื่องการศึกษาด้านขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง เรื่องการศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เรื่องการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เรื่องการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล เรื่องการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ เรื่องการศึกษาด้านขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ เรื่องการศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษจากระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษาออก

ระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	3.13	1.14	3.31	0.86	3.46	1.22	3.28	0.96	3.19*	0.18*	0.33*	0.15	0.14	0.04	0.18
2	3.67	1.53	3.86	0.82	3.69	1.13	3.40	0.87	3.11*	0.19	0.03	0.27	0.17	0.46*	0.29
3	1.87	0.97	1.85	0.67	1.65	0.67	2.03	0.77	3.22*	0.03	0.22	0.15	0.20*	0.18	0.37*
4	4.09	1.08	3.94	1.13	3.81	1.11	3.50	1.30	4.08*	0.15	0.28*	0.59*	0.12	0.44*	0.31
5	3.71	1.53	3.62	1.13	3.38	1.05	3.03	1.19	4.62*	0.09	0.33	0.69*	0.24	0.59*	0.36
6	3.62	1.50	3.55	1.06	3.43	1.01	2.98	1.12	3.59*	0.08	0.19	0.65*	0.12	0.57*	0.46
รวม	3.35	0.78	3.36	0.57	3.24	0.55	3.03	0.63	3.93*	0.01	0.11	0.31*	0.12	0.32*	0.21

$p < .05^*$

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	3.29	1.59	3.10	1.13	3.58	1.34	3.00	1.43	4.41*	0.18	0.29	0.29	0.47*	0.10	0.58
2	3.32	1.51	3.02	0.95	3.19	1.05	2.78	1.03	4.79*	0.30*	0.13	0.55*	0.17	0.25	0.42
3	2.96	1.95	2.81	1.32	3.28	1.78	3.18	1.45	2.87*	0.15	0.32	0.21	0.46*	0.36	0.10
4	3.51	1.55	3.71	1.12	3.73	1.14	3.25	1.19	2.68*	0.20	0.22	0.26	0.02	0.46*	0.48*
5	2.96	1.75	2.77	1.11	2.57	1.52	2.55	0.93	2.66*	0.19	0.39*	0.41	0.21	0.22	0.02
6	3.58	1.48	3.58	1.12	3.46	1.04	2.90	1.01	3.99*	-	0.13	0.68*	0.12	0.68*	0.56*
รวม	3.27	1.03	3.17	0.63	3.30	0.65	2.94	0.75	3.04*	0.10	0.03	0.33*	0.14	0.22	0.36*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 42 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}=3.30$; $\bar{X}=3.27$; $\bar{X}=3.17$; $\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่น เรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เช่น เรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารฯลฯ เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียน

รู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ เทคนิคการทำงานร่วมกัน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสาร และสารสนเทศต่างๆ จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	3.93	1.23	4.22	1.18	3.89	1.12	3.95	1.19	4.45*	0.30*	0.04	0.02	0.33*	0.27	0.06
2	3.74	1.78	3.78	0.99	3.67	1.11	3.43	0.90	0.99	-	-	-	-	-	-
3	3.75	1.33	3.71	1.25	3.82	1.08	4.00	1.22	0.77	-	-	-	-	-	-
4	4.04	1.16	4.14	0.69	4.08	0.79	4.28	0.59	1.12	-	-	-	-	-	-
5	3.68	1.33	3.68	1.26	3.82	1.08	3.90	1.17	0.73	-	-	-	-	-	-
6	3.78	1.48	3.86	0.82	3.69	1.13	3.40	0.87	2.51	-	-	-	-	-	-
รวม	3.82	0.61	3.89	0.65	3.83	0.60	3.83	0.75	0.93	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 43 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=3.89$; $\bar{X}=3.83$; $\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็น โสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวันเช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการการศึกษา ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวันเช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวันเช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา

แรงงานสตรีที่เป็นหม้ายมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจประจำวันเช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค ข่าวในพระราชสำนัก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข่าวบริการการศึกษา ข่าวบันเทิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข่าวเศรษฐกิจประจำวันเช่นข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	2.97	1.32	2.89	1.29	3.35	1.02	3.00	1.24	3.99*	0.08	0.38*	0.03	0.46*	0.11	0.35
2	3.95	1.37	4.15	1.31	3.83	1.09	3.98	1.27	2.42	-	-	-	-	-	-
3	4.42	0.92	4.42	0.60	4.21	0.79	4.35	0.58	2.62*	-	0.21*	0.07	0.21*	0.07	0.14
4	3.60	1.63	3.63	1.09	3.75	1.16	3.60	1.06	0.38	-	-	-	-	-	-
5	2.97	1.32	2.89	1.29	3.35	1.02	3.00	1.24	3.99*	0.08	0.38*	0.03	0.46*	0.11	0.35
6	2.83	1.48	2.80	0.98	2.86	1.27	3.38	1.43	2.70*	0.03	0.03	0.55*	0.05	0.57*	0.52*
รวม	3.46	0.53	3.46	0.55	3.56	0.57	3.55	0.59	1.25	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 44 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$; $\bar{X}=3.55$) ส่วนแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส เป็นโสด และมีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ) โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ) โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ) โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ) โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษาจากระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตาม

อายุ พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชส์ ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญ วิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	3.42	1.62	3.44	1.16	3.42	1.02	2.85	1.05	2.59*	0.02	-	0.57*	0.02	0.59*	0.57*
2	3.54	1.03	3.37	0.75	3.52	1.15	3.23	0.92	2.75*	0.17*	0.02	0.31*	0.15	0.15	0.29
3	3.47	1.38	3.49	1.22	3.44	1.03	2.98	1.12	2.15	-	-	-	-	-	-
4	2.72	1.55	2.75	1.38	3.20	1.01	2.93	1.12	3.91*	0.03	0.48*	0.20	0.45*	0.17	0.28
5	3.70	1.15	4.40	0.78	3.97	0.82	3.00	1.19	46.53*	0.69*	0.27	0.70*	0.42*	1.40*	0.97*
6	3.86	1.09	4.01	1.06	2.97	1.27	3.35	1.46	28.66*	0.15	0.89*	0.51	1.04*	0.66*	0.38
รวม	3.45	0.72	3.58	0.55	3.42	0.52	3.05	0.43	10.76*	0.12	0.03	0.39*	0.16*	0.52*	0.37*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 45 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส มีสามีแล้ว และเป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$; $\bar{X}=3.45$) ส่วนแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส หย่าร้าง และเป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$; $\bar{X}=3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิค และวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิค และวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิค และวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการเสี่ยภาษี เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด,อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญห เศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	2.47	0.97	2.55	1.11	3.24	1.04	2.60	0.78	15.92*	0.08	0.77*	0.13	0.68*	0.05	0.64*
2	2.56	0.94	2.46	0.83	3.14	1.04	2.65	0.95	17.39*	0.11	0.57*	0.09	0.68*	0.19	0.49*
3	2.91	1.10	2.68	1.17	3.24	0.93	2.88	1.07	8.00*	0.23	0.33*	0.04	0.55*	0.19	0.36
4	2.70	1.49	2.63	0.89	2.19	0.98	2.20	0.79	7.50*	0.07	0.51*	0.50	0.44*	0.43*	0.01
5	2.72	1.02	2.57	1.18	2.88	1.13	2.83	1.06	2.99*	0.15	0.16	0.11	0.32*	0.26	0.06
6	3.32	0.99	3.31	0.86	3.46	1.22	3.28	0.96	0.77	-	-	-	-	-	-
รวม	2.78	0.41	2.70	0.51	3.02	0.53	2.74	0.38	13.99*	0.08	0.24*	0.04	0.32*	0.04	0.29*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 46 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02$; $\bar{X}=2.78$; $\bar{X}=2.74$; $\bar{X}=2.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องความเป็นมา และวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องหน้าที่ กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องหน้าที่ กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษา และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องมีส่วนร่วมในการรักษาสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่ กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องหน้าที่ กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	2.39	1.21	2.31	1.01	2.02	0.77	2.17	0.78	3.67*	0.08	0.37*	0.21	0.29*	0.13	0.16
2	2.92	1.74	3.25	1.42	2.69	1.64	2.90	1.22	5.01*	0.33	0.22	0.02	0.56*	0.35	0.21
3	4.06	1.23	3.87	1.34	3.93	1.13	3.43	1.34	3.27*	0.20	0.13	0.64*	0.06	0.44	0.51
4	3.44	1.28	3.16	1.33	3.56	1.18	3.70	1.29	5.43*	0.29*	0.12	0.26	0.40*	0.54	0.14
5	2.49	1.06	2.48	0.89	2.08	0.85	2.58	0.96	6.50*	0.01	0.41*	0.09	0.41*	0.09	0.50*
6	4.05	1.05	3.89	1.12	3.81	1.26	4.08	1.12	1.84	-	-	-	-	-	-
รวม	3.23	0.74	3.16	0.56	3.02	0.53	3.14	0.47	3.13*	0.07	0.21*	0.08	0.14	0.02	0.13

$p < .05^*$

จากตารางที่ 47 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$; $\bar{X}=3.16$; $\bar{X}=3.14$; $\bar{X}=3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม, การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย, มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงามการปลูกต้นไม้ ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษา
 จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส					
	โสด N=276		มีสามีแล้ว N=458		หย่าร้าง N=66		หม้าย N=10			\bar{X}					
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.	\bar{X} (4)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)
1	2.12	1.02	2.34	1.19	2.05	1.05	2.08	0.94	3.53*	0.23*	0.07	0.04	0.29*	0.27	0.02
2	3.94	0.98	3.80	1.07	3.69	1.15	3.45	1.26	3.19*	0.13	0.25*	0.49*	0.12	0.35*	0.24
3	2.15	0.98	1.95	1.02	2.10	0.89	1.90	0.95	2.46	-	-	-	-	-	-
4	3.77	1.27	4.05	1.16	3.83	1.08	4.05	1.22	3.35*	0.28*	0.06	0.28	0.22	-	0.22
5	3.27	1.16	3.20	1.39	3.07	1.43	2.63	1.43	3.01*	0.07	0.20	0.65*	0.13	0.58*	0.44
6	2.57	1.27	2.76	1.25	2.42	0.99	2.30	1.14	3.71*	0.18	0.15	0.27	0.33*	0.46	0.12
7	3.05	3.08	3.21	1.34	2.24	1.11	2.15	0.89	9.66*	0.17	0.81*	0.90*	0.98*	1.06*	0.09
8	3.65	1.11	3.76	1.04	3.58	1.13	3.43	1.26	1.85	-	-	-	-	-	-
9	3.65	1.11	3.76	1.04	3.58	1.13	3.43	1.26	1.85	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษา
 จำแนกตามสถานภาพสมรสแรงงานสตรี

ข้อที่	สถานภาพสมรส								F	ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส						
	โสด		มีสามีแล้ว		หย่าร้าง		หม้าย			\bar{X}						
	N=276		N=458		N=66		N=10			(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(2)-(3)	(2)-(4)	(3)-(4)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.								
10	3.73	1.28	3.95	1.07	3.78	1.06	4.00	1.19	2.37	-	-	-	-	-	-	-
11	3.76	1.24	3.67	1.65	3.63	1.24	3.13	1.39	2.17	-	-	-	-	-	-	-
12	3.75	1.28	3.82	1.05	3.76	1.07	3.93	1.19	0.39	-	-	-	-	-	-	-
13	3.92	1.35	3.80	1.55	3.69	1.20	3.28	1.32	2.61*	0.12	0.23	0.65*	0.11	0.53	0.42	
รวม	3.33	0.59	3.39	0.60	3.19	0.58	3.06	0.55	6.60*	0.06	0.15	0.28*	0.20*	0.34*	0.13	

$p < .05^*$

จากตารางที่ 48 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีทุกสถานภาพสมรส มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$; $\bar{X}=3.33$; $\bar{X}=3.19$; $\bar{X}=3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ได้แก่ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง

แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงานและเรียนที่ศูนย์การเรียนในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การ

เรียนในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ใ้ในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง

แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนใน โรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ใ้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดบอร์ดความรู้ประจำโรงอาหาร เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้อ่านในโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี , วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงานอาหาร เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	3.78	0.34	3.08	0.65	3.01	0.59	3.184*	0.08	0.14*	0.06
2	3.57	0.44	2.89	0.89	3.13	0.79	2.625	-	-	-
3	3.86	0.32	4.03	0.66	3.64	0.82	0.281	-	-	-
4	3.40	0.33	3.68	0.64	3.33	0.59	1.822	-	-	-
5	3.91	0.39	3.31	0.62	3.16	0.51	7.920*	0.13*	0.21*	0.08
6	2.53	0.30	2.91	0.51	2.93	0.53	3.245*	0.09*	-	0.09*
7	3.59	0.46	2.87	0.50	2.93	0.59	0.048	-	-	-
รวม	3.52	0.18	3.25	0.34	3.16	0.41	2.019	-	-	-

$p < .05^*$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 49 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$) นอกนั้นแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$; $\bar{X}=3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ เรื่องการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	3.38	0.94	3.04	1.01	3.44	1.06	3.681*	0.23*	0.12	0.11
2	4.44	0.56	3.27	1.28	3.44	1.06	8.076*	0.26*	0.38*	0.12
3	1.92	0.95	1.68	0.57	1.92	0.72	0.949	-	-	-
4	4.36	0.59	3.82	1.24	3.55	1.34	3.164*	0.08	0.17	0.25*
5	4.34	0.52	3.35	1.53	2.87	1.06	0.959	-	-	-
6	4.21	0.51	3.32	1.48	2.87	1.06	0.543	-	-	-
รวม	3.78	0.34	3.08	0.65	3.02	0.59	3.184*	0.06	0.14*	0.06

$p < .05^*$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 50 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) นอกจากนี้แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.08$; $\bar{X}=3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น(ม.1,ม.2, ม.3) และแรงงานมีความต้องการระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อยคือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ ติดต่อสื่อสาร ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อที่	ขนาดโรงเรียน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงเรียน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	3.30	0.92	2.88	1.62	3.55	1.34	1.910	-	-	-
2	3.38	0.94	3.06	1.41	2.87	1.06	1.308	-	-	-
3	2.61	1.51	2.96	1.65	3.38	1.59	2.283	-	-	-
4	4.13	0.58	3.15	1.55	3.55	1.34	6.223*	0.04	0.37*	0.33*
5	3.81	0.91	1.90	0.99	2.54	1.47	1.036	-	-	-
6	4.18	0.61	3.35	1.49	2.87	1.06	0.158	-	-	-
รวม	3.57	0.44	2.89	0.89	3.13	0.79	2.625	-	-	-

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 51 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$) นอกนั้นแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$; $\bar{X}=2.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่นเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสารเรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ และแรงงานสตรีมีความต้องการการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่ง เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำ เช่น เรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่ง เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่นเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือเรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย-ฝรั่ง เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับงานที่ทำเช่นเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						F	ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน		
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225			\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	3.97	0.69	4.56	1.17	3.59	1.50	0.838	-	-	-
2	4.29	0.73	3.38	1.68	3.44	1.06	0.936	-	-	-
3	3.22	0.65	4.45	1.20	3.59	1.50	2.503	-	-	-
4	3.79	0.77	4.35	0.99	4.22	0.69	0.107	-	-	-
5	3.46	0.61	4.08	1.45	3.59	1.50	3.451*	0.03	0.27*	0.24
6	4.44	0.56	3.37	1.26	3.44	1.06	4.475*	0.22*	0.26*	0.04
รวม	3.86	0.32	4.03	0.66	3.64	0.82	0.281	-	-	-

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 52 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกขนาดโรงงาน มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$; $\bar{X}=3.86$; $\bar{X}=3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศ ต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษาเช่น ประกาศเปิดสอนการสอนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวการเมือง

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศ ต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวในพระราชสำนัก และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข่าวบริการการศึกษา ข่าวบันเทิง

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศ ต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ราคาน้ำมันและแก๊ส, ราคาสินค้าบริโภคเป็นต้น ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ข่าวบริการการศึกษา ข่าวบันเทิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	2.47	0.66	3.65	1.46	2.84	1.27	0.846	-	-	-
2	4.54	0.59	3.86	1.49	3.59	1.50	2.668	-	-	-
3	4.36	0.48	4.55	0.95	4.22	0.69	2.133	-	-	-
4	4.23	0.79	3.15	1.58	3.44	1.06	0.438	-	-	-
5	2.47	0.66	3.65	1.46	2.84	1.27	0.846	-	-	-
6	2.35	0.77	3.21	1.39	3.06	1.25	2.900	-	-	-
รวม	3.40	0.33	3.68	0.64	3.33	0.59	1.822	-	-	-

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 53 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$) นอกนั้นแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$; $\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ และแรงงานมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือเรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และแรงงานมีความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือเรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ)โรคติดต่อ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม และแรงงานมีความต้องการการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย (โรคมะเร็ง ,เอชไอวี ฯลฯ)โรคติดต่อ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานเช่นอันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแรงงานสตรีมีความต้องการที่ไม่แตกต่างกันทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	4.04	1.24	3.15	1.26	2.87	1.06	2.069	-	-	-
2	3.60	0.82	3.25	0.86	3.44	1.06	0.048	-	-	-
3	4.38	0.57	2.93	1.32	2.87	1.06	1.557	-	-	-
4	2.19	1.45	3.36	1.23	2.97	1.12	11.270*	0.50*	0.43*	0.08
5	4.67	0.49	3.63	1.13	3.76	0.97	1.043	-	-	-
6	4.55	0.52	3.53	1.16	3.06	1.25	6.806*	0.28*	0.35*	0.07
รวม	3.91	0.39	3.31	0.62	3.16	0.51	7.920*	0.13*	0.21*	0.08

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 54 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) นอกนั้นแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$; $\bar{X}=3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่อง เทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการเสีษภามี

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่อง เทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการเสีษภามี เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องกฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิค การสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด, อ่านหนังสือไม่ออก เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องการเสีษภามี เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามขนาด
โรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องการเสียภาษี เรื่องเทคนิค
สะสมเงินออม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						F	ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน		
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225			\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	2.01	0.64	2.75	1.13	3.31	1.01	4.042*	0.04	0.26*	0.22
2	2.23	0.57	2.77	1.01	2.87	1.06	0.192	-	-	-
3	2.26	0.69	3.36	1.23	2.97	1.12	5.163*	0.29*	0.08	0.21
4	3.23	0.69	2.30	1.34	2.03	0.86	1.292	-	-	-
5	2.05	0.68	3.09	1.18	2.97	1.16	1.753	-	-	-
6	3.38	0.94	3.20	0.89	3.44	1.06	3.048*	0.19*	0.05	0.14
รวม	2.52	0.30	2.91	0.51	2.93	0.53	3.245*	0.09*	0.03	0.09*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 55 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกขนาด มีความต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$; $\bar{X}=2.91$; $\bar{X}=2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่ กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม) เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านกิจกรรมการพัฒนามูลคด จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	2.19	1.18	2.46	1.00	2.19	0.84	1.021	-	-	-
2	4.27	1.00	2.17	1.27	2.54	1.47	1.961	-	-	-
3	4.44	0.85	3.66	1.44	3.55	1.34	4.001*	0.01	0.28	0.29*
4	3.02	0.69	3.45	1.54	3.59	1.50	12.715*	0.26	0.57*	0.31*
5	3.20	0.68	1.93	0.72	2.03	0.86	4.053*	0.14	0.23*	0.10
6	4.46	0.83	3.58	1.09	3.69	1.23	1.502	-	-	-
รวม	3.59	0.46	2.87	0.50	2.93	0.59	0.048	-	-	-

$p < .05^*$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 56 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.93$) ส่วนแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$; $\bar{X}=2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น การบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงามการปลูกต้นไม้ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลายเช่นการบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) ฯลฯ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา ($\bar{X}=3.66$; $\bar{X}=3.58$) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น เทนนิส, บาสเกตบอล เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงามการปลูกต้นไม้

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนชั้นมัธยมศึกษา เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลายเช่นการบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิค) และมีความต้องการในระดับปานกลาง คือเรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่มเช่นปิงปอง, แบดมินตัน และแรงงานสตรีมีความต้องการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือเรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่นเทนนิส, บาสเกตบอล เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือเรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่นการบริหารร่างกาย(เดินแอโรบิก) ฯลฯ เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการศึกษา
จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน			
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225		F	\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
1	2.29	1.23	2.29	1.15	2.03	0.86	1.744	-	-	-
2	4.01	0.92	3.91	1.05	3.42	1.19	10.455*	0.12	0.42*	0.30*
3	1.81	0.90	2.14	1.02	2.19	1.02	0.949	-	-	-
4	4.50	0.66	3.48	1.39	3.76	1.18	0.275	-	-	-
5	3.37	1.17	3.24	1.29	2.84	1.53	1.799	-	-	-
6	2.98	1.20	2.60	1.28	2.19	1.02	9.933*	0.11	0.46*	0.35*
7	3.97	2.73	2.65	1.21	2.03	0.86	3.615*	0.33	0.45*	0.13
8	4.02	0.64	3.54	1.28	3.42	1.19	4.609*	0.22	0.06	0.28*
9	4.02	0.64	3.54	1.28	3.42	1.19	4.609*	0.06	0.22	0.28*

$p < .05^*$

ตารางที่ 57 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการศึกษา
จำแนกตามขนาดโรงงาน

ข้อที่	ขนาดโรงงาน						F	ความแตกต่างระหว่างขนาดโรงงาน		
	เล็ก N=301		กลาง N=284		ใหญ่ N=225			\bar{X}		
	\bar{X} (1)	S.D.	\bar{X} (2)	S.D.	\bar{X} (3)	S.D.		(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
10	4.29	0.59	3.50	1.39	3.76	1.18	0.346	-	-	-
11	3.87	1.17	3.22	1.71	3.95	1.37	4.656*	0.36*	0.13	0.24
12	4.24	0.68	3.36	1.29	3.76	1.18	2.049	-	-	-
13	4.32	0.93	3.53	1.59	3.44	1.59	1.204	-	-	-
รวม	3.67	0.35	3.15	0.68	3.09	0.55	5.815*	0.16*	-	0.15*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 57 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) ส่วนแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$; $\bar{X}=3.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน และเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือเรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆ ให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องทัศนศึกษาเช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ และมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงานและเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทางทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือเรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงานและเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนศึกษารสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์, นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี,วิทยุ (การศึกษาทางไกล) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือเรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์, นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆให้ในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนศึกษารสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่น ๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	3.45	3.29	3.17	3.25	3.37	3.36	2.85*	0.15	0.27*	0.19	0.07	0.08	0.27*	0.19	0.07	0.08	0.07	0.20	0.19	0.13	0.12	0.01
2	3.17	3.04	3.05	3.27	3.31	3.29	3.31*	0.13	0.12	0.11	0.15	0.12	0.01	0.23*	0.27*	0.25*	0.23*	0.27*	0.24*	0.04	0.01	0.02
3	3.91	4.02	3.86	3.72	3.88	3.83	3.32*	0.11	0.05	0.19	0.04	0.08	0.15	0.30*	0.14	0.19	0.01	0.14	0.04	0.16	0.11	0.05
4	3.59	3.59	3.49	3.44	3.41	3.42	2.96*	-	0.10	0.16*	0.18*	0.18*	0.10	0.16*	0.18*	0.18*	0.05	0.07	0.07	0.02	0.02	0.01
5	3.69	3.47	3.46	3.38	3.45	3.54	3.86*	0.22	0.23*	0.32*	0.24	0.15	0.01	0.09	0.02	0.07	0.08	0.01	0.08	0.07	0.16	0.09
6	2.68	2.73	2.81	2.86	2.77	2.78	1.966	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	3.31	3.03	3.11	3.22	3.14	3.13	2.90*	0.28*	0.19*	0.09	0.17*	0.18*	0.09	0.19	0.11	0.10	0.10	0.02	0.01	0.02	0.09	0.01
รวม	3.40	3.31	3.28	3.30	3.33	3.34	1.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 58 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$; $\bar{X}=3.34$; $\bar{X}=3.33$; $\bar{X}=3.31$; $\bar{X}=3.30$; $\bar{X}=3.28$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ และมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ และมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ และมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาของระบบโรงเรียน ด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และมีความต้องการในระดับปานกลางคือ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษาระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการการศึกษาระบบโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม															
	\bar{X}						F	\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	3.24	3.07	3.26	3.23	3.30	3.51	2.68*	0.17	0.03	0.01	0.06	0.28*	0.20	0.17	0.23*	0.45*	0.03	0.04	0.25	0.07	0.28*	0.21
2	3.61	3.59	3.71	3.67	3.93	3.91	2.47*	0.02	0.10	0.06	0.32*	0.30*	0.12	0.08	0.34*	0.32*	0.04	0.22	0.20	0.26*	0.24	0.02
3	1.86	1.75	1.88	1.85	1.90	1.77	0.82	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	4.20	4.08	3.67	3.98	3.93	3.83	3.09*	0.12	0.53*	0.22	0.27	0.37	0.41	0.10	0.15	0.26	0.31	0.26	0.15	0.05	0.15	0.11
5	3.96	3.65	3.30	3.40	3.62	3.62	3.84*	0.31	0.66*	0.57*	0.34	0.34	0.35	0.25	0.03	0.03	0.10	0.32	0.32	0.23	0.23	-
6	3.81	3.65	3.22	3.36	3.58	3.57	3.56*	0.16	0.59*	0.45	0.23	0.24	0.43	0.29	0.07	0.08	0.14	0.36	0.35	0.22	0.21	0.01
รวม	3.45	3.29	3.17	3.25	3.38	3.37	2.85*	0.15	0.27*	0.19	0.07	0.08	0.12	0.05	0.08	0.07	0.07	0.20	0.19	0.13	0.12	0.01

$p < .05^*$

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาของระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย(ม.4,ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่าน และเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาของระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย(ม.4,ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่าน และเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการศึกษขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3) เรื่องเรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6) เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร

ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	2.75	2.92	3.04	3.60	3.38	3.37	7.89*	0.16	0.28	0.85*	0.62*	0.62*	0.12	0.69*	0.46*	0.45	0.57*	0.34	0.33	0.23	0.23	0.01
2	3.38	3.18	2.85	2.99	3.12	3.28	3.13*	0.21	0.53*	0.39*	0.26	0.11	0.32*	0.19	0.05	0.10	0.13	0.27	0.42*	0.13	0.29*	0.16
3	2.59	2.73	2.73	3.10	3.14	3.15	3.17*	0.13	0.14	0.51	0.55*	0.56*	-	0.38	0.41	0.43	0.38	0.41	0.42*	0.03	0.05	0.02
4	3.52	3.37	3.42	3.80	3.74	3.75	2.85*	0.16	0.11	0.27	0.22	0.22	0.05	0.43*	0.38*	0.38*	0.38*	0.32*	0.33*	0.06	0.05	0.01
5	2.82	2.33	3.04	2.86	2.95	2.67	4.09*	0.49*	0.70*	0.53*	0.61*	0.34	0.70*	0.53*	0.61*	0.34	0.17	0.09	0.36	0.08	0.19	0.27
6	3.94	3.73	3.21	3.29	3.56	3.51	5.78*	0.22	0.73*	0.65*	0.39*	0.43	0.52*	0.43	0.17	0.21	0.08	0.35	0.31	0.27	0.22	0.04
รวม	3.17	3.04	3.05	3.27	3.31	3.29	3.31*	0.13	0.12	0.11	0.15	0.12	0.01	0.23*	0.27*	0.25*	0.23*	0.27*	0.24*	0.04	0.01	0.02

$p < .05^*$

จากตารางที่ 60 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$; $\bar{X}=3.29$; $\bar{X}=3.27$; $\bar{X}=3.17$; $\bar{X}=3.05$; $\bar{X}=3.04$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ และแรงงานมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงานเช่นการพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน และแรงงานมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงานเช่นการพิมพ์รายงาน,การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องวิธีสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้ คอมพิวเตอร์) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น ทำขนมเค้ก,ขนมไทย,ทำอาหารไทย-ฝรั่งเศส เรื่องวิธีดูแลและจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ เรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์) เรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้เช่นทำขนมเค้ก,ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส เรื่องวิดิโอแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำเช่นเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานเอกสาร ฯลฯ เรื่องการสร้างทักษะความชำนาญให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์เทคนิคการทำงานร่วมกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศต่างๆ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	4.33	4.40	4.00	3.83	4.01	3.99	4.47*	0.07	0.33	0.50*	0.33	0.34	0.40	0.57*	0.39*	0.41*	0.17	0.01	0.01	0.17	0.16	0.01
2	3.68	3.66	3.68	3.57	3.80	3.98	1.72	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	3.83	4.04	3.83	3.56	3.79	3.55	2.92*	0.21	-	0.26	0.04	0.28	0.21	0.48*	0.25	0.49*	0.26	0.03	0.28	0.23	0.01	0.24
4	4.22	4.31	4.11	4.10	4.02	3.96	2.84*	0.09	0.11	0.12	0.20	0.26*	0.20	0.20	0.29*	0.35*	0.01	0.09	0.15	0.08	0.15	0.07
5	3.72	3.93	3.82	3.56	3.73	3.57	1.72	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	3.69	3.76	3.75	3.67	3.91	3.91	1.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.91	4.02	3.86	3.72	3.88	3.83	3.32*	0.10	0.05	0.19	0.04	0.08	0.15	0.30*	0.14	0.19	0.15	0.01	0.04	0.16	0.11	0.05

$p < .05^*$

จากตารางที่ 61 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมทุกประเภทมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=4.02$; $\bar{X}=3.91$; $\bar{X}=3.88$; $\bar{X}=3.86$; $\bar{X}=3.83$; $\bar{X}=3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวบริการการศึกษา ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบริการการศึกษา ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวการเมือง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม															
	อาหาร (1)	สิงทอ (2)	\bar{X}				F	\bar{X}														
			ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่น ๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	3.02	3.31	3.00	2.99	2.89	2.80	2.39*	0.29	0.02	0.03	0.13	0.22	0.31	0.31*	0.42*	0.51*	0.01	0.11	0.20	0.10	0.20	0.09
2	4.42	3.93	3.97	3.94	4.02	4.01	2.25*	0.49	0.45	0.48*	0.40	0.41	0.05	0.02	0.10	0.08	0.03	0.05	0.03	0.08	0.07	0.01
3	4.54	4.56	4.30	4.27	4.36	4.35	3.48*	0.02	0.24*	0.28*	0.18*	0.20*	0.26*	0.29*	0.20*	0.21*	0.03	0.06	0.05	0.09	0.08	0.01
4	3.52	3.45	3.65	3.51	3.67	3.95	2.65*	0.07	0.13	0.01	0.15	0.43	0.20	0.06	0.22	0.50*	0.14	0.02	0.29	0.16	0.44*	0.28
5	3.02	3.31	3.00	2.99	2.89	2.80	2.39*	0.29	0.02	0.03	0.13	0.22	0.31	0.31*	0.42*	0.51*	0.01	0.11	0.20	0.10	0.20	0.09
6	3.04	3.00	3.01	2.90	2.67	2.62	3.12*	0.04	0.03	0.14	0.37*	0.41*	0.01	0.10	0.33*	0.38*	0.11	0.34*	0.39*	0.24	0.28*	0.04
รวม	3.59	3.59	3.46	3.44	3.41	3.42	2.96*	-	0.10	0.16*	0.18*	0.17*	0.10	0.15*	0.17*	0.17*	0.05	0.07	0.07	0.02	0.01	0.01

$p < .05^*$

จากตารางที่ 62 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหารและสิ่งทอ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้เคมี อุตสาหกรรมอื่น ๆ โลหะ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$; $\bar{X}=3.44$; $\bar{X}=3.42$; $\bar{X}=3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหารมีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน และแรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะมีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา นอกระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆมีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา นอกระบบโรงเรียนด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคร้าย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องหลักการบริโภคอาหารอย่างถูกหลักอนามัย และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อมเรื่องความสำคัญวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	3.02	3.31	3.00	2.99	2.89	2.80	2.39*	0.29	0.02	0.03	0.13	0.22	0.31	0.31*	0.42*	0.51*	0.01	0.11	0.20	0.10	0.20	0.09
2	4.42	3.93	3.97	3.94	4.02	4.01	2.25*	0.49	0.45	0.48*	0.40	0.41	0.05	0.02	0.10	0.08	0.03	0.05	0.03	0.08	0.07	0.01
3	4.54	4.56	4.30	4.27	4.36	4.35	3.48*	0.02	0.24*	0.28*	0.18*	0.20*	0.26*	0.29*	0.20*	0.21*	0.03	0.06	0.05	0.09	0.08	0.01
4	3.52	3.45	3.65	3.51	3.67	3.95	2.65*	0.07	0.13	0.01	0.15	0.43	0.20	0.06	0.22	0.50*	0.14	0.02	0.29	0.16	0.44*	0.28
5	3.02	3.31	3.00	2.99	2.89	2.80	2.39*	0.29	0.02	0.03	0.13	0.22	0.31	0.31*	0.42*	0.51*	0.01	0.11	0.20	0.10	0.20	0.09
6	3.04	3.00	3.01	2.90	2.67	2.62	3.12*	0.04	0.03	0.14	0.37*	0.41*	0.01	0.10	0.33*	0.38*	0.11	0.34*	0.39*	0.24	0.28*	0.04
รวม	3.59	3.59	3.46	3.44	3.41	3.42	2.96*	-	0.10	0.16*	0.18*	0.17*	0.10	0.15*	0.17*	0.17*	0.05	0.07	0.07	0.02	0.01	0.01

$p < .05^*$

จากตารางที่ 63 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$; $\bar{X}=3.54$) นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรม สิ่งทอ, ไม้, โลหะ และเคมี มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$; $\bar{X}=3.46$; $\bar{X}=3.45$; $\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียนด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และแรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสี่ยภาษี

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสียดาย

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน และมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการเสียดาย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษจากระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการการศึกษจากระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้เรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคสะสมเงินออม ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	2.26	2.50	2.89	2.94	2.61	2.50	7.35*	0.24	0.63*	0.68*	0.35*	0.24	0.39*	0.44	0.11	-	0.04	0.28	0.39	0.32	0.44*	0.11
2	2.49	2.63	2.64	2.66	2.59	2.57	0.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	2.77	2.80	2.93	2.97	2.74	2.86	0.91	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	2.78	2.69	2.32	2.51	2.67	2.44	2.85*	0.09	0.46*	0.27	0.11	0.34*	0.37*	0.19	0.03	0.25	0.19	0.35*	0.12	0.16	0.06	0.22
5	2.32	2.51	2.78	2.82	2.69	2.79	3.69*	0.18	0.46*	0.50*	0.36*	0.47*	0.27	0.32	0.18	0.28	0.04	0.09	0.01	0.14	0.03	0.10
6	3.45	3.25	3.28	3.23	3.31	3.51	1.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.68	2.73	2.81	2.86	2.77	2.78	1.97	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

จากตารางที่ 64 แสดงว่าแรงงานสตรีในทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.86$; $\bar{X}=2.78$; $\bar{X}=2.77$; $\bar{X}=2.73$; $\bar{X}=2.68$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ (พุทธ, คริสต์, อิสลาม)

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียนด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัด เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญแต่ละจังหวัด เรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย เรื่องหน้าที่กิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้ คือ เรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ เรื่องศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่างๆ เรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา
ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
1	2.26	2.23	2.28	2.36	2.25	2.30	0.32	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3.43	2.88	3.16	2.94	3.07	2.93	1.97	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	4.05	3.91	3.69	4.01	3.92	3.88	1.09	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	3.31	3.04	3.39	3.51	3.33	3.33	1.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	2.70	2.26	2.45	2.40	2.42	2.39	2.64*	0.45*	0.25	0.31	0.28	0.31	0.20	0.14	0.16	0.13	0.06	0.03	0.06	0.02	0.01	0.03
6	4.12	3.88	3.73	4.10	3.84	3.95	2.40*	0.25	0.40*	0.02	0.28*	0.17	0.15	0.23	0.03	0.07	0.38*	0.11	0.22	0.26*	0.15	0.11
รวม	3.31	3.03	3.12	3.22	3.14	3.13	2.90*	0.28*	0.19*	0.09	0.17*	0.18*	0.09	0.19*	0.11	0.10	0.10	0.02	0.01	0.08	0.09	0.01

$p < .05^*$

จากตารางที่ 65 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$; $\bar{X}=3.22$; $\bar{X}=3.14$; $\bar{X}=3.13$; $\bar{X}=3.12$; $\bar{X}=3.03$) พิจารณารายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง, แบดมินตัน เรื่องการอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรมการแต่งกาย มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่นเทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่นเทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่นเทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้งเช่นเทนนิส, บาสเกตบอล

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเฉพาะอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ เรื่องฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพเช่นอบรมการแต่งกาย,มารยาทการพูดในห้องประชุม เรื่องฝึกทักษะเล่นกีฬาในร่ม และแรงงานสตรีมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังเรื่องต่อไปนี้ คือ เรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม การปลูกต้นไม้ เรื่องเรียนขับรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร	สิ่งทอ	ไม้	เคมี	โลหะ	อื่น ๆ		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)																	
1	2.46	2.18	2.11	2.25	2.20	2.14	1.391	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3.99	4.15	3.72	3.64	3.89	3.53	6.29*	0.16	0.27	0.35	0.10	0.46*	0.43*	0.51*	0.26	0.62*	0.08	0.17	0.19	0.25	0.11	0.36
3	1.72	1.92	2.08	2.19	2.11	2.05	3.46*	0.19	0.36*	0.46*	0.39*	0.33	0.17	0.27	0.19	0.13	0.11	0.03	0.03	0.08	0.14	0.06
4	4.22	3.95	3.82	3.75	3.95	3.99	2.25*	0.27	0.40*	0.47*	0.27	0.23	0.13	0.20	-	0.04	0.07	0.13	0.17	0.20	0.24	0.04
5	3.52	3.19	2.98	3.21	3.19	2.99	2.45*	0.33	0.54*	0.32	0.33*	0.53*	0.21	0.02	-	0.20	0.23	0.21	0.01	0.02	0.22	0.20
6	2.66	2.78	2.50	2.49	2.69	2.67	1.12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	3.33	3.09	2.62	2.58	3.25	2.93	3.25*	0.24	0.72*	0.75*	0.09	0.41	0.47	0.51*	0.15	0.16	0.03	0.63*	0.31	0.66*	0.34	0.32
8	3.77	3.90	3.64	3.69	3.64	3.51	1.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	3.77	3.90	3.64	3.69	3.64	3.51	1.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	4.15	3.83	3.75	3.71	3.91	3.86	2.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p < .05^*$

ตารางที่ 66 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ ของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม						F	ความแตกต่างระหว่างประเภทอุตสาหกรรม														
	\bar{X}							\bar{X}														
	อาหาร (1)	สิ่งทอ (2)	ไม้ (3)	เคมี (4)	โลหะ (5)	อื่นๆ (6)		(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(1)-(6)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(2)-(6)	(3)-(4)	(3)-(5)	(3)-(6)	(4)-(5)	(4)-(6)	(5)-(6)
11	3.69	3.65	3.83	3.92	3.66	3.25	3.45*	0.24	0.72*	0.75*	0.09	0.41	0.47	0.51*	0.15	0.16	0.03	0.63*	0.31	0.66*	0.34	0.32
12	3.91	3.78	3.65	3.73	3.86	3.84	0.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	4.02	3.98	3.42	3.74	3.92	3.67	3.00*	0.04	0.60*	0.28	0.10	0.35	0.57*	0.24	0.06	0.31	0.32	0.51*	0.26	0.18	0.07	0.25
รวม	3.48	3.41	3.21	3.28	3.38	3.23	3.92*	0.07	0.27*	0.20*	0.10	0.25*	0.19*	0.13	0.03	0.18*	0.06	0.17*	0.02	0.10	0.05	0.15*

$p < .05^*$

จากตารางที่ 66 แสดงว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีในทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$; $\bar{X}=3.41$; $\bar{X}=3.38$; $\bar{X}=3.28$; $\bar{X}=3.23$; $\bar{X}=3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องทัศนศึกษาเช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่างๆตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์, นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่างๆให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทางทีวี,วิทยุ (การศึกษาทางไกล) และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องเชิญวิทยากร(อาจารย์,นักวิชาการ)มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ เรื่องทัศนศึกษาเช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ใน โรงอาหาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสารให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทางทีวี,วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ใ้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี,วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ใ้ในโรงงาน และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี,วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) และมีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่างๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ใ้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่อง

จัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทางทีวี,วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน,นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

แรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน เรื่องจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน,โปสเตอร์ให้ความรู้ต่างๆ เรื่องจัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องทัศนศึกษาเช่นไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร(มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้ในโรงงาน เรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องจัดให้มีบอร์ดความรู้ในโรงอาหาร และมีความต้องการวิธีการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี,วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) และแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับน้อย คือ เรื่องเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ,แบบเรียน, นิตยสารมาอ่านเอง เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าโดยภาพรวมแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังเรื่องต่อไปนี้ คือ เรื่องเชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้งาน เรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด เรื่องจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทางทีวี, วิทยุ(การศึกษาทางไกล) เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน เรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องทัศนศึกษา เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนจรสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของพนักงาน) ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน 54 คน เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวน 54 คน เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า

1) จากข้อคำถามที่ว่า โรงงานของท่านมีนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีหรือไม่ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 67 จำนวนและร้อยละของนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับแรงงานสตรี

นโยบายการจัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงงานที่มีนโยบายการจัดการศึกษา	42	77.78
2. โรงงานที่ไม่มีนโยบายจัดการศึกษา	12	22.22
รวม	54	100

จากตารางที่ 67 พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่มีนโยบายการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานสตรี มีจำนวน 42 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีนโยบายการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานสตรี มีจำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.22

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) จากข้อคำถามที่ว่า เหตุใดโรงงานของท่านจึงไม่มีนโยบายในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบให้แก่แรงงานสตรี ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 68 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่ไม่มีนโยบายจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

สาเหตุที่ไม่มีจัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
---------------------------	-------	--------

1.สิ้นเปลืองงบประมาณของโรงงาน	2	16.67
2.ไม่คุ้มกับการลงทุนจัดกิจกรรมการศึกษา เช่น แรงงานสตรีไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่จัดให้	8	66.66
3.ไม่เห็นความจำเป็นในการจัดการศึกษา	2	16.67
รวม	12	100

จากตารางที่ 68 พบว่าสาเหตุที่ไม่มีจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี มี 8 คิดเป็นร้อยละ 66.66 ให้ความเห็นว่าเป็นการไม่คุ้มกับการลงทุนจัดกิจกรรมการศึกษา เช่น แรงงานสตรีไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่จัดให้ นอกนั้นมี 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 เห็นว่าสิ้นเปลืองงบประมาณของโรงงาน และมี 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ไม่เห็นความจำเป็นในการจัดการศึกษา

3)เหตุใดโรงงานของท่านจึงมีนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดยแสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 69 จำนวนและร้อยละของสาเหตุการจัดการศึกษา สำหรับแรงงานสตรี

3)สาเหตุที่จัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.เป็นการตอบแทนแรงงานสตรีที่ทำงานให้แก่โรงงาน	4	9.52
2.เป็นความรับผิดชอบทางสังคมที่โรงงานควรมีให้แก่แรงงานสตรี	17	40.48
3.แรงงานสตรีเมื่อได้รับการพัฒนามากขึ้น โรงงานจะได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นด้วย เช่น แรงงานมีความชำนาญมากขึ้น ฯลฯ	21	50
รวม	42	100

จากตารางที่ 69 พบว่าสาเหตุที่มีนโยบายจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี มี 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.52 เห็นว่าแรงงานสตรีเมื่อได้รับการพัฒนามากขึ้น โรงงานจะได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นด้วย เช่น แรงงานมีความชำนาญงานมากขึ้น ฯลฯ มี 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.48 เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบทางสังคมที่โรงงานควรมีให้แก่แรงงานสตรี มี 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.52 เห็นว่าเป็นการตอบแทนแรงงานสตรีที่ทำงานให้แก่โรงงาน

4) จากข้อคำถามที่ว่า ถ้ามีการจัดกิจกรรมการศึกษาแล้ว หน่วยงานใดเป็นผู้จัดการศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 70 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่จัดการศึกษา ให้แก่แรงงานสตรี

หน่วยงานที่จัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงงานเป็นผู้จัดการศึกษาเอง	2	3.70
2. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด	23	42.59
3. อุตสาหกรรมประจำจังหวัด	5	9.26
4. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัด	24	40.68
รวม	54	100

จากตารางที่ 70 พบว่าโรงงานเป็นผู้จัดการศึกษาเองมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 23 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 54.76 อุตสาหกรรมประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 5 โรงงาน คิดเป็น

ร้อยละ 11.90 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 24 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44.44

5) จากข้อคำถามที่ว่า ท่านต้องการให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการศึกษา สนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่โรงงานอย่างไรบ้าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตาราง ประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 71 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่จัดการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่โรงงาน สตรี

หน่วยงานกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา		
1. ต้องการให้หน่วยงานจัดบุคลากรคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่ โรงงาน	27	50
2. ต้องการให้หน่วยงานกำหนดหลักสูตรและรูปแบบการศึกษาที่หลากหลายเพื่อ แรงงานสตรีจะสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการทำงานของตนได้มากขึ้น	17	31.48
3. ต้องการให้หน่วยงานสนับสนุนการจ่ายผลประโยชน์คืน โรงงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลด หย่อนภาษี	10	18.52
รวม	54	100

จากตารางที่ 71 พบว่าหน่วยงานกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่าโรงงาน ต้องการให้หน่วยงานจัดบุคลากรคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่โรงงาน มีจำนวน 27 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50 โรงงานต้องการให้หน่วยงานกำหนดหลักสูตรและรูปแบบการศึกษาที่หลากหลาย

หลายเพื่อแรงงานสตรีจะสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการทำงานของตนได้มากขึ้น มีจำนวน 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.48 โรงงานต้องการให้หน่วยงานสนับสนุนการจ่ายผลประโยชน์คืนโรงงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี มีจำนวน 10 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18.52

6) จากข้อคำถามที่ว่าถ้าโรงงานไม่ได้เป็นผู้จัดการศึกษา ทางโรงงานสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่แรงงานสตรีและหน่วยงานที่จะมาจัดการศึกษาได้อย่างไร ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็น โดยแสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 72 จำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงงาน

การมีส่วนร่วมจัดการศึกษาของโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ใช้สถานที่จัดกิจกรรมการศึกษาภายในโรงงาน	2	3.70
2. สนับสนุนงบประมาณการศึกษาบางส่วนให้แก่แรงงานสตรี	2	3.70
3. จัดเวลาให้แรงงานสตรีได้เรียนอย่างสะดวก	15	27.79
4. จัดเจ้าหน้าที่และบุคลากรโรงงานสนับสนุนการจัดการศึกษา	2	3.70
5. ส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน	33	61.11
รวม	54	100

จากตารางที่ 72 พบว่าโรงงานสามารถให้ใช้สถานที่จัดกิจกรรมการศึกษาภายในโรงงานมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 โรงงานสามารถสนับสนุนงบประมาณการศึกษาบางส่วนให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 โรงงานสามารถจัดเวลาให้แรงงานสตรีได้เรียนอย่างสะดวกมีจำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 27.79 โรงงานสามารถจัดเจ้าหน้าที่และบุคลากรโรงงานสนับสนุนการจัดการศึกษามีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 โรงงานสามารถส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน มีจำนวน 33 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 61.11

7)จากข้อความที่ว่า โรงงานของท่านมีรูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีอย่างไร ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 73 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.จัดบริการแนะนำให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ให้แก่แรงงานสตรี เช่น ปัญหาในการทำงาน ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน	2	3.70
2.การจัดฝึกอบรมภายในโรงงาน	2	3.70
3.การส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ส่งไปอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัด	33	61.11
4.การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดทำวารสารโรงงาน, จัดบอร์ดความรู้ข่าวสาร	12	22.22
5.จัดมุมอ่านหนังสือประจำจุดต่าง ๆ ในโรงงาน	5	9.26
รวม	54	100

จากตารางที่ 73 พบว่าโรงงานมีรูปแบบการจัดบริการแนะนำให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ให้แก่แรงงานสตรีเช่นปัญหาในการทำงาน,ปัญหาครอบครัว,ปัญหาการเงินมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 มีรูปแบบการจัดฝึกอบรมภายในโรงงานมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 มีรูปแบบการการส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ส่งไปอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัดมีจำนวน 33 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 61.11 มีรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดทำวารสารโรงงาน,จัดบอร์ดความรู้ข่าวสารมีจำนวน 5 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 9.26

8)จากข้อคำถามที่ว่า โรงงานของท่านเคยมีการจัดฝึกอบรมในโรงงาน เรื่องใดบ้าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 74 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาที่จัดอบรมในโรงงานให้แก่แรงงานสตรี

เนื้อหาที่จัดอบรมในโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
1.ความปลอดภัยในการทำงาน	20	37.03
2.ทักษะเทคนิคในการทำงาน	12	22.22
3.ความรู้การรักษาสภาพอนามัยและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน	12	22.22
4.กฎหมายแรงงาน	3	5.56
5.ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ , การออมเงิน	7	12.96
รวม	54	100

จากตารางที่ 74 เนื้อหาการฝึกอบรมภายในโรงงาน พบว่า เรื่องความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวน 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.03 ทักษะเทคนิคในการทำงานมีจำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสภาพอนามัยและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมีจำนวน 12 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 22.22 กฎหมายแรงงานมีจำนวน 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ , การออมเงินมีจำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.96

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9)จากข้อคำถามที่ว่า โรงงานของท่านเคยมีการจัดส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน
เรื่องใดบ้าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 75 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาที่จัดอบรมภายนอกโรงงานให้แก่แรงงานสตรี

เนื้อหาที่จัดอบรมภายนอกโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
1.ความปลอดภัยในการทำงาน	10	18.52
2.ทักษะและเทคนิคในการทำงาน	23	42.59
3.กฎหมายแรงงาน	1	1.85
4.สุขภาพอนามัยและการป้องกันอันตรายในการทำงาน	6	11.11
5.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงาน เช่นการวางแผนครอบครัว ฯลฯ	12	22.22
รวม		

จากตารางที่ 75 เนื้อหาการฝึกอบรมภายนอกโรงงาน พบว่าเรื่องความปลอดภัย
ในการทำงานมีจำนวน 10 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ทักษะและเทคนิคในการทำงานมี
จำนวน 23 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 42.59 กฎหมายแรงงานมีจำนวน 1 โรงงาน คิดเป็นร้อย
ละ 1.85 สุขภาพอนามัยและการป้องกันอันตรายในการทำงานมีจำนวน 6 โรงงาน คิดเป็นร้อย
ละ 11.11 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงาน เช่นการวางแผนครอบครัว
ฯลฯมีจำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.22

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10)จากข้อคำถามที่ว่า ท่านต้องการให้มีหลักสูตรเนื้อหาการศึกษา สำหรับแรงงานสตรี อย่าง
ไรบ้าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง

ตารางที่ 76 จำนวนและร้อยละของหลักสูตรเนื้อหาที่จัดอบรมให้แก่แรงงานสตรี

หลักสูตรเนื้อหาการศึกษาที่จัด	จำนวน	ร้อยละ
-------------------------------	-------	--------

1.การคำนวณ, ภาษาอังกฤษ, ภาษาจีน, ญี่ปุ่น เพื่อการสื่อสาร	5	9.26
2.ความรู้ทักษะในการผลิตและการเพิ่มผลผลิต	36	66.67
3.ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย เช่น การวางแผนครอบครัว	9	16.67
4.กฎหมายแรงงาน, การรักษาสีสิ่งแวดล้อม	3	5.56
5.กีฬา กิจกรรมนันทนาการ	1	1.85
รวม	54	100

จากตารางที่ 76 หลักสูตรเนื้อหาที่โรงงานต้องการ พบว่าเรื่องการคำนวณ, ภาษาอังกฤษ, ภาษาจีน, ญี่ปุ่น เพื่อการสื่อสารมีจำนวน 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.26 ความรู้ทักษะในการผลิตและการเพิ่มผลผลิตมีจำนวน 36 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย เช่น การวางแผนครอบครัวมีจำนวน 9 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 กฎหมายแรงงาน, การรักษาสีสิ่งแวดล้อมมีจำนวน 3 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 5.56 กีฬาและกิจกรรมนันทนาการมีจำนวน 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.85

11) จากข้อความที่ว่า โรงงานของท่านมีวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีอย่างไร ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 77 จำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์การจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์การจัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.เพื่อให้แรงงานสตรีเกิดทักษะความชำนาญในการทำงาน	21	50
2.เพื่อให้แรงงานสตรีมีความสามารถในการสื่อสาร เกี่ยวกับการทำงาน	13	30.95
3.เพื่อเป็นสวัสดิการทางการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี	8	19.05
รวม	42	100

จากตารางที่ 77 วัตถุประสงค์การจัดการศึกษาของโรงงาน พบว่าเพื่อให้แรงงานสตรีเกิดทักษะความชำนาญในการทำงาน มี 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50 มี 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 มี 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 19.05 เพื่อให้แรงงานสตรีมีความสามารถในการสื่อสาร เกี่ยวกับการทำงาน

12) จากข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าแรงงานสตรีควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษาในด้านใดบ้าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็น โดยแสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 78 จำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมของแรงงานสตรี ในการจัดการศึกษา

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี	จำนวน	ร้อยละ
1. ต้องการให้แรงงานสตรีให้ความร่วมมือ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัด	45	83.33
2. ต้องการให้แรงงานสตรีเตรียมอุปกรณ์การเรียน	2	3.71
3. ต้องการให้แรงงานสตรีมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการศึกษา	7	12.96
รวม	54	100

จากตารางที่ 78 พบว่าโรงงานต้องการให้แรงงานสตรีให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัดมีจำนวน 45 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ต้องการให้แรงงานสตรี

เตรียมอุปกรณ์การเรียนมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.71 ต้องการให้แรงงานสตรีมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการศึกษามีจำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.96

13)จากข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าเมื่อแรงงานสตรีได้รับการศึกษาแล้ว โรงงานของท่านจะได้รับประโยชน์หรือไม่ อย่างไร ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 79 จำนวนและร้อยละของผลประโยชน์ที่โรงงานได้จากการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

ผลประโยชน์ในการจัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.ทำให้แรงงานสตรีมีความชำนาญในการทำงานมากขึ้น	30	55.56
2.ทำให้แรงงานสตรีมีความรักในองค์กรที่ตนทำงานมากขึ้น	2	3.70
3.ทำให้ผลงานที่แรงงานสตรีทำมีประสิทธิภาพมากขึ้น	12	22.22
4.คุณภาพชีวิตของแรงงานสตรีดีขึ้น	10	18.52
รวม	54	100

จากตารางที่ 79 พบว่าประโยชน์ที่ได้ คือทำให้แรงงานสตรีมีความชำนาญในการทำงานมากขึ้นมีจำนวน 30 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ทำให้แรงงานสตรีมีความรักในองค์กรที่ตนทำงานมากขึ้นมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ทำให้ผลงานที่แรงงานสตรีทำมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีจำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.22 คุณภาพชีวิตของแรงงานสตรีดีขึ้นมีจำนวน 10 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18.52

14)จากข้อคำถามที่ว่า ท่านประสบปัญหาใด ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 80 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

ปัญหาในการจัดการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.แรงงานสตรีไม่ให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษา	50	92.59
2.ขาดความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่จากหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี	4	7.41
รวม	54	100

จากตารางที่ 80 พบว่าแรงงานสตรีไม่ให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษา มีจำนวน 50 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 92.59 ขาดความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่จากหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรีมีจำนวน 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.41

15) จากข้อคำถามที่ว่า ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง ดังนี้ ตารางที่ 81 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดกิจกรรมการอบรมต่าง ๆ โดยเน้นให้ความสำคัญของแรงงานสตรี เป็นสำคัญ เช่น การให้โอกาสและรับฟังความคิดเห็นของแรงงานสตรี	10	18.52
2. ส่งเสริมรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษาที่ก่อให้เกิดความรักสามัคคีในองค์กรและหน่วยงานที่ทำงาน	2	3.70
3. ควรจัดหาเอกสาร สื่อการเรียนที่ทันสมัย น่าสนใจ	2	3.70
4. จัดทำสื่อการเรียนที่ทันสมัยส่งเสริมและก่อให้เกิดความชำนาญในงานที่ทำ	5	9.26
5. ต้องการให้หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงงาน ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานให้มากขึ้น เช่น การจัดทำสื่อการเรียน จัดทำเอกสารการเรียนให้ความรู้สำหรับแรงงานสตรีในโรงงาน ส่งบุคลากรผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาปัญหาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน	3	5.56
6. จัดหาเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมตรงตามความต้องการ และสภาพปัญหาในปัจจุบันของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม	15	27.78
7. เนื้อหาความรู้ที่จัด ควรมีเนื้อหาที่กระชับรัด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรวดเร็ว	10	18.52
8. เนื้อหาที่จัดสอน ควรเน้นเรื่องเกี่ยวกับงานอุตสาหกรรม การพัฒนาความชำนาญในงานที่ทำให้แก่แรงงานสตรี	7	12.96
รวม	54	100

จากตารางที่ 81 พบว่าควรจัดกิจกรรมการอบรมต่าง ๆ โดยเน้นให้ความสำคัญของ
 แรงงานสตรีเป็นสำคัญ เช่น การให้โอกาสและรับฟังความคิดเห็นของแรงงานสตรีมีจำนวน 10
 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ควรส่งเสริมรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษาที่ก่อให้เกิดความ
 รักสามัคคีในองค์กรและหน่วยงานที่ทำงานมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ควร
 จัดหาเอกสาร สื่อการเรียนที่ทันสมัย น่าสนใจมีจำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.70 จัด
 หาสื่อการเรียนที่ทันสมัยส่งเสริมและก่อให้เกิดความชำนาญในงานที่ทำมีจำนวน 5 โรงงาน คิด
 เป็นร้อยละ 9.26 ต้องการให้หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการจัดการ
 ศึกษาในโรงงาน ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานให้มากขึ้น เช่น
 การจัดทำสื่อการเรียน จัดทำเอกสารการเรียนให้ความรู้สำหรับแรงงานสตรีในโรงงาน ส่ง
 บุคคลากรผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาปัญหาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน เป็นต้นมีจำนวน 3
 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.56 จัดหาเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมตรงตามความต้องการ และ
 สภาพปัญหาในปัจจุบันของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมมีจำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อย
 ละ 27.78 เนื้อหาความรู้ที่จัด ควรมีเนื้อหาที่กระชับรัด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ผู้เรียน
 สามารถนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรวดเร็วมีจำนวน 10 โรงงาน คิด
 เป็นร้อยละ 18.52 และเนื้อหาที่จัดสอน ควรเน้นเรื่องเกี่ยวกับงานอุตสาหกรรม การพัฒนา
 ความชำนาญในงานที่ทำให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.96

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

16) จากข้อความที่ว่า สถานที่ที่โรงงานของท่านใช้จัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีคือสถานที่ใด ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นโดย แสดงในรูปตารางประกอบคำอธิบาย ได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 82 จำนวนและร้อยละของสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการศึกษา

สถานที่ที่โรงงานอุตสาหกรรมใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดที่ศูนย์การเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม	17	31.48
2. จัดที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน	28	51.85
3. จัดที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	9	16.67
รวม	54	100

จากตารางที่ 82 พบว่าโรงงานส่วนใหญ่ 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.48 จัดที่ศูนย์การเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม มีโรงงาน 28 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 51.85 จัดที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน มีโรงงาน 9 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 จัดที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 สรุปแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ดังนี้

แนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษา 9 ประการ

- 1.นโยบายการจัดการศึกษา
- 2.หน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษา
- 3.การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงงาน
- 4.รูปแบบและเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการศึกษา
- 5.วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการศึกษา
6. การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี
- 7.ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 8.ปัญหาในการจัดกิจกรรมการศึกษา
- 9.สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ใน 7 ด้าน และวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม

3. นำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวน 810 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ผู้บริหาร ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือ เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาของแรงงานสตรี ในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้คือ ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานภาพทั่วไปของโรงงาน เป็นลักษณะการให้เลือกตอบและเติมคำ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามถึงความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษา ทั้ง 7 ด้าน และความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

แบบสอบถามได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 810 ฉบับ จาก 1,134 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 71.43 ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบปลายเปิด เพื่อสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีใน โรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวน 54 คน เกี่ยวกับลักษณะการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของแรงงานสตรี และสภาพทั่วไปของโรงงาน โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา และเนื้อหาการศึกษา

7 ด้าน จำแนกอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม

แบบสอบถามตอนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของความต้องการการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาและเนื้อหาการศึกษา 7 ด้าน โดยใช้ ค่าF-testและทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาแล้ว นำเสนอในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรีใน โรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของแรงงานสตรี และสภาพทั่วไปของโรงงาน

1. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 810 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 25-34 ปี รองลงมา มีอายุดังนี้ อายุ 15-24 ปี อายุ 35-44 ปี และ อายุ 45 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมา มีการศึกษาดังนี้ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช . ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ป.ว.ส. และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

3. รายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนดังนี้ รายได้ในช่วงที่ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท และ รายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป

4. สถานภาพสมรส แรงงานสตรีส่วนใหญ่มีสามีแล้ว รองลงมา มีสถานภาพดังนี้ เป็นโสด หม้าย และหย่าร้าง

5. ขนาดโรงงาน แรงงานสตรีส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในโรงงานขนาดเล็ก รองลงมาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดดังนี้ ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

6. ประเภทอุตสาหกรรม แรงงานสตรีส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมโลหะมากที่สุด รองลงมาอยู่ในอุตสาหกรรมดังนี้ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมอื่น ๆ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมอาหาร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษา และเนื้อหาการศึกษา 7 ด้าน ของแรงงานสตรี จำนวน 810 คนในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก แบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

ก. ความต้องการเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านต่างๆโดยภาพรวมแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง และเกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวม แรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนเนื้อหาการศึกษา 7 ด้าน มีด้านที่แรงงานสตรีต้องการมาก คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่างๆ รองลงมาแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านสังคม และเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ในส่วนวิถีจัดการศึกษา มีวิถีจัดการศึกษาแบบที่ให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนไว้ในโรงงานเป็นวิธีที่แรงงานสตรีต้องการในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง

- เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

- เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

- เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้ มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

- เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มสถานภาพสมรส มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มสถานภาพสมรส มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

- เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีกลุ่มโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นกลุ่มโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความต้องการระดับปานกลาง เกี่ยวกับวิถีจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีกลุ่มโรงงานขนาดเล็กมีความต้องการอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นกลุ่มโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความต้องการระดับปานกลาง

- เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม มีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

1. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อที่แรงงานสตรีมีความต้องการมาก คือ เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร และเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

1.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุ มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร

1.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า ม. ต้น มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

การพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสารเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสารเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น เรื่องการเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร เรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อติดต่อสื่อสารเรื่องการพูดฟังอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสาร

2. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อที่แรงงานสตรีมีความต้องการมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

2.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

2.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า ม. ต้น มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

ม. ต้น มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

ม.ปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ส. มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

2.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

10,001-15,000 บาท มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ เรื่องการเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน

2.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มสถานภาพสมรสมีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

โสด มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

หย่าร้าง มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

หม้าย มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

2.5 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดเล็กมีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการในระดับปานกลาง

ขนาดเล็ก มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

ขนาดกลาง มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

ขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

2.6 เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมอาหาร และสิ่งทอ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมไม้ อุตสาหกรรมอื่นๆ โลหะ เคมี มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้เสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน

3. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านที่แรงงานสตรีมีความต้องการมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

3.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการ ข้าราชการเมือง ข้าราชการในพระราชสำนัก

3.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ต่ำกว่าม.ต้น มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการเมือง ข้าราชการเมือง ข้าราชการด้านการศึกษิต่างๆ ข้าราชการในพระราชสำนัก

ม.ต้น มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการเมือง ข้าราชการเมือง ข้าราชการด้านการศึกษิต่างๆ ข้าราชการในพระราชสำนัก

ม.ปลายหรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการเมือง ข้าราชการเมือง ข้าราชการด้านการศึกษิต่างๆ ข้าราชการในพระราชสำนัก

อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ส. มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการเมือง ข้าราชการในพระราชสำนัก

ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการประจำวัน ข้าราชการเมือง ข้าราชการเมือง ข้าราชการด้านการศึกษิต่างๆ ข้าราชการในพระราชสำนัก

3.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ ข้าราชการเมือง

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ

10,001-15,000 บาท มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ ข้าราชการเมือง

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการประจำวัน

3.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มสถานภาพสมรสมีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

โสด มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

หย่าร้าง มีความต้องการด้านให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

หม้าย มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก

3.5 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในทุกกลุ่มขนาดโรงงานมีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ขนาดเล็ก มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง

ขนาดกลาง มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวในพระราชสำนัก

ขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวในพระราชสำนัก

3.6 เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวบริการด้านการศึกษาต่างๆ ข่าวในพระราชสำนัก

4. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน และเรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

4.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไปมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีกลุ่มอายุ 15-24 ปี , อายุ 25-34 ปี , อายุ 35-44 ปี มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

4.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ศ. ,ปริญญาตรีขึ้นไปมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีในกลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ,ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ,มัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า.ต้น มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

ม.ต้น มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

ม.ปลายหรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย

อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ป.ว.ศ. มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย

ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องหลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

4.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก คือเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน

เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลัก
อนามัย เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธี
รักษาสิ่งแวดล้อม

10,001-15,000 บาทมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ใน
ในระดับมากคือเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน
เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลัก
อนามัย เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธี
รักษาสิ่งแวดล้อม

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ใน
ในระดับมาก คือเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน
เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลัก
อนามัย เรื่องเรียนรู้ภัยอันตรายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม เรื่องความสำคัญและวิธี
รักษาสิ่งแวดล้อม

4.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มสถานภาพหย่าร้าง
และเป็นหม้าย มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีสถานภาพโสด และมีสามีแล้วมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง

โสด มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก
คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจาก
โรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ
มาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกล
จากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

หย่าร้าง มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ
มาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกล
จากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

หม้าย มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ
มาก คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกล
จากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

4.5 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดกลางมี
ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงาน
สตรีในกลุ่มโรงงานขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน เรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย เรื่องการเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย

5. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

5.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีกลุ่มอายุ 25-34 ปี และ อายุ 35-44 ปีมีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีกลุ่มอายุ 15-24 ปี , อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

5.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษาม.ปลาย หรือเทียบเท่าป.ว.ช. และระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในระดับการศึกษาต่ำกว่า ม. ต้น ,อนุปริญญา, ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า ม. ต้น มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

ม.ต้น มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

ม.ปลาย หรือเทียบเท่า ป.ว.ช. มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือเรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

อนุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ศ. มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

ปริญญาตรีขึ้นไปมีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

5.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

10,001-15,000 บาท มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

5.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีกลุ่มสถานภาพที่มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีสถานภาพโสด, หย่าร้าง, เป็นหม้าย มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

โสด มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

หย่าร้าง มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

หม้าย มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

5.5 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดเล็กมีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ขนาดเล็ก มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

ขนาดกลาง มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

ขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

5.6 เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ, ไม้, โลหะ, เคมี มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป เรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงิน

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเทคนิคการสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน เรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม

6. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม
ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า
แรงงานสตรีมีความต้องการ ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมในระดับปานกลางทุกข้อ

6.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุมีความต้องการด้านศาสนา
ประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับ
ปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่
สำคัญของแต่ละจังหวัด

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ใน
ระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม
ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ใน
ระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม
ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ใน
ระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม
ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

6.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษาม.ปลาย
หรือเทียบเท่าป.ว.ช. และระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ต้น ,
อนุปริญญา,ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า ม.ต้น มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับ
ปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่
สำคัญของแต่ละจังหวัด

ม.ต้น มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปาน
กลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญ
ของแต่ละจังหวัด

ม.ปลาย หรือเทียบเท่าป.ว.ช. มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒน
ธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและ
วัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อนุปริญญา หรือเทียบเท่าป.ว.ศ. มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากคือเรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

6.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

10,001-15,000 บาท มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

6.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีกลุ่มสถานภาพที่มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีสถานภาพโสด,หย่าร้าง,หม้าย มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โสด มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

หย่าร้าง มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

หม้าย มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

6.5 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดเล็กมีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ขนาดเล็ก มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

ขนาดกลาง มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ

ขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

6.6 เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ, ไม้, โลหะ, เคมี มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณีและวัฒนธรรม ที่สำคัญของแต่ละจังหวัด

7. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยภาพรวม ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ปรากฏว่าแรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงานสตรีมีความต้องการในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย

7.1 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุมีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

อายุ 15-24 ปี มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

อายุ 25-34 ปี มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

อายุ 35-44 ปี มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

7.2 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีทุกระดับการศึกษา มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า

ต่ำกว่าม.ต้น มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

ม.ต้น มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

ม.ปลาย หรือเทียบเท่าป.ว.ช. มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซด์

อนุปริญญาหรือเทียบเท่าป.ว.ส. มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

7.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

5,001-10,000 บาท มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

10,001-15,000 บาท มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย

7.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มสถานภาพสมรส มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า

โสด มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

มีสามีแล้ว มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

หย่าร้าง มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

หม้าย มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซค์

7.5 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีในกลุ่มโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นเป็นแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า

โรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

โรงงานขนาดกลาง มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

โรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

7.6 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อพบว่า

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เรื่องการเรียนขับรถยนต์ ,รถมอเตอร์ไซด์

บอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน
 เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้
 และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

8.3 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มรายได้ มีความต้องการเกี่ยวกับ
 กับการจัดการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับ
 มาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การ
 เรียนให้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัด
 บอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน
 เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความ
 รู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

5,001-10,000บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับ
 มาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การ
 เรียนให้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัด
 บอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน
 เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความ
 รู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

10,001-15,000 บาท มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับ
 มาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การ
 เรียนให้ในโรงงาน เรื่องการเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทีวี,วิทยุ,(การศึกษาทางไกล) เรื่องการ
 จัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของ
 โรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจาย
 เสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร

15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ใน
 ระดับมากที่สุด คือ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนให้ในโรงงาน และแรงงานสตรีมีความ
 ต้องการในระดับมาก คือ เรื่องการเรียนรู้อยู่ด้วยตนเองโดยซื้อหนังสือ, แบบเรียน มาอ่านเอง เรื่อง
 การเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน
 เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าว
 ในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร

ขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

ขนาดใหญ่ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร

8.6 เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีทุกกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

อุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทีวี วิทยุ (การศึกษาทางไกล) เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

อุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสาร โรงงาน เรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร

อุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ให้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน เรื่องการให้มิวทิยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

อุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ให้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน เรื่องการให้มิวทิยุกระจายเสียงประกาศข่าวในโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

อุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ เรื่องการเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ เรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ให้ในโรงงาน เรื่องการจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน เรื่องการจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ,วารสารโรงงาน เรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร เรื่องการไปทัศนศึกษา,ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษา และเนื้อหาการศึกษาทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม

1. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า แรงงานสตรีทุกกลุ่มอายุมีความต้องการที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ความต้องการด้านการศึกษขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 45 ปี ขึ้นไป

1.2 ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่า แรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี และ อายุ 45 ปี ขึ้นไป

1.3 ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีอายุ 45 ปี ขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี , อายุ 25-34 ปี และอายุ 35-44 ปี

1.4 ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

1.5 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 15-24 ปี , อายุ 45 ปีขึ้นไป และอายุ 25-34 ปี

1.6 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี และอายุ 35-44 ปี

2. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ความต้องการด้านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

2.2 ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาม.ต้น , ระดับการศึกษาอนุปริญญา และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

2.3 ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

2.4 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น

2.5 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย

3. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่า แรงงานสตรีที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

3.1 ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001-15,000 บาท

3.2 ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท , รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

3.3 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

3.4 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทและรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

4. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

4.1 ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และเป็นหม้าย

4.2 ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้างมีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และเป็นหม้าย

4.3 ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด , หย่าร้าง และเป็นหม้าย

4.4 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด , เป็นหม้าย และมีสามีแล้ว

4.5 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง

5. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

5.1 ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

5.2 ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และขนาดใหญ่

5.3 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก

6. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

6.1 ความต้องการด้านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมประเภทสิ่งทอและอุตสาหกรรมไม้

6.2 ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการมากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ , อุตสาหกรรมเคมี , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

6.3 ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศ พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมประเภทเคมี

6.4 ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมประเภทเคมี , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมโลหะ

6.5 ความต้องการด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมประเภทไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

6.6 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานอุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

7. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

7.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่าแรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี และอายุ 15-24 ปี

7.2 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย พบว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 45 ปี ขึ้นไป

7.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปี ขึ้นไป

7.4 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

7.5 ความต้องการด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี , อายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

8 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

8.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ต้น , ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ม.3 และระดับการศึกษานุปริญญา

8.2 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

8.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

8.4 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย , ระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

8.5 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

8.6 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา

9 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

9.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

9.2 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

9.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001-15,000 บาท

9.4 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

9.5 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

10 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

10.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่า แรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และที่เป็นโสด

10.2 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย พบว่า แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย

10.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหย่าร้าง

10.4 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว , หย่าร้าง และเป็นหม้าย

10.5 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหม้าย

10.6 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่า แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหม้าย

11. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่ามีแรงงานสตรีในขนาดโรงงานที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ ที่มีความต้องการต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

11.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง

11.2 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ และขนาดกลาง

11.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

12 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่ามีแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ มีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

12.1 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ต้น พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

12.2 ความต้องการเรื่องเรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับม.ปลาย พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมเคมี , อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

12.3 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้

12.4 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมไม้

12.5 ความต้องการเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้

13 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

13.1 ความต้องการเรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อเป็นการประกอบอาชีพที่เพิ่มรายได้ พบว่าแรงงานสตรี อายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 45 ปี ขึ้นไป

13.2 ความต้องการเรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ พบว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

13.3 ความต้องการเรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี , อายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

13.4 ความต้องการเรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน พบว่าแรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

14 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

14.1 ความต้องการเรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อเป็นการประกอบอาชีพที่เพิ่มรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

14.2 ความต้องการเรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

14.3 ความต้องการเรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย , ระดับการศึกษา ม.ต้น , ระดับการศึกษาอนุปริญญา และระดับการศึกษาปริญญาตรี

14.4 ความต้องการเรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ต้น , ระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

15 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

15.1 ความต้องการเรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท , รายได้ 10,001-15,000 บาท

15.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อการประกอบอาชีพที่เพิ่มรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001-15,000 บาท

15.3 การเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท

15.4 ความต้องการเรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

15.5 ความต้องการเรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

16 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

16.1 ความต้องการเรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว

16.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อการประกอบอาชีพที่เพิ่มรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหม้าย

16.3 ความต้องการเรื่องวิศุแลร์กษาจัดเก็บอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว

16.4 การเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหม้าย

16.5 ความต้องการเรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน พบว่า

แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง

16.6 ความต้องการเรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน พบว่า
แรงงานสตรีที่เป็นโสดและมีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้างและเป็นหม้าย

17 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

17.1 การเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ พบว่า
แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ และ
ขนาดกลาง

18 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

18.1 ความต้องการเรื่องเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน พบว่า
แรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ ,
อุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมอาหาร

18.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้งานอาชีพต่างๆ เพื่อการประกอบอาชีพที่เพิ่มรายได้
พบว่าแรงงานสตรีอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ ,
อุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมไม้

18.3 ความต้องการเรื่องวิธีดูแลรักษาจัดเก็บอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน พบว่าแรงงาน
สตรีอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรม
สิ่งทอ , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมอาหาร

18.4 ความต้องการเรื่องการเรียนเสริมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ
งานที่ทำ พบว่าแรงงานสตรีอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรม
อื่นๆ , อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

18.5 ความต้องการเรื่องวิธีการสร้างทักษะความชำนาญในการทำงาน พบว่า
แรงงานสตรีอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ ,
อุตสาหกรรมเคมี , อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

18.6 ความต้องการเรื่องมนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน พบว่า
แรงงานสตรีอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ,
อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมไม้

19 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย **2** คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

19.1 ความต้องการข่าวการเมือง พบว่าแรงงานสตรีอายุ 45 ปี ขึ้นไปมีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี

20 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย **2** คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

20.1 ความต้องการข่าวบันเทิง พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ม.ต้น , ระดับการศึกษา ม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

21 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย **2** คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

21.1 ความต้องการข่าวในพระราชสำนัก พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001-15,000 บาท

22 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย **2** คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

22.1 ความต้องการข่าวเศรษฐกิจประจำวัน พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และหย่าร้าง

23 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาด โรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

23.1 ความต้องการข่าวในพระราชสำนัก พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก

23.2 ความต้องการข่าวบันเทิง พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความ ต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ และขนาดกลาง

24 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านการให้บริการข่าวสาร ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีใน ประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ มีความต้องการต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

24.1 ความต้องการข่าวเศรษฐกิจประจำวัน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรม สิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมเคมี

24.2 ความต้องการข่าวการเมือง พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความ ต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมอื่นๆ

24.3 ความต้องการข่าวกีฬา พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความ ต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมอื่นๆ

25 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและ สิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

25.1 ความต้องการเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี

25.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย พบว่า แรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี

25.3 ความต้องการเรื่องเรียนรู้ภัยอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงาน สตรีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี

25.4 ความต้องการเรื่องความสำคัญและวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรี อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 25-34 ปี และอายุ 35-44 ปี

26 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและ
สิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตก
ต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

26.1 ความต้องการเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย และระดับการศึกษา ม.ต้น

26.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้ภัยอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย และระดับการศึกษา ม.ต้น

26.3 ความต้องการเรื่องความสำคัญและวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษา ม.ต้น

27 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและ
สิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2
คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

27.1 ความต้องการเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

27.2 ความต้องการเรื่องเรียนรู้ภัยอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

27.3 ความต้องการเรื่องความสำคัญและวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท

28 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและ
สิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส
แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

28.1 ความต้องการเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว

28.2 ความต้องการเรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง

28.3 ความต้องการเรื่องเรียนรู้ภัยอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่ย่ำร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว

28.4 ความต้องการเรื่องความสำคัญและวิธีรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่ย่ำร้าง , เป็นโสด และมีสามีแล้ว

29 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน

30 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ มีความต้องการต่างกัน พิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า

30.1 ความต้องการเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมอื่นๆ

30.2 ความต้องการเรื่องวิธีป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี

30.3 ความต้องการเรื่องวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

30.4 ความต้องการเรื่องเรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

30.5 ความต้องการเรื่องความสำคัญและวิธีรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมเคมี , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมอื่นๆ

31 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า

31.1 ความต้องการเรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปี ขึ้นไป

31.2 ความต้องการเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

31.3 ความต้องการเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี , อายุ 45 ปีขึ้นไป และอายุ 15-24 ปี

31.4 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี , อายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

32 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

32.1 ความต้องการเรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

32.2 ความต้องการเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

32.3 ความต้องการเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

32.4 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.3 และระดับการศึกษานุปริญญา

33 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

33.1 ความต้องการเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท

33.2 ความต้องการเรื่องหน้าที่ของผู้มีรายได้ในการเสียภาษี พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

33.3 ความต้องการเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001 -10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

33.4 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001 -10,000 บาท

34 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

34.1 ความต้องการเรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว , หย่าร้าง และเป็นหม้าย

34.2 ความต้องการเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย

34.3 ความต้องการเรื่องหน้าที่ของผู้มีรายได้ในการเสียภาษี พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นโสด

34.4 ความต้องการเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง , เป็นโสด และเป็นหม้าย

34.5 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด , เป็นหม้าย และ หย่าร้าง

35 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน

35.1 ความต้องการเรื่องหน้าที่ของผู้มีรายได้ในการเสียภาษี พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก

35.2 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และขนาดใหญ่

36 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ มีความต้องการต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

36.1 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสร้างความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมเคมี

36.2 ความต้องการเรื่องเทคนิคและวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

36.3 ความต้องการเรื่องเทคนิคการสะสมเงินออม พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

37. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

37.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี , อายุ 45 ปี ขึ้นไป และอายุ 15-34 ปี

37.2 ความต้องการเรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี , อายุ 45 ปีขึ้นไป และอายุ 25-34 ปี

37.3 ความต้องการเรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี

37.4 ความต้องการเรื่องศึกษาวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี

37.5 ความต้องการเรื่องมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมไทย พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี

38 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

38.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา ม.ต้น, ระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษาอนุปริญญา

38.2 ความต้องการเรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษาม.ต้น

38.3 ความต้องการเรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน และโบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย และระดับการศึกษาม.ต้น

38.4 ความต้องการเรื่องศึกษาวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย

38.5 ความต้องการเรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมไทย พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

39 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

39.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

39.2 ความต้องการเรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

39.3 ความต้องการเรื่องศึกษาวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001 -10,000 บาท

40 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

40.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย , มีสามีแล้ว และเป็นโสด

40.2 ความต้องการเรื่องหน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย , เป็นโสด และมีสามีแล้ว

40.3 ความต้องการเรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน และโบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว

40.4 ความต้องการเรื่องศึกษาวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว , เป็นหม้าย และหย่าร้าง

40.5 ความต้องการเรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมไทย พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว

41. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

41.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก

41.2 ความต้องการเรื่องศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน และโบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก

41.3 ความต้องการเรื่องศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละจังหวัด พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง

42 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความต้องการไม่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

42.1 ความต้องการเรื่องความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่างๆ พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมอาหาร

42.2 ความต้องการเรื่องศึกษาวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ พบว่า แรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมไม้

42.3 ความต้องการเรื่องการมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมไทย พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีใน อุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมอาหาร

43 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

43.1 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาการแข่ง พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-34 ปีมีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป

43.2 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี

43.3 ความต้องการเรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี

43.4 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี และอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี

43.5 ความต้องการเรื่องการเรียนขับรถยนต์, รถมอเตอร์ไซค์ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

44 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

44.1 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาการแข่ง พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปริญญา

44.2 ความต้องการเรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปริญญา มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษาม.ปลาย

44.3 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย และระดับการศึกษาม.ปริญญา

44.4 ความต้องการเรื่องการเรียนชั้นมัธยมศึกษา, รถมอเตอร์ไซด์ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.3 มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้นและระดับการศึกษา ม.ปลาย

45 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

45.1 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท , รายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

45.2 ความต้องการเรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท

45.3 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001- 15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001 -10,000 บาท

45.4 ความต้องการเรื่องการเรียนชั้นมัธยมศึกษา,รถมอเตอร์ไซด์ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001 -10,000 บาท

46 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

46.1 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาการแข่ง พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และหย่าร้าง

46.2 ความต้องการเรื่องการฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง

46.3 ความต้องการเรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย

46.4 ความต้องการเรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ พบว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และมีสามีแล้ว

46.5 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้ายมีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด , มีสามีแล้ว และหย่าร้าง

47. การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

47.1 ความต้องการเรื่องการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

47.2 ความต้องการเรื่องการอบรมเพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก

47.3 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

48 การเปรียบเทียบความต้องการเนื้อหาการศึกษา ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีในประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความต้องการต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

48.1 ความต้องการเรื่องการเลี้ยงปลาสวยงาม พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

48.2 ความต้องการเรื่องการเรียนขับรถยนต์,รถมอเตอร์ไซค์ พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมไม้

49. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

49.1 ความต้องการเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยซื้อหนังสือ,แบบเรียน มาอ่านเอง พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี และอายุ 35-44 ปี

49.2 ความต้องการเรื่องเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ พบว่าแรงงานสตรีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีอายุ 25-34 ปี

49.3 ความต้องการเรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี

49.4 ความต้องการด้านเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางทีวี,วิทยุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี และอายุ 25-34 ปี

49.5 ความต้องการเรื่องเรียนบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ พบว่าแรงงานสตรีอายุ 35-44 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรี อายุ 15-24 ปี และอายุ 25-34 ปี

49.6 ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี และอายุ 35-44 ปี

49.7 ความต้องการเรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกาศข่าวสารในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

50. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

50.1 ความต้องการเรื่องเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น

50.2 ความต้องการเรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าม.ต้น

50.3 ความต้องการด้านเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางทีวี,วิทยุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาค่ำกว่าม.ต้น , ระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

50.4 ความต้องการเรื่องเรียนบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น , ระดับการศึกษาค่ำกว่าม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

50.5 ความต้องการเรื่องการให้มีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกาศข่าวสารในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่า ม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับ

การศึกษานุปริญญา , ระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

50.6 ความต้องการเรื่องทัศนศึกษา/ทัศน اجرเพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.ต้น มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย , ระดับการศึกษาม.ต้น และระดับการศึกษานุปริญญา

51. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

51.1 ความต้องการเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท , รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 10,001-15,000 บาท

51.2 ความต้องการเรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

51.3 ความต้องการด้านเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางทีวี ,วิทยุ พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

51.4 ความต้องการเรื่องจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ข่าวสาร พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 5,001-10,000บาท

51.5 ความต้องการเรื่องทัศนศึกษา/ทัศน اجرเพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

52. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

52.1 ความต้องการเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยซื้อหนังสือ,แบบเรียนมาอ่านเอง พบว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด และหย่าร้าง

52.2 ความต้องการเรื่องเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ พบว่า แรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว , หย่าร้าง และเป็นหม้าย

52.3 ความต้องการเรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ในโรงงาน พบว่าแรงงาน สตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด

52.4 ความต้องการด้านเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางทีวี,วิทยุ พบว่าแรงงาน สตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว และเป็นหม้าย

52.5 ความต้องการเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ พบว่า แรงงานสตรีที่มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่หย่าร้าง

52.6 ความต้องการเรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่ มีสามีแล้ว มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด , หย่าร้าง และเป็นหม้าย

52.7 ความต้องการเรื่องทัศนศึกษา/ทัศนจรเพื่อการศึกษาตามความต้องการของ พนักงาน พบว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นหม้าย

53. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตาม ขนาดโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

53.1 ความต้องการเรื่องเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมกับสาธิตความรู้ให้ พบว่า แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และ ขนาดใหญ่

53.2 ความต้องการเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ พบว่า แรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง และขนาดใหญ่

53.3 ความต้องการเรื่องจัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรี ในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

53.4 ความต้องการเรื่องจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน พบ ว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

53.5 ความต้องการเรื่องจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน พบว่าแรง งานสตรีในโรงงานขนาดกลาง มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดใหญ่

53.6 ความต้องการเรื่องจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกาศข่าวในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในโรงงานขนาดกลาง

54. การเปรียบเทียบความต้องการวิธีการจัดการศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าแรงงานสตรีที่มีขนาดโรงงานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 คู่ จะมีความต้องการที่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

54.1 ความต้องการเรื่องเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมทั้งสาธิตความรู้ให้ พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมอื่นๆ

54.2 ความต้องการเรื่องเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมอาหาร

54.3 ความต้องการเรื่องให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนให้ในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

54.4 ความต้องการเรื่องเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทีวี,วิทยุ พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ , อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมไม้

54.5 ความต้องการเรื่องจัดให้มีห้องสมุดในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหารมีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโลหะ, อุตสาหกรรมสิ่งทอ, อุตสาหกรรมไม้ และอุตสาหกรรมเคมี

54.6 ความต้องการเรื่องการจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกาศข่าวในโรงงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมเคมี มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมไม้ , อุตสาหกรรมอาหาร , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

54.7 ความต้องการเรื่องทัศนศึกษา/ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของพนักงาน พบว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการมากกว่าแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ , อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมไม้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงาน

ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวน 54 คน เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยภาพรวม ดังนี้

1. จากจำนวนโรงงานทั้งหมด 54 โรงงาน พบว่ามีโรงงานที่มีนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีจำนวน 42 โรงงาน และโรงงานที่ไม่มีนโยบายการจัดการศึกษาจำนวน 12 โรงงาน

2. สาเหตุที่โรงงานไม่มีนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่ามีสาเหตุมาจากโรงงานคิดว่าไม่คุ้มกับการลงทุนจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี เช่น จัดแล้วแรงงานไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษามีจำนวน 8 โรงงาน และมีสาเหตุมาจากโรงงานคิดว่าเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของโรงงานมีจำนวน 2 โรงงาน และมีสาเหตุมาจากโรงงานไม่เห็นความจำเป็นในการจัดการศึกษามีจำนวน 2 โรงงาน

3. สาเหตุที่จัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่ามีสาเหตุมาจากโรงงานคิดว่าแรงงานสตรีเมื่อได้รับการพัฒนามากขึ้น โรงงานก็จะได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นด้วย เช่น แรงงานจะมีความชำนาญงานมากขึ้นมีจำนวน 21 โรงงาน และมีสาเหตุมาจากโรงงานเห็นว่าเป็นความรับผิดชอบทางสังคมที่โรงงานควรมีให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 17 โรงงาน และมีสาเหตุมาจากโรงงานเห็นว่าเป็นการตอบแทนแรงงานสตรีที่ทำงานให้แก่โรงงาน

4. หน่วยงานที่จัดการศึกษา พบว่าให้สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 24 โรงงาน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 23 โรงงาน และอุตสาหกรรมประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการศึกษามีจำนวน 5 โรงงาน และโรงงานเป็นผู้จัดการศึกษาเองมีจำนวน 2 โรงงาน

5. หน่วยงานกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่าต้องการให้หน่วยงานจัดบุคลากรคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่โรงงาน มีจำนวน 27 โรงงาน และต้องการให้หน่วยงานกำหนดหลักสูตรและรูปแบบการศึกษาที่หลากหลายเพื่อแรงงานสตรีจะได้สามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการทำงานของตนได้มากขึ้นมีจำนวน 17 โรงงาน และต้องการให้หน่วยงานสนับสนุนการจ่ายผลประโยชน์คืนโรงงานในรูปแบบต่างๆ เช่น การลดหย่อนภาษี มีจำนวน 10 โรงงาน

6. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงงาน พบว่าส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมีจำนวน 33 โรงงาน และจัดเวลาให้แรงงานสตรีได้เรียนอย่างสะดวกมีจำนวน 15 โรงงาน และให้ใช้สถานที่จัดกิจกรรมการศึกษาภายในโรงงานมีจำนวน 2 โรงงาน และสนับสนุนงบประมาณการศึกษาบางส่วนให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 2 โรงงาน และจัดเจ้าหน้าที่บุคลากรโรงงานสนับสนุนจัดการศึกษามีจำนวน 2 โรงงาน

7. รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี พบว่าการส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ส่งไปอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัดมีจำนวน 33 โรงงาน และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดทำวารสารโรงงาน, จัดบอร์ดความรู้ข่าวสารมีจำนวน 5 โรงงาน และจัดบริการแนะนำให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ให้แก่แรงงานสตรี เช่น ปัญหาในการทำงาน, ปัญหาครอบครัว, ปัญหาการเงินมีจำนวน 2 โรงงาน และการจัดฝึกอบรมภายในโรงงานมีจำนวน 2 โรงงาน

8. เนื้อหาที่จัดอบรมในโรงงานให้แก่แรงงานสตรี พบว่าเป็นเรื่องความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวน 20 โรงงาน เรื่องทักษะเทคนิคในการทำงานมีจำนวน 12 โรงงาน เรื่องความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัยและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมีจำนวน 12 โรงงาน เรื่องความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม เช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, การออมเงินมีจำนวน 7 โรงงาน และเรื่องกฎหมายแรงงานมีจำนวน 3 โรงงาน

9. เนื้อหาการฝึกอบรมภายนอกโรงงาน พบว่าเป็นเรื่องทักษะและเทคนิคในการทำงานมีจำนวน 23 โรงงาน เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงาน เช่น การวางแผนครอบครัว ฯลฯ มีจำนวน 12 โรงงาน เรื่องความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวน 10 โรงงาน เรื่องสุขภาพอนามัยและการป้องกันอันตรายในการทำงานมีจำนวน 6 โรงงาน เรื่องกฎหมายแรงงานมีจำนวน 1 โรงงาน

10. หลักสูตรเนื้อหาที่จัดอบรมให้แก่แรงงานสตรี พบว่าเป็นความรู้ทักษะในการผลิตและการเพิ่มผลผลิตมีจำนวน 36 โรงงาน ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย เช่น การวางแผนครอบครัวมีจำนวน 9 โรงงาน การคำนวณ, ภาษาอังกฤษ, ภาษาจีน, ญี่ปุ่น เพื่อการสื่อสารมีจำนวน 5 โรงงาน กฎหมายแรงงาน, การรักษาสีแก๊วเชื่อมมีจำนวน 3 โรงงาน กีฬาและกิจกรรมนันทนาการมีจำนวน 1 โรงงาน

11. วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา พบว่าเพื่อให้แรงงานสตรีเกิดทักษะความชำนาญในการทำงานมีจำนวน 21 โรงงาน เพื่อให้แรงงานสตรีมีความสามารถในการสื่อสารเกี่ยวกับการทำงานมีจำนวน 13 โรงงาน เพื่อเป็นสวัสดิการทางการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 8 โรงงาน

12. การมีส่วนร่วมของแรงงานสตรีในการจัดการศึกษา พบว่าต้องการให้แรงงานสตรีให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัดมีจำนวน 45 โรงงาน ต้องการให้แรงงานสตรีมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการศึกษามีจำนวน 7 โรงงาน ต้องการให้แรงงานสตรีเตรียมอุปกรณ์การเรียนมีจำนวน 2 โรงงาน

13. ผลประโยชน์ที่โรงงานได้รับจากการจัดการศึกษา พบว่าทำให้แรงงานสตรีมีความชำนาญในการทำงานมากขึ้นมีจำนวน 30 โรงงาน ทำให้ผลงานที่แรงงานสตรีทำมี

ประสิทธิภาพมากขึ้นมีจำนวน 12 โรงงาน คุณภาพชีวิตของแรงงานสตรีดีขึ้นมีจำนวน 10 โรงงาน ทำให้แรงงานสตรีมีความรักในองค์กรที่ตนทำงานมากขึ้นมีจำนวน 2 โรงงาน

14. ปัญหาในการจัดการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีไม่ให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษามีจำนวน 50 โรงงาน ขาดความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่จากหน่วยงานภายนอกในการจัดการศึกษาสำหรับแรงงานสตรีมีจำนวน 4 โรงงาน

15. ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา พบว่าควรจัดหาเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมตรงตามความต้องการและสภาพปัญหาในปัจจุบันของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมมีจำนวน 15 โรงงาน ควรจัดกิจกรรมการอบรมต่าง ๆ โดยเน้นให้ความสำคัญของแรงงานสตรีเป็นสำคัญ เช่นการให้โอกาสและรับฟังความคิดเห็นของแรงงานสตรีมีจำนวน 10 โรงงาน เนื้อหาความรู้ที่จัดควรมีเนื้อหาที่กระชับรัดกุม ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรวดเร็วมีจำนวน 10 โรงงาน เนื้อหาที่จัดสอนควรเน้นเรื่องเกี่ยวกับงานอุตสาหกรรม การพัฒนาความชำนาญในงานที่ทำให้แก่แรงงานสตรีมีจำนวน 7 โรงงาน ควรจัดหาสื่อการเรียนที่ทันสมัยส่งเสริมและก่อให้เกิดความชำนาญในงานที่ทำมีจำนวน 5 โรงงาน ต้องการให้หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงงานให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานให้มากขึ้น เช่น การจัดทำสื่อการเรียน , จัดทำเอกสารการเรียนให้ความรู้สำหรับแรงงานสตรีในโรงงาน , ส่งบุคลากรผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาปัญหาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน เป็นต้นมีจำนวน 3 โรงงาน ควรส่งเสริมรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษาที่ก่อให้เกิดความรักสามัคคีในองค์กรและหน่วยงานที่ทำงานมีจำนวน 2 โรงงาน และควรจัดหาเอกสารสื่อการเรียนที่ทันสมัยน่าสนใจมีจำนวน 2 โรงงาน

16. สถานที่ที่ใช้จัดการศึกษา พบว่าจัดที่ศูนย์การเรียนในโรงงานมีจำนวน 17 โรงงาน จัดที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมีจำนวน 28 โรงงาน และจัดที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัดมีจำนวน 9 โรงงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของแรงงานสตรีและสภาพทั่วไปของโรงงาน

1. อายุของแรงงานสตรี ส่วนใหญ่แรงงานสตรีมีอายุระหว่าง 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาคืออายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.50 อายุ 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.10 และอายุ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.80

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณทิพา งามสม (2530) ซึ่งพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-35 ปีขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนในวัยนี้ชอบทำงานที่สบายไม่ต้องใช้ฝีมือ อีกทั้งไม่จำกัดคุณวุฒิทางการศึกษาและเป็นงานที่ดีกว่างานกรรมกรอื่น ๆ ที่มีรายได้เท่า ๆ กัน

2. ระดับการศึกษาของแรงงานสตรี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 42.35 รองลงมาอยู่ในระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 29.63 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณทิพา งามสม ซึ่งพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.8 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะมาสมัครงานเข้าทำงานเป็นผู้ใช้แรงงานข้อหนึ่งว่า วุฒิการศึกษาจะต้องจบชั้น ม.3 ขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มาสมัครเข้าทำงานส่วนใหญ่จะมีการศึกษาในระดับม.3 ขึ้นไป ทางโรงงานจึงรับผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ ม.3 ขึ้นไป เข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางโรงงานอาจเล็งเห็นว่าการรับผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงเข้าทำงานนั้นจะมีข้อดีในเรื่องของการบริหารงานและฝึกอบรมได้ง่ายและสะดวกขึ้น แต่โอกาสที่บุคคลเหล่านี้จะเปลี่ยนงานทำก็มีมาก ซึ่งกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าทางโรงงานก็

คงได้ตระหนักถึงข้อนี้แล้วจึงรับคนงานรุ่นใหม่ที่มีระดับการศึกษาสูงเข้าทำงานในลักษณะของการจ้างเป็นคณงานชั่วคราวเสียส่วนใหญ่

3. รายได้ของแรงงานสตรี ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.50 ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของพรณทิพา งามสม ที่พบว่าผู้ใช้แรงงานในโรงงานทอผ้าส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก แรงงานส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในโรงงานพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งเป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมเป็นส่วนมากและส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมหนัก จึงเป็นไปได้ที่แหล่งอุตสาหกรรมนี้จะมีอัตราค่าจ้างแรงงานและค่าครองชีพที่สูงกว่าโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อื่น

4. สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่แรงงานสตรีจะมีสามีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 56.54 รองลงมาเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 34.08 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกาญจน์ วีระพันธ์(2536) พบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 59 ทั้งนี้การที่มีสถานภาพสมรสนั้นอาจทำให้มีภาระทางครอบครัวและมีปัญหาในการทำงานมากกว่าคนที่โสด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตัวแรงงานสตรีเอง

5. ขนาดโรงงาน ส่วนใหญ่แรงงานสตรีเลือกที่จะทำงานอยู่ในโรงงานขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 37.16 รองลงมาแรงงานสตรีทำงานในโรงงานขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.06 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการสำรวจของงานวิจัยพบว่า โรงงานในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก และงานในโรงงานขนาดเล็กส่วนใหญ่มักเป็นงานที่ไม่ต้องใช้ฝีมือมากนักอีกทั้งเป็นงานที่เบาไม่ต้องใช้แรงมาก จึงเป็นงานที่เหมาะสมสำหรับแรงงานสตรี จึงทำให้แรงงานสตรีส่วนใหญ่มักทำงานอยู่ในโรงงานขนาดเล็ก

6. ประเภทอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่แรงงานสตรีทำงานในอุตสาหกรรมประเภทโลหะ คิดเป็นร้อยละ 22.60 รองลงมาคืออุตสาหกรรมเคมี คิดเป็นร้อยละ 19 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานวิจัยสำรวจพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมประเภทโลหะจึงทำให้มีแรงงานสตรีอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทนี้มากเป็นอันดับแรก

7. แรงงานสตรีมีความต้องการเนื้อหาเป็นอันดับแรกคือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเนื้อหาต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรีมีเวลาศึกษาหาความรู้น้อย ต้องทำงานหนักและต้องการการพักผ่อนมากกว่า อีกทั้งไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระบบโรงเรียนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow)

ที่เชื่อว่าความต้องการของมนุษย์ขั้นต่ำสุดคือ ความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ความต้องการในระดับสูงจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าความต้องการในลำดับต่ำจะเป็นที่พอใจหรือเกิดขึ้นจนเป็นที่เพียงพอแล้ว (เกียรตวิวรรณ อมาตยกุล, 2530) เมื่อแรงงานสตรียังมีปัญหาในการดำรงชีวิตและมีความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นอันมากอย่างไม่เพียงพอ ความต้องการด้านการศึกษาจึงไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นมากนักที่แรงงานสตรีจะมีความต้องการเพื่อนำไปสู่ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจนถึงความต้องการขั้นสูงขึ้นไปอีก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี

8. แรงงานสตรีมีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่างๆอยู่ในระดับมาก โดยต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรณทิพา งามสม พบว่าผู้ใช้แรงงานมีความต้องการเนื้อหาการรับบริการข่าวสารข้อมูลเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีความต้องการเนื้อหาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรียังไม่ถึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่ามีประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองอย่างไร เพราะปัญหาเฉพาะหน้าของแรงงานสตรีนั้นมีมากมาย เช่น ปัญหาปากท้อง การครองชีพ ปัญหาครอบครัว ปัญหาความมั่นคงในหน้าที่การงาน การที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ เหล่านี้อยู่ตลอดเวลาทำให้เหล่าแรงงานสตรีเกิดความเหน็ดเหนื่อยที่อดออด ไม่มีทางที่จะไปคิดเรื่องอื่น ๆ นอกจากเรื่องครอบครัว การเลี้ยงลูก การปรนนิบัติสามี

9. ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล จากเนื้อหาการศึกษาทั้ง 7 ด้าน แรงงานสตรีมีความต้องการในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า แรงงานสตรีมีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง แต่เรื่องที่ต้องการเป็นอันดับแรก คือ ข่าวกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันคนไทยส่วนมากหันมาให้ความสำคัญการกีฬากันเป็นอันมาก อีกทั้งมีสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทีวี, วิทยุ, หนังสือพิมพ์, โฆษณา ต่างให้ความสนใจเรื่องกีฬากันแทบทุกสื่อ ทั้งนี้จึงอาจเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้แรงงานสตรีหันมาให้ความสนใจกับข่าวกีฬากันเป็นอย่างมาก

10. วิธีการจัดการศึกษา แรงงานสตรีต้องการให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนให้ในโรงงานโดยต้องการอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และแรงงานสตรีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาโดยภาพรวมต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรีส่วน

ใหญ่มักเป็นผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาว่างนัก เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการทำงาน ทำงานล่วงเวลา เสร็จแล้วก็ต้องรีบกลับบ้านทำงานบ้าน เลี้ยงลูก ประนบัติสามี เป็นต้น ตื่นมาก็ต้องรีบไปทำงาน จึงไม่มีเวลาเหลือเฟือไว้ให้กับกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากการทำงานเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ดังนั้นการที่โรงงานจะสนับสนุนการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีนั้น แรงงานสตรีจึงเห็นว่าสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่เขาได้ เพื่อให้เขาได้รับโอกาสทางการศึกษาก็คือ การที่โรงงานจัดศูนย์การเรียนขึ้นภายในโรงงานนั่นเอง

11. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการต่างกัน เช่นจะสังเกตได้ว่าแรงงานสตรีที่มีอายุน้อย (15-34 ปี) ส่วนใหญ่มีความสนใจด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าแรงงานที่อายุมาก (45 ปีขึ้นไป) เนื่องจากแรงงานที่มีอายุน้อยมักมีระดับการศึกษาที่ต่ำ (ม.ปลาย) และมีสถานภาพเป็นโสด จึงมีความจำเป็นต้องการศึกษาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าแรงงานที่มีรายได้มากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูง ระดับการศึกษาสูงและอายุมากกว่า ส่วนใหญ่มักมีรายได้สูงเพียงพอแล้วจึงไม่มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ผู้ที่มีรายได้น้อยอาจมีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่ดีกว่ามีรายได้สูงกว่าเดิม

12. ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกันจะมีความต้องการที่ต่างกัน เช่นจะสังเกตได้ว่าแรงงานสตรีที่มีอายุน้อย (15-24 ปี) ระดับการศึกษาต่ำ (ต่ำกว่าม.ต้น) รายได้น้อย (ต่ำกว่า 5,000 บาท) เป็นโสด ทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร จะมีความต้องการการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะอาชีพมากกว่าแรงงานที่มีอายุมาก (45 ปีขึ้นไป) มีระดับการศึกษาสูง (ปริญญาตรีขึ้นไป) รายได้มาก (10,001-15,000 บาท) มีสามีแล้ว ทำงานในโรงงานขนาดใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมโลหะ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีอายุน้อย ระดับการศึกษาต่ำ รายได้น้อย เป็นหม้าย ทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหารมีความสนใจที่จะศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ เนื่องจากเป็นการพัฒนาและฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถในการทำงาน เพื่อให้ตนเองได้รับเงินเดือนที่เพิ่มมากขึ้นและได้ทำงานอยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้น ไม่ต้องทำงานหนัก

13. ด้านการให้บริการข่าวสารและข้อมูลต่าง ๆ พบว่าแรงงานสตรีที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันจะมีความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลที่ต่างกัน เช่นจากการสังเกตแรง

งานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการศึกษามากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมอาหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอมีการสนับสนุนให้แรงงานสตรีเห็นความสำคัญของการศึกษามากกว่าอุตสาหกรรมอาหาร แรงงานสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอจึงมีความต้องการที่จะรับบริการข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวกีฬา เป็นต้น มากกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมอาหาร

14. ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ รายได้ ประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการที่ต่างกัน เช่นแรงงานสตรีอายุมาก (45 ปีขึ้นไป) มีรายได้น้อย (5,001-10,000 บาท) ทำงานในอุตสาหกรรมอาหาร ต้องการได้รับความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมมากกว่าแรงงานสตรีที่มีอายุน้อย (35-44 ปี) รายได้มาก (10,001-15,000 บาท) ทำงานในอุตสาหกรรมไม้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทางโรงงานอุตสาหกรรมอาหารมีการสนับสนุนให้ความรู้แก่พนักงานในโรงงานมากกว่า แรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม้ทำให้แรงงานสตรีมีความต้องการที่จะรับรู้ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าแรงงานในอุตสาหกรรมอาหาร

15. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันจะมีความต้องการที่ต่างกัน เช่นแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ปลาย รายได้ (5,001-10,000 บาท) มีสามีแล้ว ทำงานในโรงงานขนาดเล็กอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการรับความรู้ด้านสังคมและเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น รายได้(15,001 บาทขึ้นไป) เป็นโสด ทำงานในโรงงานขนาดกลางอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแรงงานสตรีที่มีรายได้น้อยและมีภาระทางครอบครัวมากย่อมมีความต้องการที่จะรับรู้ด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้มาพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเองและปรับปรุงความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้น

16. ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม พบว่าแรงงานสตรีที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดโรงงานที่แตกต่างกันจะมีความต้องการการศึกษาที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติของคนที่มีสถานภาพต่างกันส่วนใหญ่จะมีความต้องการที่ต่างกัน เช่น แรงงานสตรีที่มีอายุน้อยมักจะกระตือรือร้นที่ต้องการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ แต่แรงงานสตรีที่มีอายุมาก ๆ มักจะรู้สึกที่ตนเองแก่เกินที่จะเรียนรู้แล้ว จึงไม่ต้องการที่จะศึกษาหาความรู้อะไรมากนัก คิดว่าทำงานเลี้ยงตนเองครอบครัวไปวัน ๆ ก็เพียงพอแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณทิพา งามสม ซึ่งสัมภาษณ์ผู้ใช้แรงงานหญิง ซึ่งมีอายุ 38 ปี พบว่าไม่ต้องการศึกษาหาความรู้

รู้เรื่องใด ๆ มากนักคิดว่าตนเองอายุมากแล้ว ไม่รู้ว่าจะหาความรู้ไปทำไม ทำงานอีก 3-4 ปีก็เกษียณอายุไปแล้ว (อายุ 42 ปี) อยู่เฉย ๆ ทำงานไปวัน ๆ ดึกว่า เป็นต้น อีกประการหนึ่งแรงงานสตรีที่มีอายุมากแล้วส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่มีครอบครัวแล้ว ซึ่งต้องแบกรับภาระต่าง ๆ ในครอบครัว ควบคู่ไปกับการทำงาน จึงเป็นเหตุให้แรงงานสตรีที่มีอายุมาก ๆ ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการศึกษาเท่ากับแรงงานสตรีที่มีอายุน้อย เป็นต้น

17. ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล พบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ประเภทอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกันจะมีความต้องการที่ต่างกัน เช่นจากการสังเกตพบว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาดำกว่าม.ต้น ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เป็นโสด ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการที่จะได้รับการศึกษามากกว่าแรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาม.ต้น มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในอุตสาหกรรมเคมี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรีที่มีรายได้ต่ำ การศึกษาที่ต่ำมักจะไม่สนใจ การศึกษานอกระบบโรงเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากแรงงานเหล่านี้อาจคิดว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่อยู่ห่างไกลตัวไกลจากระดับการศึกษาเดิมของตนเองและอาจมองไม่เห็นประโยชน์ของการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลว่าจะช่วยตนเองได้อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร ใจฟูง (2521) ซึ่งพบว่าลูกจ้างที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำ ส่วนมากมักมองไม่เห็นประโยชน์ของการศึกษา จึงให้การสมัครเรียนน้อยกว่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่รัฐได้จัดบริการด้านการศึกษาให้ถึงที่ทำงาน และในทางกลับกันแรงงานสตรีที่มีรายได้มาก ระดับการศึกษาสูงสนใจการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ก็เพราะอาจเห็นว่ากิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลนั้นจะเป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้สูงขึ้น และการที่สังคมมีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นก็จะส่งผลให้การดำเนินชีวิตในสังคมมีแต่ความสุข

18. วิธีการจัดการศึกษา พบว่าแรงงานสตรีที่มีสถานภาพสมรส ขนาดโรงงาน ประเภทอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกันจะมีความต้องการต่างกัน เช่นจากการสังเกตพบว่าแรงงานที่มีสามีแล้ว ทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร มีความต้องการการศึกษามากกว่าแรงงานสตรีที่เป็นโสด ทำงานในโรงงานขนาดอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรีที่มีภาระต้องรับผิดชอบดูแลครอบครัวเลี้ยงลูกสลับกับการทำงานในโรงงานนั้น เวลาในการพักผ่อนก็มีน้อยดังนั้นจึงยากนักที่พวกเขาจะแบ่งเวลาให้กับการศึกษา แรงงานสตรีเหล่านี้จะเห็นความสำคัญของการทำงานหาเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องตนเองและครอบครัวมากกว่าการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow) ที่เชื่อว่าความต้องการของมนุษย์ขั้นต่ำสุดคือ ความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ความต้องการในระดับสูงจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าที่ความต้องการในลำดับต่ำจะเป็นที่พอใจหรือเกิดขึ้นจนเป็นที่เพียงพอแล้ว เมื่อแรงงานสตรียังมีปัญหาในการ

ดำรงชีวิตและมีความต้องการขั้นพื้นฐานมากไม่เพียงพอ ความต้องการการศึกษาจึงไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นมากนักที่แรงงานสตรีจะมีความต้องการเพื่อนำไปสู่ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจนถึงความต้องการขั้นสูงขึ้นไปอีก

ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

1. นโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

1.1 โรงงานที่มีนโยบายการจัดการศึกษาจำนวน 42 โรงงานหรือร้อยละ 77.78 ให้เหตุผลสำคัญที่สุดว่าแรงงานสตรีเมื่อได้รับการพัฒนามากขึ้น โรงงานจะได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นด้วยเช่น แรงงานมีความชำนาญงานมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิดของคาร์ล มาร์กซ์ เรื่องทฤษฎีความขัดแย้งที่มองเห็นความขัดแย้งกันระหว่างชนชั้นนายทุนกับชนชั้นกรรมกรความขัดแย้งจะเกิดขึ้นกับผู้ที่มีผู้ที่ไม่มี ในที่นี้กรรมกรหรือลูกจ้างในโรงงานย่อมจะเกิดความขัดแย้งกับนายจ้าง ถ้านายจ้างไม่แจกจ่ายแบ่งปันความรู้ สวัสดิการ ดังนั้นการที่นายจ้างมองเห็นความสำคัญของลูกจ้างว่าถ้าพัฒนาลูกจ้างให้มีศักยภาพ นายจ้างก็จะได้ประโยชน์จากการเพิ่มค่าของทรัพยากรมนุษย์ ในขณะที่เดียวกันลูกจ้างก็จะมีประสิทธิภาพและสร้างประสิทธิผลให้แก่การผลิต ซึ่งทำให้เกิดผลตอบแทนให้สมประโยชน์กัน ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

1.2 โรงงานที่ไม่มีนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี จำนวน 12 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 22.22 ให้เหตุผลสำคัญที่สุดว่า เพราะโรงงานคิดว่าไม่คุ้มกับการลงทุนจัดกิจกรรมการศึกษา เช่น แรงงานสตรีไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่จัดให้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อแรงงานสตรีมีความรู้ที่สูงขึ้นจะไปสมัครงานที่อื่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านายจ้างเห็นว่าสวัสดิการด้านการศึกษาที่จัดให้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตมากกว่าเพิ่มคุณภาพชีวิตของแรงงานสตรี และนายจ้างยังเห็นว่าสวัสดิการด้านการศึกษาไม่ได้เป็นสิทธิที่แรงงานพึงได้รับในฐานะที่เป็นปัจเจกชนและเป็นสมาชิกของสังคม แต่เป็นการจัดให้เนื่องจากความเมตตาและความพึงพอใจของนายจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปีทมา ธรรมเจริญ (2538) พบว่านายจ้างให้เหตุผลในการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาในโรงงานว่าเป็นการช่วยพัฒนาสังคม ซึ่งจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนายจ้างให้เห็นว่าการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงาน และเป็นหน้าที่ของนายจ้างในฐานะที่นายจ้างเป็นสมาชิกในสังคม

2. หน่วยงานที่จัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี

2.1 หน่วยงานที่จัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่าส่วนใหญ่จัดการศึกษาที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัด ซึ่งต่างกับงานวิจัยของเจตนา มีแสงเพ็ชร (2542) ที่พบว่านายจ้างต้องการให้จัดการศึกษาโดยจัดฝึกอบรมในโรงงาน ทั้งนี้เป็นอาจเป็นเพราะปัจจุบันสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานได้มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างทันสมัยเพื่อรองรับการให้การอบรมแก่แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม และโรงงานอาจเห็นว่าการส่งแรงงานสตรีไปอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนั้นเป็นการประหยัดเวลาสะดวกในการจัดหาวิทยากร สถานที่ เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

2.2 หน่วยงานกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่าโรงงานต้องการให้หน่วยงานจัดบุคลากรคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่โรงงาน จำนวน 27 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50 น่าจะเป็นเพราะการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานในโรงงานนั้นมาคอยให้คำแนะนำแนวทางการจัดการศึกษาให้แก่โรงงานจะช่วยให้โรงงานสามารถสร้างกิจกรรมการศึกษาได้อย่างมีมาตรฐานการฝึกอบรมแรงงาน มีหลักสูตรที่มีมาตรฐานเหมาะสมสำหรับประเภทอุตสาหกรรมของโรงงาน เป็นการประหยัดเวลาให้แก่โรงงาน นอกนั้นโรงงานต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนการจ่ายผลประโยชน์คืนโรงงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจตนา มีแสงเพ็ชร ที่พบว่านายจ้างต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนในด้านต่างต่าง ๆ โดยต้องการให้สนับสนุนผลประโยชน์คืนโรงงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษีหรือการให้รางวัล

3. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงงาน พบว่าโรงงานได้จัดส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งต่างกับงานวิจัยของเจตนา มีแสงเพ็ชร ที่พบว่านายจ้างต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาโดยจัดทำหลักสูตรที่โรงงานต้องการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพและความชำนาญการตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรณพ จินะวัฒน์ (2529) ที่พบว่านายจ้างมีความคิดเห็นด้วยกับผู้ใช้แรงงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการให้หน่วยงานกรมแรงงานเข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างในโรงงาน

4. รูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่าโรงงานมีการส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงาน เช่น ส่งไปอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานประจำจังหวัด เนื่องจากในปัจจุบัน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพและความชำนาญการตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรณพ จินะวัฒน์ (2529) ที่พบว่านายจ้างมีความคิดเห็นด้วยกับผู้ใช้แรงงานและ

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการให้หน่วยงานกรมแรงงานเข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างในโรงงาน

5. การฝึกอบรมภายในโรงงาน พบว่า โรงงานมีการฝึกอบรมในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานเป็นอันดับแรก มีจำนวน 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.03 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาเป็นสิ่งที่จำเป็นและส่งผลโดยตรงต่อโรงงาน โรงงานจึงเน้นเปิดการฝึกอบรมในเรื่องนี้ให้แก่แรงงานสตรีในโรงงาน อีกทั้งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและโรงงานอาจเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่แรงงานสตรีทุกคนควรเรียนรู้ก่อนทำงานเพื่อเป็นการฝึกทักษะให้แรงงานรู้จักป้องกันอันตรายที่มักเกิดขึ้นได้ในขณะปฏิบัติงานด้วยตนเอง และเป็นการลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงานอีกด้วย

6. การฝึกอบรมนอกโรงงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นการฝึกอบรมเรื่องทักษะและเทคนิคในการทำงาน มีจำนวน 23 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 42.59 เป็นเรื่องการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานอย่างถูกวิธี ทักษะและเทคนิคในการทำงาน เทคนิคการผลิตและการเพิ่มผลผลิต ตลอดจนเทคนิคในการทำงานในหน้าที่ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะในระบบอุตสาหกรรม ความรู้ด้านเทคนิคและวิชาชีพเป็นสิ่งจำเป็นที่แรงงานสตรีจะต้องได้รับการพัฒนา การจัดการศึกษาฝึกอบรมแรงงานให้มีประสิทธิภาพจะสามารถช่วยให้แรงงานสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่มีการเน้นใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการผลิต ดังนั้นในการทำงานกับเครื่องจักรกลจำเป็นต้องมีความรู้ด้านช่างเทคนิคเป็นอย่างดี และจากการศึกษาของอรณพ จินะวัฒน์ พบว่า นายจ้างมีความเห็นด้วยให้มีการสอนวิชาชีพต่าง ๆ ในโรงงานเพื่อประโยชน์ต่อโรงงาน เพราะตามหลักการแล้ว โรงงานอุตสาหกรรมย่อมต้องการให้แรงงานมีความรู้ความสามารถในด้านปฏิบัติ มีทักษะในการใช้เครื่องมือเครื่องจักรเป็นอย่างดี

7. หลักสูตรเนื้อหาที่โรงงานต้องการจัดให้แก่แรงงานสตรี พบว่าเป็นหลักสูตรความรู้ทักษะในการผลิตและการเพิ่มผลผลิต มีจำนวน 36 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทางโรงงานมีความต้องการอยากเพิ่มผลผลิตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมให้การศึกษาในหลักสูตรใดก็ตาม ความรู้ความสามารถที่โรงงานต้องการจัดให้แก่แรงงานนั้นจะต้องเกี่ยวข้องและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเพิ่มผลผลิตของโรงงานเป็นสำคัญ

8. วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาของโรงงาน พบว่าโรงงานมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อให้แรงงานสตรีเกิดทักษะความชำนาญในการทำงาน มีจำนวน 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการของโรงงานในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานที่

สำคัญคือ ต้องการเพิ่มผลผลิตของตนเองให้มากที่สุด ดังนั้นการที่ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นได้ แรงงานก็ต้องมีความชำนาญมีความสามารถในการทำงาน ยิ่งแรงงานมีความสามารถมากเท่าใดโรงงานก็ยิ่งได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย การถ่ายทอดคำสั่งระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างก็เร็วขึ้นเนื่องจากแรงงานได้รับการศึกษา และนี่ก็คือวัตถุประสงค์สำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงาน

9. การมีส่วนร่วมในการกิจกรรมการศึกษาของแรงงานสตรี พบว่าโรงงานต้องการให้แรงงานสตรีให้ความร่วมมือโดยการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัดมีจำนวน 45 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้งนี้เป็นอาจเป็นเพราะทั้ง ๆ ที่โรงงานมีนโยบายต้องการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีแต่แรงงานไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาจึงไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัดให้ เนื่องจากแรงงานอาจคิดว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่เสียเวลาไม่สามารถช่วยให้พวกเขาได้เงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องได้จึงไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม โรงงานจึงคิดว่าไม่คุ้มกับการลงทุนจัดกิจกรรมการศึกษา เสียเวลา เสียงบประมาณ เป็นต้น ดังนั้นโรงงานจึงมีความต้องการที่จะให้แรงงานสตรีให้ความร่วมมือในกิจกรรมการศึกษาเพียงแก่ แรงงานสตรีให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่จัดให้ก็เพียงพอแล้ว

10. ผลประโยชน์ที่โรงงานได้รับจากการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่าทำให้แรงงานสตรีมีความชำนาญในการทำงานมากขึ้น มีจำนวน 30 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งที่โรงงานต้องการมากคือ การเพิ่มผลผลิตที่มีประสิทธิภาพให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และการที่ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็มาจากการที่แรงงานสตรีเหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือให้มีมาตรฐาน

11. ปัญหาในการจัดการศึกษา พบว่าโรงงานจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานแล้ว แต่แรงงานกลับไม่สนใจไม่เห็นความสำคัญของการศึกษามีจำนวน 50 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 92.59 อีกทั้งโรงงานต้องสูญเสียทั้งเวลา เสียทั้งเงิน แต่แรงงานไม่เห็นประโยชน์ไม่ตัดดวงสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตัวแรงงานเอง ทำแต่งาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงงานสตรีส่วนมากมีเวลาจำกัดในการทำงานหาเงิน จึงต้องเร่งรีบทำงานไม่มีเวลามาสนใจกิจกรรมอื่น ๆ นอกจากการทำงานที่โรงงาน เวลาที่เหลือจากการทำงานก็คือการดูแลครอบครัวและพักผ่อน ดังนั้นทางโรงงานควรที่จะสนับสนุนชักจูงให้แรงงานสตรีเหล่านี้เห็นถึงคุณประโยชน์ของการศึกษาว่าช่วยเขาได้อย่างไร มีประโยชน์ต่อพวกเขาอย่างไร และการศึกษาจำเป็นต่อพวกเขาแค่ไหน ทำให้ไม่ต้องเข้ารับการศึกษาคือ เป็นต้น

12. สถานที่ที่ใช้ในการจัดการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ส่งแรงงานไปฝึกอบรมที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด มีโรงงาน 28 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 51.85 ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะทางสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการฝึกอบรมแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และโรงงานเห็นว่าการจัดส่งแรงงานไปอบรมที่สถาบันทำให้แรงงานได้เข้าอบรมในหลักสูตรที่โรงงานต้องการ เช่น การฝึกทักษะช่างทางเทคนิค เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นการผ่อนแรงให้โรงงานประหยัดเวลา ไม่ต้องจัดหาเอกสารและบุคลากรมาใช้ฝึกอบรมให้แก่แรงงานสตรีในโรงงานเอง อีกทั้งทางสถาบันก็มีหลักสูตรการฝึกอบรมที่หลากหลายมีมาตรฐานครบวงจรงานอุตสาหกรรม สามารถฝึกอบรมให้แรงงานมีทักษะความชำนาญในสายงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

13. ข้อเสนอแนะของโรงงานในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี พบว่ามีจำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ที่เห็นว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงงานควรจัดหาเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมตรงตามความต้องการและสภาพการณ์ปัจจุบันของแรงงานสตรี ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดเนื้อหาการศึกษาที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนนั้นจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ตนต้องการศึกษาไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันของแต่ละคนได้ ซึ่งการที่แรงงานสตรีได้รับการศึกษาในสิ่งที่ตนเองอยากรู้นั้นจะส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตของโรงงาน แต่จากข้อมูลการศึกษาของเจดนา มีแสงเพชร พบว่าการให้การศึกษานี้ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานในโรงงานนั้น มิได้ให้ความรู้หลักสูตรตามที่โรงงานต้องการ หน่วยงานต่าง ๆ จะจัดกิจกรรมให้ความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของหน่วยงาน ซึ่งจะไม่สนใจว่าโรงงานต้องการหรือไม่ต้องการ ดังนั้นในการวางแผนเพื่อเตรียมการจัดกิจกรรมการศึกษานั้นต้องคำนึงถึงว่าแรงงานมีความต้องการที่จะเรียนอะไร แล้วโรงงานจะสามารถสนับสนุนกิจกรรมการศึกษานั้นได้ตามที่แรงงานสตรีต้องการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

แนวทางการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม

เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ในการจัดการศึกษาสำหรับแรงงานสตรีในครั้งต่อไปควรพิจารณาจากสถานภาพและความต้องการของผู้เรียน ดังนี้

เนื้อหาการศึกษา

1. ในภาพรวมถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการการจัดการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาทั้ง 7 ด้าน ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาเนื้อหาทั้ง 7 ด้าน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีระดับการศึกษา ม.ปลาย มีรายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพเป็นโสดและหย่าร้าง และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร

1.1 ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่อง ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการการจัดการศึกษาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีระดับการศึกษา ม.ปลายและปริญญาตรี มีรายได้ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร

1.2 ด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีรายได้ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพหย่าร้าง และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมโลหะ

1.3 ด้านการให้บริการข่าวสารและข้อมูลสารสนเทศ ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านการให้บริการข่าวสารและข้อมูลสารสนเทศ ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีรายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดกลางอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

1.4 ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษานุปริญญา มีรายได้ในช่วง 5,001-10,000 บาท มีสถานภาพหย่าร้าง และทำงานในโรงงานขนาดกลางอยู่ในอุตสาหกรรมอาหารและสิ่งทอ

1.5 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจ ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 25-34 ปี มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีรายได้ในช่วง 5,001-10,000 บาท มีสถานภาพมีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร

1.6 ด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรม ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีระดับการศึกษาม.ปลาย มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพหย่าร้าง และทำงานในโรงงานขนาดใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมเคมี

1.7 ด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการจัดการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคลนั้น ควรจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีในสถานะภาพต่าง ๆ ดังนี้

- ควรเน้นการจัดการศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพเป็นโสด และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร

วิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา

1. ในภาพรวมถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการใช่วิธีการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสถานภาพของแรงงานสตรี และตรงตามความจำเป็นและความต้องการของแรงงานสตรีแต่ละคนนั้น ควรใช่วิธีการจัดการศึกษาโดยพิจารณาจากแรงงานสตรีที่มีอายุ 35-44 ปี มีการศึกษาในระดับม.ปลาย มีรายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร

1.1 พิจารณารายข้อ ถ้าโรงงานและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี ต้องการใช่วิธีการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสถานภาพของแรงงานสตรี และตรงตามความจำเป็นและความต้องการของแรงงานสตรีแต่ละคนนั้น ควรใช่วิธีการจัดการศึกษาโดยพิจารณาจากสถานภาพต่าง ๆ ของแรงงาน ดังนี้

- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ด้วยตนเองโดยหาซื้อหนังสือ , แบบเรียนมาอ่านเอง ให้แก่แรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบเชิญวิทยากรมาบรรยายพร้อมทั้งสาธิตความรู้ ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี ในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าม.ต้น มีรายได้ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพเป็นโสด และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนรู้ไว้ในโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในระดับการศึกษานุปริญญา มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีสถานภาพมีสามีแล้วและเป็นหม้าย และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนเนื้อหาบทเรียนผ่านทีวี , วิทยุ ให้แก่แรงงานสตรีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอาหาร เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบจัดให้มีห้องสมุดในโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีสถานภาพเป็นโสด และทำงานในโรงงานขนาดเล็ก เป็นพิเศษ

- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบจัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่างๆ ของโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในระดับการศึกษาม.ปลาย มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบจัดบอร์ดความรู้ตามจุดต่างๆ ของโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในระดับการศึกษาม.ปลาย มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพที่มีสามีแล้ว และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบจัดให้มีเอกสารแผ่นพับ วารสารโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในระดับการศึกษานุปริญญา มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีสถานภาพเป็นหม้าย และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบให้มีวิทยุกระจายเสียง เพื่อประกาศข่าวในโรงงาน ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี ในระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีสถานภาพโสด และทำงานในโรงงานขนาดใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมเคมี เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในระดับการศึกษานุปริญญา มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีสถานภาพเป็นหม้าย และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร เป็นพิเศษ
- ควรเน้นวิธีการจัดการศึกษาแบบทัศนศึกษา/ทัศนจร เพื่อการศึกษาตามความต้องการของแรงงานสตรี ให้แก่แรงงานสตรีที่มีอายุ 15-24 ปี ในระดับการศึกษาต่ำกว่าม.ต้น มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพโสด และทำงานในโรงงานขนาดเล็กอยู่ในอุตสาหกรรมอาหาร เป็นพิเศษ

การจัดการศึกษา

1. จากการศึกษพบว่าโรงงานส่วนใหญ่มีนโยบายจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาในโรงงาน

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะกำหนดมาตรฐานแรงงานว่า ให้โรงงานต้องจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรีในขั้นพื้นฐานอะไรบ้าง โดยถือว่าเป็นหน้าที่ของโรงงานที่จะต้องมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงาน จะได้เป็นแนวทางการปฏิบัติให้แก่โรงงาน

2. หน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่โรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับแรงงานสตรีของโรงงานเสียใหม่ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าโรงงานส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อให้แรงงานสตรีเกิดทักษะความชำนาญในการทำงาน เพียงเพื่อ โรงงานจะได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น ซึ่งทั้งนี้อาจส่งผลให้โรงงานส่วนใหญ่มักคิดว่าถ้า

มีการจัดการศึกษาให้แก่แรงงานแล้ว แรงงานไม่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น จะทำให้ทางโรงงานสิ้นเปลืองงบประมาณและไม่คุ้มกับการลงทุนจัดกิจกรรมการศึกษา เนื่องจากโรงงานเป็นจำนวนมาก ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวทางและวิธีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมตรงตามความต้องการของแรงงานสตรีที่นอกเหนือจากการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพเทคนิคเพียงอย่างเดียว

3. ในสภาพปัจจุบัน โรงงานและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในโรงงานมีการจัดทำหลักสูตรการอบรมต่าง ๆ ส่วนมากเป็นการเน้นหนักใน เรื่องความรู้ทักษะในการผลิตและการเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้ทั้งนั้น โรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มความรู้ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของแรงงานสตรี เช่น ความรู้ด้านสุขภาพ , การศึกษาขั้นพื้นฐาน , กฎหมายแรงงานและกฎหมายทั่วไป , กีฬา นันทนาการต่าง ๆ เพราะแรงงานสตรีเป็นปัจเจกชนที่มีความต้องการเช่นมนุษย์ทั่วไป หากแรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพที่ดีไม่มีปัญหาในเรื่องส่วนตัว และเรื่องครอบครัว จะทำให้แรงงานเหล่านี้มีประสิทธิภาพในการทำงานอย่างเต็มที่ ดังนั้นการให้ความรู้เช่นเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอ ทั้งในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนางาน และการพัฒนาสังคม

4. แรงงานสตรีควรตระหนักและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของตน ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่โรงงานจัดให้ โดยให้พยายามขวนขวายหาความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน เช่น เข้าไปศึกษาหาความรู้ในกิจกรรมที่โรงงานหรือหน่วยงานจัดให้อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งชักชวนเพื่อนร่วมงานเข้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงงานจัด เพราะถ้าหากแรงงานสตรีมีความตื่นตัวและตระหนักในความสำคัญของการศึกษาจะสามารถผลักดันให้โรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อแรงงานสตรีอย่างแท้จริง อีกทั้งเป็นการขจัดปัญหาหลักที่โรงงานมักประสบเมื่อแรงงานไม่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาที่จัดให้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มของแรงงานสตรีในเขตอุตสาหกรรมภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบความต้องการของแรงงานสตรีใน โรงงานที่ตั้งอยู่ในสภาพและภูมิภาคที่ต่าง ๆ กัน
2. ควรจะได้ทำการวิจัยศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตและสอบถามแรงงานสตรีและผู้บริหาร โรงงาน ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับโรงงานและแรงงานสตรี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการศึกษาภายในโรงงานให้แก่แรงงานสตรี

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรรมนิการ์ เลาเหล่ง. การใช้เวลาว่างของคนงานสตรีที่พักในหอพักของบริษัทโรงงานทอผ้า กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน,กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีพสำหรับสตรีในประเทศไทย. กรุงเทพฯ :กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2532.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน,กระทรวงศึกษาธิการ. เรื่องภารกิจของกรมการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน,กระทรวงศึกษาธิการ. นโยบายและยุทธศาสตร์การศึกษานอกโรงเรียน ประจำปีงบประมาณ 2546. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน,กองวิชาการและแผนงาน. รายงานฉบับสมบูรณ์แผนแม่บทการพัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ของประเทศไทย พ.ศ. 2541-2549. กรุงเทพฯ : กันยายน 2541.
- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน,กองวิชาการและแผนงาน,กระทรวงแรงงาน. เอกสารแนะนำกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงแรงงาน,2544. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน,กองนิติการ. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน, 2545.
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กองวิชาการและแผนงาน. ผลการตรวจการใช้แรงงานหญิงในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป. ข้อมูลเฉพาะเท่าที่ตรวจพบจากการตรวจแรงงานทั่วประเทศ ในช่วงปีงบประมาณ 2539-2543. เอกสาร โรเนียว.
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กองวิชาการและแผนงาน,กระทรวงแรงงาน. สิทธิประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับจากกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม 2540. (เอกสารอัดสำเนา)
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กองวิชาการและแผนงาน,กระทรวงแรงงาน. รายงานการวิจัยโครงการศึกษาแนวทางการคุ้มครองและพัฒนาแรงงานหญิงในสถานประกอบการกิจการผู้ดูแลแข่งขันทางการค้า. กรุงเทพฯ : มิถุนายน 2545.

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กองวิชาการและแผนงาน, กระทรวงแรงงาน, สำนักคุ้มครอง
แรงงาน, แนวคำเนิการการจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2546, กรุงเทพฯ :
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน, 2546. เอกสารอัดสำเนา
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม, ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี,
ระยอง, ฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2547.
- กาญจนา กาญจนารายณ์. "แรงงานสตรีในประเทศไทย," แรงงานสัมพันธ์, 31(6) : 33-36 ;
พฤศจิกายน-ธันวาคม 2532.
- กาญจนา จวรรณกุล. การเปรียบเทียบด้านการเรียนและการสอนของโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่สาย
สามัญกับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3 ในโรงงาน. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2521.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. "การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ชุมชน (ในทรรณะของ
ข้าพเจ้า) ในข่าวสารข้อมูลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน
เล่ม 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- คมกฤษ จันทร์จจร. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2527.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อการศึกษา
ตลอดชีวิต ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์
ดีการพิมพ์ จำกัด, 2545.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.
- คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก, สำนักงาน. รายงานความก้าวหน้าและแนว
ทางการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เอกสารเย็บเล่ม (ธันวาคม 2545).
- คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองและประสานงานสตรีแห่งชาติ. 2537. นโยบายและแผนงาน
สตรีระยะยาว (พ.ศ. 2535-2554). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- เจดนา มีแสงเพ็ชร. การให้การศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใน
ทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- จันทร์จาง ขอบจิต. ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.
- ชาญ มนุชธรรม. สรุปผลการสัมมนา เรื่องสวัสดิการแรงงาน. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- ชำนาญ นิสารัตน์. "การศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรม", ใน รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่ เล่ม 2. หน้า 218-230. กรุงเทพฯ : กองการศึกษาผู้ใหญ่กรมสามัญศึกษา, 2518.
- ณรงค์ จริยวิทยานนท์ และปรียานุช จริยวิทยานนท์. จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. อุบลราชธานี : โรงพิมพ์อีสานการพิมพ์, 2526.
- ณรงค์ ฉิมธนู. แรงงานหญิง. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, 2533.
- คนัย เทียนพุด. การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นฤมล นีราทร. "การให้การศึกษาแก่คนงาน". ในรายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการให้การศึกษาคนงานในสถานการณปัจจุบัน. สาขาสวัสดิการแรงงาน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- นิภา แก้วศรีงาม. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2523.
- ปนัดดา บุญผลา. โครงการพัฒนาแรงงานสตรีในภาคอุตสาหกรรมการผลิต : โครงการการศึกษาคนงานสตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ปัทมา ธรรมเจริญ. การจัดสวัสดิการด้านการศึกษาแก่ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- พรณทิพา งามสม. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ : การศึกษาเฉพาะกรณีโรงงานทอผ้าไทเทิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- โมหัมมัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร สร้อยสุริยา. การจัดทำโครงการและการประเมินผลการศึกษา นอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520.

- รัตนา พุ่มไพศาล.การศึกษานอกโรงเรียนเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : หจก. การพิมพ์พระนคร, 2528.
- วรวรรณ ชนพิบูลย์.การทำงานของแรงงานหญิงในเขตเมือง. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, 2529.
- วิชเนี่ยวรรณ วรณวิทยา.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในสหภาพแรงงาน ประเภทกิจการผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสั๊ตว์และผลิตภัณฑ์หนังสั๊ตว์ ในเขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล.การศึกษานอกโรงเรียนเบื้องต้น ในเอกสารประกอบการสอนวิชาการศึกษานอกโรงเรียนเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.
- วีระ สุภากิจ. ศึกษาสภาพและความสนใจการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.
- ศุภลักษณ์ อารีย์สว่างวงศ์.วิเคราะห์การใช้สภาพแรงงานสตรีในบริษัทข้ามชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทไทรอัมพ์ อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร.รูปแบบการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531.
- สมพร ใจฟุ้ง. การบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- สถิติจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา,สำนักงาน.สรุปผลการสำรวจโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2545. (เอกสารอัดสำเนา)
- สถิตแห่งชาติ,สำนักงาน. รายงานการสำรวจภาวะการใช้แรงงานในการประกอบการผลิตในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2539.
- สิริกาญจน์ วีระพันธ์. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุนทร สุนันท์ชัย.การศึกษานอกระบบโรงเรียนเส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2529.
- สุจิตต์ เอี่ยมละออ. ความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี : กรณีศึกษาในเขตอุตสาหกรรมลาดกระบังกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

- สุจินต์ สิริวัฒนสกุล และสมนึก โทณผลิต. "การจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้กับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต," การศึกษานอกโรงเรียน, 27 (157) : 26-34 ; สิงหาคม-กันยายน 2533.
- สุธิดา แสนสุข. บทบาทของหน่วยงานรัฐบาลในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุนันทา บุญสิทธิ์. แนวทางส่งเสริมอาชีพเพื่อช่วยเหลือคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- สุมาลี สังข์ศรี. การศึกษานอกโรงเรียนสำหรับแรงงานด้อยโอกาส โดยประยุกต์ใช้วิธีการศึกษาทางไกล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมรรкарพิมพ์, 2529.
- สุภาพร จันทรจำเริญ. บทบาทของสหภาพแรงงานในการให้การศึกษาแก่ลูกจ้าง : ศึกษาเฉพาะสหภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- อรรณพ จินะวัฒน์. ความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อากม ใจแก้ว. การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับผู้ใช้แรงงาน : ศึกษากรณีการจัดการสวัสดิการในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- อัจฉรา กมลรัตน์. การสัมผัสสื่อและการยอมรับสารนิเทศด้านแรงงานของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อัจฉริย์ เมนะคงคา. การศึกษาเหตุและผลของการนัดหยุดงานของประเทศไทยใน พ.ศ. 2516-2518. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพาณิชยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- อัญมณี บุรณกานนท์. การศึกษานอกระบบของลูกจ้างไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- อุดม เขยกิจวงศ์. ความรู้เกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2527.

อุดม เขยกิจวงศ์. แนวทางการบริหารและการจัดการ : การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.

กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2544.

อุ้นตา นพคุณ. หลักการศึกษผู้ใหญ่เพื่อการประยุกต์ใช้กับโครงการฝึกอบรม. ภาควิชาวิจัย

การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เอกศักดิ์ เจษฎาภิบาล. สภาพความต้องการและทัศนคติของผู้ใช้แรงงานต่องานสังคมสงเคราะห์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ภาษาอังกฤษ

Coombs, P.H. Non-Formal Education for Rural Development ; Strengthening Learning

opportunities for Children and Youth. Interim report prepared by the International Council for Education Development , 1973.

Gentner, F. Guidelines for Workers' Education in Present Situation. Semina Report. Faculty of Social Administration. Thammasat University, 1989.

ILO. Women Workers : Selected Documents . Geneva : International Labour Office , 1988.

Kaufman Roger. Need Assessment . U.S.A. Education Technology Publications , 1981.

Kidd , J.R. How Adult Learn . New York : Association Press , 1973.

Malcolm.S. Knowles. The Modern Practice of Adult Education : From Pedagogy to Andragogy. Chicago : Follett Publishing Company , 1980.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบสอบถามสำหรับแรงงานสตรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสอบถาม

(แรงงานสตรี)

เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของแรงงานสตรี
ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะศึกษาความต้องการการศึกษาของท่าน โดยความต้องการดังกล่าวจะเป็นไปตามความต้องการของแต่ละคน ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ขอความกรุณาตอบข้อคำถามให้ครบทุกข้อ ตามความต้องการที่แท้จริงอย่างอิสระและด้วยความสบายใจ คำตอบที่แท้จริงของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น โดยจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด

แบบสอบถาม นี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ในด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษาใน 7 ด้าน ได้แก่

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง
2. การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
3. การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ
4. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม
5. การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ
6. การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
7. การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

คำตอบของท่านเป็นข้อมูลสำคัญซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ และจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่เหมาะสมสำหรับแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยนำเสนอข้อมูลโดยรวมซึ่งจะไม่มีผลทำให้ท่านได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมืออันดีของท่าน

นางสาวอังคณา ขอดสร้อย

คำจำกัดความ

1. ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน

หมายถึง ความต้องการของแรงงานสตรีที่ต้องการเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษาและเนื้อหาการศึกษาทั้ง 7 ด้าน ดังนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง
2. การศึกษาด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ
3. การให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ
4. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม
5. การศึกษาด้านสังคม และเศรษฐกิจ
6. การศึกษาด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม
7. การศึกษาด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง..... ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงาน
อุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย * หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ก. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัจจุบันท่านอายุ

- 1) 15 - 24 ปี
- 2) 25 - 34 ปี
- 3) 35 - 44 ปี
- 4) 45 ปีขึ้นไป

2. ท่านจบการศึกษาระดับ

- 1) ต่ำกว่าชั้น (ม.3)
- 2) มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)
- 3) มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) หรือเทียบเท่า (ป.ว.ช.)
- 4) อนุปริญญา (ป.ว.ส.) หรือเทียบเท่า
- 5) ปริญญาตรีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรสของท่าน

- 1) โสด
- 2) มีสามีแล้ว
- 3) หย่าร้าง
- 4) เป็นหม้าย

4. เงินเดือนต่อเดือนที่ได้รับจากโรงงาน {เงินเดือน + ค่าล่วงเวลา (โอที) + รายได้อื่น ๆ (ถ้ามี)}

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2) 5,001 - 10,000 บาท
- 3) 10,001 - 15,000 บาท
- 4) 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของแรงงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม

เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

5. ท่านต้องการให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา ต่อไปนี้อย่างไร ?

โปรดกาเครื่องหมาย * ในช่องคำตอบที่ตรงกับความต้องการของท่าน

ท่านมีความต้องการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด	ระดับความต้องการ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) ความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน และ การศึกษาต่อเนื่อง <u>เนื้อหาของการศึกษา</u>					
1. เรียนหลักสูตรสายสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ต้น (ม.1,ม.2,ม.3)					
2. เรียนหลักสูตรสามัญเทียบเท่าระดับ ม.ปลาย (ม.4 , ม.5, ม.6)					
3. การพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร					
4. การพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร					
5. การพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร					
6. การพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาจีน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร					
2) ความต้องการด้านการพัฒนาทักษะทางอาชีพ <u>เนื้อหาของการศึกษา</u>					
7. เรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในสำนักงาน (เช่น การพิมพ์รายงาน, การคำนวณตัวเลขทางบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์, การนำเสนอผลงานต่าง ๆ โดยคอมพิวเตอร์)					
8. เรียนรู้งานอาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทำขนมเค้ก, ขนมไทย, ทำอาหารไทย - ฝรั่งเศส ฯลฯ					
9. วิธีดูแล และจัดเก็บรักษาอุปกรณ์หลังเลิกใช้งาน					
10. การเรียนเสริมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานที่ทำ เช่น เรียนเสริมเทคนิคงานช่าง					
11. การสร้างทักษะ และความชำนาญให้กับงานที่ทำ					
12. มนุษยสัมพันธ์และเทคนิคการทำงานร่วมกัน					

ท่านมีความต้องการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด	ระดับความต้องการ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
3) ความต้องการการให้บริการข่าวสารข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ <u>เนื้อหาของการศึกษา</u> 13. ข่าวเศรษฐกิจประจำวัน เช่น ข่าวราคาน้ำมันและแก๊ส, ข่าวราคาสินค้าบริโภค (ราคาไข่ไก่, มะนาว, ข้าวสาร) 14. ข่าวบริการด้านการศึกษา เช่น ประกาศเปิดฝึกอบรมอาชีพเสริมรายได้, ประกาศเปิดอบรมวิชาชีพต่าง ๆ 15. ข่าวการเมือง 16. ข่าวกีฬา 17. ข่าวในพระราชสำนัก 18. ข่าวบันเทิง					
4) ความต้องการด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม <u>เนื้อหาของการศึกษา</u> 19. วิธีการวางแผนครอบครัว 20. วิธีป้องกันอันตราย ที่มักเกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติงาน เช่น อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกดทับมือ 21. วิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากโรคร้าย (โรคมะเร็ง, เอชไอวี) และโรคติดต่อ (ไข้หวัดนก ฯลฯ) 22. เรียนรู้หลักการบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย 23. เรียนรู้ภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม 24. ความสำคัญ และวิธีปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม					

ท่านมีความต้องการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด	ระดับความต้องการ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
5) ความต้องการด้านสังคม และเศรษฐกิจ <u>เนื้อหาของการศึกษา</u>					
25. กฎหมายแรงงาน และกฎหมายทั่วไป					
26. การป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่นยาเสพติด,การพนัน, ลักขโมย, การขาดโอกาสทางการศึกษา ฯ					
27. เทคนิค การสร้างความรักสามัคคีภายในหน่วยงาน, ที่ทำงาน					
28. การเสียดาย					
29. เทคนิค และวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว					
30. เทคนิคการสะสมเงินออม					
6) ความต้องการด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม <u>เนื้อหาของการศึกษา</u>					
31. ความเป็นมาและวันสำคัญของศาสนาต่าง ๆ (ศาสนาพุทธ, คริสต์, อิสลาม)					
32. หน้าที่และกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญทางศาสนา					
33. ศึกษาความเป็นมาและการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา					
34. ศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัดต่าง ๆ					
35. การมีส่วนร่วมในการรักษาและสืบสานประเพณีวัฒนธรรม					
36. ศึกษาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ละจังหวัดทั่วไทย					

ท่านมีความต้องการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด	ระดับความต้องการ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
7) ความต้องการด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคคล เนื้อหาของการศึกษา					
37. ฝึกทักษะการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น บาสเกตบอล					
38. ฝึกทักษะการเล่นกีฬาในร่ม เช่น ปิงปอง,แบดมินตัน					
39. ฝึกทักษะการออกกำลังกายเพื่อการผ่อนคลาย เช่น เต้นแอโรบิก					
40. การอบรม เพื่อสร้างเสริมบุคลิกภาพ เช่น อบรม การแต่งกาย มารยาทการพูดในที่ประชุม ฯลฯ					
41. การเลี้ยงปลาและการปลูกต้นไม้					
42. เรียนขับรถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ท่านต้องการให้มีการจัดการศึกษา ต่อไปอย่างไร ?

โปรดกาเครื่องหมาย * ในช่องคำตอบที่ตรงกับความต้องการของท่าน

ท่านต้องการให้มีการจัดการศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด.....	ระดับความต้องการ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
วิธีการจัดกิจกรรม					
1. เรียนรู้ด้วยตัวเองโดยหาซื้อหนังสือ, แบบเรียน, นิตยสาร มาอ่านเอง					
2. เชิญวิทยากร (อาจารย์, นักวิชาการ) มาบรรยายพร้อม กับสาธิตความรู้ต่าง ๆ ให้ในโรงงาน					
3. เรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำจังหวัด					
4. ให้โรงงานจัดศูนย์การเรียนขึ้นในโรงงาน และเรียน ที่ศูนย์ฯ					
5. เรียนเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ ผ่านทาง ทีวี, วิทยุ (การศึกษาทางไกล)					
6. เรียนเนื้อหาบทเรียน ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต)					
7. จัดให้มีห้องสมุดประจำในโรงงาน					
8. จัดให้มีมุมอ่านหนังสือตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน					
9. จัดให้มีบอร์ดความรู้ประจำในโรงอาหารของโรงงาน					
10. จัดให้มีเอกสารแผ่นพับ, วารสารโรงงาน, ไปสเตอร์ ให้ความรู้ต่าง ๆ					
11. จัดให้มีวิทยุกระจายข่าวและความรู้ตามจุดต่าง ๆ ของโรงงาน					
12. จัดให้มีนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร					
13. ทักษะศึกษา / ทักษะจร เช่น ไปศูนย์ศิลปาชีพบางไทร (มีการเลือกไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ตามความ ต้องการของพนักงาน)					

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

.....

 4.2) โรงงานของท่านเคยมีรูปแบบการจัดการศึกษา โดยการจัดส่งแรงงานสตรีไปอบรมภายนอกโรงงานหรือไม่ เรื่องใดบ้าง?

.....

 4.3) โรงงานของท่านต้องการรูปแบบการจัดการศึกษา โดยให้มีหลักสูตรเนื้อหาการศึกษา สำหรับแรงงานสตรี อย่างไรบ้าง ?

.....

 5. โรงงานของท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการจัดให้มีกิจกรรมการศึกษาแก่แรงงานสตรี อย่างไร ?

.....

 6. ท่านต้องการให้แรงงานสตรีมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษา อย่างไรบ้าง ?

.....

 7. ประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการศึกษา ท่านคิดว่าเมื่อแรงงานสตรีได้รับการศึกษาแล้ว โรงงานของท่านจะได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี หรือไม่ อย่างไร?

.....

 8. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี?

.....

 9. โรงงานของท่านต้องการใช้สถานที่ใดในการจัดกิจกรรมการศึกษาให้แก่แรงงานสตรี ?

.....
.....
.....
10. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับแรงงานสตรี?
.....
.....
.....
.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอังคณา ยอดสร้อย เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สำเร็จการศึกษา
เศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2543 และ
เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษา
นอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544

ระหว่างศึกษา ได้รับทุนผู้ช่วยสอน จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ระหว่างปีการศึกษา 2544 และ 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย